

g r o s u p l j e m u n i c i p a l i t e t

SLOVESNOST OB KULTURNEM PRAZNIKU IN OB POSTAVITVI TEMELJNEGA KAMNA ZA IZGRADNJO PRIZIDKA KNJIŽNICE GROSUPLJE

Župan Janez Lesjak in ravnateljica knjižnice Grosuplje Roža Kek pri polaganju temeljnega kamna.

Prav zaradi slednjega je imel letošnji Prešernov praznik za meščane Grosupljega poseben pomen. Knjižnica domuje v Koščakovi hiši, ki ima na portalu letnico 1887, od leta 1973 naprej. Tega leta je bila stavba obnovljena, knjižnična dejavnost pa se je odvijala na 143 m². Ko so se iz Koščakove hiše izselile različne službe, ki so imele prostore v prvem nadstropju, je knjižnica pridobila dodatnih 127 m² prostorov. A tudi to je bilo za normalen potek dela sodobne splošne knjižnice premalo. Med drugim – v knjižnici ponujajo na izposajo 61.000 enot knji-

Slovesnost so si člani kulturnih društev Teater in Vokal Zveze kulturnih društev Grosuplje, skupaj s Knjižnico in Občino Grosuplje, zamislili »nekoliko drugače«. V goste so povabili uveljavljena kulturna ustvarjalca Mirjam Kalin, operno pevko, in Gorana Gluviča, pesnika in pisatelja, ki sta bila zanimiva sogovornika voditeljice večera. Grosupeljski kulturni ustvarjalci so se ob odhodu v pokoj poslovili od Tatjane Lampret in Anice Kastelec. Slovesnost je pritegnila veliko število obiskovalcev, verjetno tudi zato, ker je bila povezana s postavitvijo temeljnega kamna za izgradnjo prizidka Knjižnice Grosuplje.

žničnega gradiva, od tega 85 izvodov Prešernovih del.

V sredo, 8. februarja 2006, je bil torej postavljen temeljni kamen na gradbišču knjižnice. Njena arhitekta sta prof. Miloš Florjančič in dr. Matej Blenkuš. Neto površina nove knjižnice bo znašala 1.684 m², od tega 1.250 m² novi del ter 434 m² stari del. Otvoritev je predvidena za drugo polovico letošnjega leta. V dvorani Kulturnega doma Grosuplje so se spomini na največjega slovenskega pesnika prepletali z zanimivimi iskricami iz življenja dveh sodobnih kulturnih umetnikov, gostov voditeljice Tadeje Anžlovar.

Domačinka Mirjam Kalin je solistka SNG Opera in balet Ljubljana ter pevka resne glasbe. Kalinova je dobitnica nagrade Prešernovega sklada v letu 2005 in sicer za »mojstrske povstavitve skladb Uroša Kreka, Iva Petriča, Alojza Srebotnjaka in Sama Vrešaka ter za Mahlerjev večer na evropskih valovih leta 2002... Z Mahlerjem je potrdila pevsko zrelost, z Mahlerjem se je razgala njena čustvena ranljivost in prav v Mahlerju je izpovedala svojo vero v umetnost, je delo Kalinove ocenila Veronika Brvar,« je bilo med drugim zapisano v obrazložitvi nagrade.

NADALJEVANJE V RUBRIKI KULTURA

SERVIS IN PRODAJA KOLES **SCHWINN**
SKI servis RAZPRODAJA KOLES IN OPREME **SCOTT USA**
YC **BH BIKES**
HH TBS
Sprinter **CYCLES ŠKERLJ**
Pod gozdom c. IV/20
Tel.: 01/7861 875, 01/7871 482 GSM 041/668 788

Feri avto d.o.o.
Ljubljanska 17
1290 Grosuplje
tel. 01/ 787-34-22
GSM 040/ 22-44-07
4 X NA DAN DOSTAVA ISKANIH REZERVNIH DELOV V TRGOVINO.

PRODAJA:
* REZERVNIH DELOV ZA VSE URSTE OSEBNIH VOZIL,
* DODATNA OPREMA,
* MOTORNA OLJA ZA OSEBNA IN TOVARNJA VOZILA,
* AUTOPLAŠČI

Tamara Barič, mladinska svetovna prvakinja v biatlonu.

NADALJEVANJE V RUBRIKI ŠPORT

JANEZ BRODNIK – GASILEC 24 UR NA DAN

Pogovor ob priznanju Srebrni znak Civilne zaščite poveljniku Gasilske zveze Grosuplje Janezu Brodniku. Priznanja CIVILNE ZAŠČITE je letos ljubljanska regija podelila v Litiji, podeljevala pa sta jih poveljnik Civilne zaščite v ljubljanski regiji Matjaž Godec in litijski župan Mirko Kaplja.

Najprej čestitke za prejeto priznanje Srebrni znak Civilne zaščite Republike Slovenije! Ali lahko poveste, kakšne kriterije mora izpolnjevati nosilec takšnega priznanja?

Hvala za čestitke. Takšno priznanje lahko prejme posameznik, organizacija ali društvo. Za to priznanje sem bil predlagan na podlagi sodelovanja v vojni za Slovenijo kot poveljnik Civilne zaščite Krajevne skupnosti Grosuplje in dolgotrajnega dela na področju prostovoljnega gasilstva v Grosupljem.

Koliko ur prostovoljnega dela se skriva za tem priznanjem in koliko časa se že ukvarjate s prostovoljnim gasilstvom?

O številu ur je zelo težko govoriti, saj smo prostovoljni gasilci v pripravljenosti 24 ur na dan in 365 dni na leto. Če si

prostovoljni gasilec, si vedno pripravljen pomagati sočloveku. To ni služba ali sezonsko delo, ki bi ga lahko merili v urah. Tu se poleg pripravljenosti skriva nešteto ur na intervencijah, izobraževanjih in organizacijskih udeleževanjih.

Z gasilstvom se ukvarjam že od malih nog, več kot 50 let. Kot velika večina tudi jaz izviram iz gasilske družine.

Kaj vas najbolj motivira pri tem delu? Kateri so najljepši trenutki pri tem delu in kateri morda najtežji?

Kot vse gasilce tudi mene motivira želja pomagati sočloveku v stiski.

Veliko nam pomeni že skromna zahvala človeka, ki ceni tvojo pomoč. Lepi so trenutki, ko se ljudje zavedajo in so ti hvaležni, da si jim rešil življenje ali premoženje, pa ti tega nikakor ne morejo poplačati, take stvari nas gasilce duševno bogatijo in nam dajejo zagona.

Najtežje pa je, ko storiš vse po svojih najboljših močeh in znanju, pa zaradi spleta okoliščin ostaneš nemočen in izgubljaš bitko proti naravi (npr. povodenj).

NADALJEVANJE V RUBRIKI MED LJUDMI

MAXIMA
trgovina s spodnjim perilom in nogavicami

Za vsako žensko in samo za Vas

do F košarice

Lektos d.o.o., Adamičeva 3b, 1290 Grosuplje
Tel./fax: (01) 786-46-49

Glasiilo prebivalcev občine Grosuplje / letnik XXXII / številka 3 / marec 2006

V tej številki si med drugim lahko preberete:

BISERNA POROKA FRANČIŠKE IN ANTONA DEŽMANA

PESEM NA VASI - SPEVOIGRA LJUDSKIH PESMI NA NOVEM POLIŠKEM ODRU

ZGODBE O KRUHU

pekarna

Foto: Jozef Pačik

Poprtnik

ČAROBNA MOČ KRUHA

B NA VRATA JE ŽE GLASNO POTRKAL. PRAZNIČNI DECEMBER, MESEC, KO JE TUDI PEKA POSEBNO PRAZNIČNA. MIKLAVŽ JE S SLADKIMI DOBROTAMI ŽE RAZVLEKLIL NAJMLAJŠE, NAJBOLJŠI KRUHI PA JE NASTAJAL OKROG BOŽIČA. V TEM ČASU SO PO ŠTEVILNIH SLOVENSKEH POKRAJINAH PRIPRAVLJALI POSEBEN KRUH, ZA KATEREGA SO VERJELI, DA IMA ČAROBNO MOČ. POIMENOVALI SO GA ZELO RAZLIČNO: BOŽIČNIK, POPRTNJAK ALI POPRTNIK IN TUDI ŽUPNJAK.

Božičnik, poprtnjak ali poprtnik je praznični, božični kruh, splošno iz bele moke, delna v trdelnik oblikovanih pokrajinah. Nekelej so verjeli, da ima ta kruh čarobno moč, zato so ga razdelili vaskomno v hiši, da bi jih ščitil. Njegove drobtine po potrebi po polju in tudi v vodnjak, da bi prinesel srečo in jih čaroval pred njimi.

Božičnik, poprtnik, poprtnjak ali župnjak so samo različna imena za kruh, ki so ga zamislili iz bele moke, jaje in mleka ter ga bogato okrasili s testenimi figuricami v podobi ptičkov in cvetja.

Hišna gospodinja je poprtnik navadno spekla v času pred božičem, ga poveznila na mizo in pokrila s prtom, od tod tudi njegovo ime. Nedotaknjene ga so ga hranili do zaužitia na določen praznični dan.

Ko se je družina na praznično jutro zbrala, je gospodinja čezenj naredila tri križe in ga nato razdelila na večje kose. Nato je stopila na klopi ali na stol in kos dvignila visoko pod strop, otroci pa so poskakovali zanj, da bi toliko zrasi v novem letu.

Ponekod so poprtnik pustili nedotaknjen celo do svetih treh kraljev in ga šele takrat razrezali. Prav vsi člani družine, tudi hlapci in dekle ter gostje so morali dobiti kos. Tudi živina je dobila svoj del poprtnika, po polju pa so posuli njegove drahtinice, nekaj pa so jih stresli tudi v vodnjak. Ljudje so namreč verjeli, da ima poprtnik ali božičnik čarobno moč, da jih bo obvaroval pred nesrečo in boleznijo, da bo naredil zemljo plodnejšo, vodo pa so z njim želeli ohraniti čisto in si zagotoviti, da ne bi poplavljala niti usahnula.

Tudi mi v Pekarni Grosuplje v času praznikov pripravljamo posebne vrste kruha in pecivo. Naši peki jih že desetletja pripravljajo s posebno ljubeznijo, saj verjamemo, da ima tako pripravljen kruh čarobno moč tudi danes.

Pekarna
Grosuplje

SVET SI. Ljubeč in skrben odnos z naravo. In kaj ima Bog s tem?

Provokativno vprašanje, ki išče odgovor. Kaj lahko naredim vsak dan za tak odnos z naravo, ki ima prihodnost? In kakšno zvezo ima to z religijo? S kristjani? Z nami?

Odgovor je jasen – dogajanja v naravi so prišla tako daleč, da ima vsak izmed nas svoj del, ki ga prispeva v mozaik. S tem, kaj kupuje, kam mu teče voda, koliko ljudi vozi v avtu ... Pomembno je vodilo: če je ideja dobra, je dobra, ne glede na to, od kod prihaja.

Odgovore smo iskali tudi na forumu o odnosu kristjanov do narave, ki se je odvijal 18. februarja 2006 v Ljubljani. Predavatelj prof. dr. Boštjan Anko (Biotehniška fakulteta v Ljubljani), s. doc. dr. Snežna Večko

(Teološka fakulteta v Mariboru) in dr. Peter Skoberne (Ministrstvo za okolje in prostor) so osvetlil povezavo stroke in vsakdanjega življenja za okoli 30 udeležencev, nadaljevali pa smo z delom po skupinah po metodi odprtega prostora pod vodstvom Aleša Čerina in Danila Kozoderca.

Človek je del sveta, ne more izstopiti iz njega, čeprav se tako obnaša, je poudaril dr. Skoberne. Težava pride, ko živimo v prevelikem obilju – kar naenkrat se zdimo sami sebi zadosti. Rešitve so predvsem v manjšem trošenju. Se kdaj vprašamo, koliko ZARES potrebujemo za življenje? Ptičja gripa je samo simptom. Vzroki pa so v našem odločanju – vsak je odgovoren za svoje odločitve.

Svetemu pismu očitajo uničevanje narave skozi zgodovino – na to naj bi vplivalo z besedami: »Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta ribam v morju in pticam na nebu ter vsem živalim, ki se gibljejo po zemlji!« (1 Mz 1,28) Po besedah s. dr. Večkove je to neupravičeno, saj je Bog postavil človeka za upravitelja, ki naj bi skrbel za svet glede na Stvarnikovo voljo, ki pa želi Stvarstvu le dobro. Človek ima torej pravice, ne pa prekomerne odgovornosti, poklican je k preudarnemu gospodarjenju.

Pri študiju naravoslovja je težava v tem, da obravnava posamezne delčke, ne poveže pa jih dovolj v celoto, da bi študentje zaslužili močno prepletenost vseh delov, ki sestavljajo planet Zemljo. O tem je razmišljal dr. Anko, ki je poudaril tudi, da bi Cerkev morala biti bolj aktivna tudi na področju odnosa z naravo. Žal smo izgubili občutek enosti z naravo.

In še nekaj ugotovitev z dela po skupinah:

- Kvaliteten odnos z naravo je potrebna izkušnja, čudenje. Naravo je treba najprej začutiti. In izkušnjo je treba občasno obnoviti.
- Danes lahko naredimo marsikaj in imamo marsikaj, se pa nismo pripravljeni marsičemu odpovedati – tu bi morale igrati vlogo vrednote.
- Potrebno bi bilo, da bi na srečanja o odnosu z naravo prihajali tudi poslovneži, gospodarji zemljišč – da bi se bolj zavedali posledic svojih odločitev.
- Vzgoja je za odnos z naravo bistvena!
- Okoljska vzgoja je uspešnejša, če poteka na več ravneh – npr. čistilna akcija sama še ni okoljska vzgoja.

- Gospodarjenje bi v današnjem času moralo vključevati tudi ohranjanje, da ne bo vse skupaj kot brezobzirn razvoj.
- Trajnostni razvoj ne pomeni vedno več in vedno bolje, ampak tudi odpoved.
- Najtežje je spremeniti navado (npr. začeti z ločenim zbiranjem odpadkov, manj uporabljati avto).

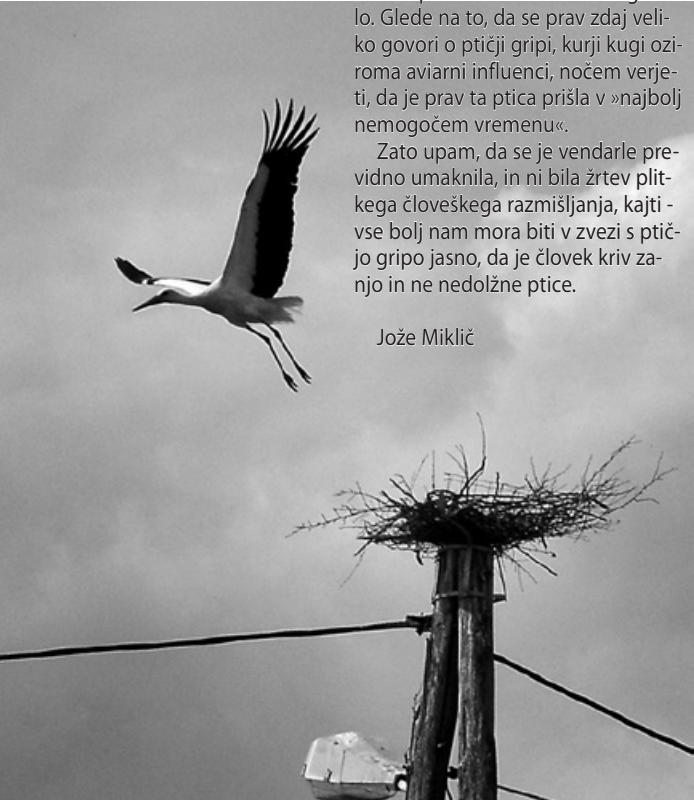
In zakaj »SVET SI.«?

Geslo združuje več vidikov:

- = Del sveta si in svet je del tebe – povezanost z naravo vsega sveta in prizadevanje za doseganje svetosti v odnosu do nje;
- = Pobuda Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS) in Zveze bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov (ZBOKSS).

Tema naslednjega srečanja bo vzgoja za odnos z naravo. Vabljeni – da vsak prispeva vsak dan svoj del in se naužije lepote narave!

Alenka Oblak

Jože Miklič

V nedeljo, 25. februarja popoldne, je bilo sprva lepo sončno vreme. Z ženo ter s svakinjo in vsakom smo šli na nekoliko daljši sprehod. Količkor bolj se je popoldne prevešalo v večer, pa se je hladilo in tudi vedno bolj je kazalo na sneg. Pot smo zato na hitro podaljšali še do naše hiše, kjer bi še nekoliko poklepeta-li v toplih prostorih. Tik pred vasjo pa smo na električnem drogju zagledali jasen obris štokrlje. Nismo mogli verjeti. Tako zgodaj se štokrlje ne vračajo!

Naslednje jutro je bilo zares pravo zimsko vreme – močno je snežilo in pihalo. Kaj storiti s štokrljo? Ali jo lahko kako zaščitimo, smo se spraševali. Vprašal sem tudi na Društvo za opazovanje ptic Slovenije, kjer sva se pogovarjala z go. Evo. Pojasnili mi je, da zaenkrat ni potrebno ukrepati ničesar, saj ima štokrlja hrane za preživetje dovolj. Če pa bi opazili, da je začela kje čemeti, potem bi poskušali poklicati zavetišče za živali.

Tako smo ravnali, vendar pa smo tretji dan ugotovili, da štokrlje ni več. Spraševal sem, če bi kdo vedel kaj o njej, a nisem ničesar izvedel. Zdaj le ugibam, kaj se je s to graciozno ptico »naše mladosti« zgodilo. Glede na to, da se prav zdaj veliko govori o ptičji gripi, kurji kugi oziroma aviarni influenci, nočem verjeti, da je prav ta ptica prišla v »najbolj nemogočem vremenu«.

Zato upam, da se je vendarle previdno umaknila, in ni bila žrtev plitkega človeškega razmišljanja, kajti - vse bolj nam mora biti v zvezi s ptičjo gripo jasno, da je človek kriv zanjo in ne nedolžne ptice.

MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO,
GOZDARSTVO IN PREHRANO

DIREKTORAT ZA VARNO HRANO

**VARNO UŽIVANJE
PERUTNINSKEGA MESA IN
IZDELKOV TER JAJC**

**Priporočila
Potrošnikom**

Za dodatne informacije lahko med 8. in 20. uro pokličete Veterinarsko upravo RS na tel. št. 080 5052

ali

Inštitut za varovanje zdravja RS med 8. in 20. uro na tel. št. 01 2441 433

Direktorat za varno hrano MKGP priporoča upoštevanje naslednjih nasvetov za preprečitev morebitnega prenosa virusa ptičje gripe na ljudi:

PERUTNINSKO MESO IN IZDELKI, KI PRIHAJAJO NA TRG IZ ODOBRENIH OBRATOV, KI SO POD VETERINARSKIM NADZOROM, JE VARNO ZA POTROŠNIKE.

Pri pripravi hrane iz perutninskega mesa in jajc je potrebno vedno upoštevati naslednje nasvete

- Meso perutnine naj bo pred uživanjem dobro pečeno oziroma kuhano. Temperatura 70° C uniči virus.
- Dobro kuhana ali pečena jajca so varna za uživanje.
- Potrebno je poskrbeti, da ne pride do stika med surovim in kuhanim ali pečenim perutninskim mesom.
- Pomembna je higiena rok, delovnih pripomočkov (noži, deske za rezanje, posoda...) in delovnih površin v kuhinji.

Nasveti za preprečevanje okužbe z virusom ptičje gripe iz okolja

- Izogibati se je treba tesnemu stiku s prosto živečimi pticami in trupli poginulih ptic.
- Domača perutnina ali ptice ne smejo priti v stik z divjimi pticami, ki so lahko prenašalke virusa.
- Skrbite za primerno osebno higieno, posebno za pogosto umivanje rok.

NIKO MIHIČINAC K.D.

NEPREMIČNINE

KOLODVORSKA 3, 1290 GROSUPLJE
TEL.: 01-786 56 60, FAX: 01-786 56 65
GSM: 041-405 258
SMS: 405258@LINUX.MOBITEL.SI
E-MAIL: NIKO@MIHICINAC-NEPREMICHNINE.SI
URL: WWW.MIHICINAC-NEPREMICHNINE.SI

**Če želite svojo
nepremičnino VARNO prodati,
podariti, izročiti ali jo pridobiti,
vam priporočamo,
da se o svoji nameri prej
POSVETUJETE PRI NAS!**

marec 2006	GROSUPELJSKI ODMEVI	3
Glasilo prebivalcev občine Grosuplje		
Ustanovitelj časopisa: Občinski svet občine Grosuplje		
Odgovorni urednik: Jože Miklič tel. popoldne 786-07-22, 786-07-21 GSM 041-98-22-33 e-pošta: jozem@siol.net		
Uredniški odbor: Barbara Pance, Janez Pintar, Marija Samec, mag. Tatjana Jamnik Skubic, Vera Šparovec, Matjaž Trontelj.		
Naslov uredništva: 1290 Grosuplje, Taborska 2 (hišna centrala 788 87 50)		
Lektoriranje: Marija Samec		
Oblikovanje in fotografije: Jože Miklič		
COBISS-ID: 6 1 1 4 8 1 6 0 ISSN: 1 5 8 0 – 0 9 1 1		
Računalniška priprava: AMSET - MACEDONI 1290 Grosuplje, Pod gozdom 3/9		
Tisk: PARTNER GRAF d.o.o. 1290 Grosuplje, Kolodvorska 2		

V skladu z določili Zakona o medijih (Ur. list 35/2001) je z odločbo št. 006-611/2002 z dne 13. septembra 2002 lokalni časopis "Grosupeljski odmevi" vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) spada časopis med izdelke, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 20 %. Glasilo izhaja enkrat mesečno (od junija 2005 dalje) v nakladi 5.852 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

SPOROČILA BRALCEM PRISPEVKE ZA GROSUPELJSKE ODMEVE V APRILU 2006 JE TREBA ODDATI DO PETKA, 7. aprila 2006.

Nenaročeni prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Sporočila, ki se nanašajo na kritiko katere koli pravne ali fizične osebe in posegajo v področje, kjer bi lahko prišlo do sporov po Zakonu o medijih, je treba oddati na papirju z lastnoročnim podpisom in polnim naslovom - pravne osebe morajo prispevek avtorizirati in dodati se žig. Avtorji besedil so po zakonu odgovorni za navedbe. Nepodpisanih prispevkov in prispevkov, oddanih po datumu za oddajo, ne objavljamo. V uredništvu nismo zavezani, da se z vsemi pisci prispevkov tudi strinjamo. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon.

Javne ustanove imajo pravico do brezplačnih objav nekomercialnih prispevkov. Nenaročeni prispevki bralcev in pravnih oseb ter PR prispevki se ne honorirajo.

Če želite posamezno gradivo vrnjeno, priložite ustrezno kuverto z znakmo in na njej napisan vaš poln naslov.

Vse ostale pravice in obveznosti uredništva in sodelujočih ureja ODLOK O USTANOVITVI IN IZDAJANJU LOKALNEGA ČASOPISA GROSUPELJ-SKI ODMEVI (št. 006-1/95-1), ki je bil sprejet na seji Občinskega sveta občine Grosuplje dne 30. 10. 2002.

NAVODILA ZA PRIPRAVO BESEDIL Zaradi velikega števila prispevkov bralcev in zaradi želje uredništva, da čim večjemu številu ljudi omogoči povedati svoje mnenje, pripombe in pobude, bomo objavljali prispevke dolge do največ 30 tipkanih vrstic (cca. 1800 znakov). Daljše prispevke bomo skrajšali ali jih ne bomo objavili. Prispevke v digitalnih oblikah je treba oddati v RTE, TXT ali DOC zapisih brez vnešenih fotografij. Prispevki, natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil printana v ARIAL ali TIMES NEW ROMAN pokončnih fontih velikosti 12 (do max 16) pt in dovolj močnem temnejšem natisu brez kakršnih koli barvnih in drugih okrasnih podlag. Digitalne fotografije naj ne bodo vstavljene med besedila, temveč naj bodo priložene posebej, v/pri samem besedilu pa naj bo označeno, kaj posamezna fotografija predstavlja. Krajši, na roko napisani prispevki, naj bodo čitljivi.

TEHNIČNA NAVODILA ZA PRIPRAVO FOTOGRAFIJ IN OSTALEGA SLIKOVNEGA GRADIVA Fotografije, risbe in ostalo slikovno-grafično gradivo naj bodo posredovani na mediju, ki ga je mogoče skenirati na ploskovnih skenerjih, le izjemoma so lahko tudi diapozitivi ali negativi. Digitalne fotografije naj bodo zapisane v JPG (brez stiskanja), TIF ali PDF zapisu, 300 dpi, barvne v CMYK razložitvi. Najmanjša ločljivost glede na zeleno velikost objave in motiv mora biti 180 dpi.

JAVNA RAZGRNITEV RAZŠIRITVE POKOPALIŠČA (RESJE) GROSUPLJE

Sklep o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta za razširitev pokopališča Grosuplje - 38. redna seja OS Občine Grosuplje, sreda, 1. marca 2006

POSTOPEK PRIPRAVE OBČINSKEGA LOKACIJSKEGA NAČRTA

Na območju občine Grosuplje je bil skladno z določili veljavnih prostorskih planskih aktov sprejet Odlok o ureditvenem načrtu za razširitev pokopališča v Grosupljem v letu 1988 in spremembe v letu 1996. V maju 2005 je bil za ključen vabljeni projektni natečaj za prostorsko ureditev in gradnjo poslovnega objekta na pokopališču v Grosupljem, na katerega so bili povabljeni trije avtorji. V juniju 2005 je bila pripravljena predstavitev natečajnih del. V juliju 2005 pa je v Druženem domu Grosuplje potekala predstavitev prvonačrtovane natečajne rešitve Arhitekturnega biroja Blaž in Simona Jereb s predstavniki JKP Grosuplje, KS Grosuplje in Občine Grosuplje in avtorjev natečajne rešitve.

V novembru 2005 je Občina Grosuplje pristopila k izdelavi sprememb in dopolnitev dela tega ureditvenega načrta (UN).

OPIS NAČRTOVANIH UREDITEV

Vsebinska sprememb UN: V spremembah in dopolnitvah UN za razširitev so načrtovane:

- ureditev poslovnega kompleksa s pripadajočimi zunanjimi ureditvami in priključki na obstoječo komunalno infrastrukturo,
- poslovno-storitveni objekt skupaj s pripadajočimi zunanjimi ureditvami in priključki na komunalno infrastrukturo in
- druge ureditve, kot so parkovne površine na severu, žarni zid s pripadajočo zunanjo ureditvijo, parkirišča na jugovzhodu skupaj s pločnikom ob "cesti ob pokopališču", ureditev območja za raztros pepela.

Ureditveno območje (UO): Ureditveno območje novih oziroma spremenjenih ureditev obsega severni, osrednji in jugovzhodni del območja pokopališča Grosuplje. Celotno območje spremembe UN meri 2,29 ha.

Poslovilni kompleks na pokopališču: Uredi se nov vhod z vhodnimi propilejami s "ceste ob pokopališču". Predvidi se nov poslovilni objekt za vse vrste pogrebnih slovesnosti. Poslovilni in pomožni objekt se postavi zahodno od obstoječega objekta, vzporedno z dostopno potjo, pred objektoma se oblikuje tlakovana ploščad, na katere severnem delu se postavi stolp - navček z zvonom, na južnem delu pa se postavi steber z večnim ognjem. Južno od obstoječe mrliške vežice se v okviru drugih ureditev lahko postavi žarni zid.

Poslovilni in pomožni objekt sta pravokotne zasnove. Oba objekta naj bi bila prtilična in naj imata ravno streho. Streha je nad apsidnim delom nekoliko višja. Fasade so kombinirane: steklo, kamen, omet.

Žarni zid je samostojen objekt, izveden v armiranem betonu in oblečen v fasado iz kamna. Na sprednji strani zidu se predvidi tlakovana pot, klopi ter zelena bariera (drevesa vzdolž poti).

Poslovno-storitveni sklop: Nov poslovno-storitveni objekt se uredi tako, da je v prostor obstoječih cest postavljen diagonalno, s čimer pred objektom tvori javnosti dostopno tržno površino, namenjeno pešcem (dostopi do objekta) in prodaji na prostem. Objekt naj se zasnuje kot enostaven pravokoten objekt, ki mora biti oblikovno in po uporabi materialov usklajen s pokopališkim kompleksom, pred objektom se oblikuje nadstrešnica. Objekt naj bo prtiličen, z ravno streho. Z izbiro materialov, oblikovanjem in višino naj ta objekt ne prevlada nad kompleksom mrliške vežice in poslovilnega objekta na pokopališču.

Zunanje ureditve: V gozdiču na zahodnem delu pokopališča se predvidi prostor za raztros pepela in nova pot. Zahodno od obstoječih grobnih polj se predvidijo nova grobna polja.

Na severnem delu kompleksa se na območju med železniško progo in lokalno cesto ter med poslovno-storitvenim sklopom uredi javna parkovna površina kot zeleni predprostor pokopališkega kompleksa. Na tem območju se zasadijo gručee dreves listavcev.

Vzdolž lokalne ceste se zasadi drevored, ki poteka ob parkovni površini od železniške proge do parkirišča pri pokopališču do južnega roba poslovno-storitvenega sklopa.

Faznost izvedbe: Izvedba spremembe UN se predvidi po posameznih tematskih ureditvenih sklopih, ki se lahko izvajajo ločeno in medsebojno neodvisno: poslovilni objekt na obstoječem pokopališču, poslovno-storitveni objekt in preostale zunanje ureditve.

Prometno omrežje - ceste in parkirišča: Po severnem robu območja pokopališča poteka obstoječa cesta - javna pot (JP 611151), ki se za potrebe tega odloka poimenuje "cesta ob pokopališču". Ohrani se obstoječi sistem parkirišč in vmesne drevne zasaditve. Od križišča s "cesto proti Spodnji Slivnici" do vhoda v pokopališče se vzdolž ceste uredi pločnik.

Po vzhodnem robu območja pokopališča poteka obstoječa lokalna cesta (LC 111401 Grosuplje-Malo Mlačevo) s pločnikom, ki se za potrebe tega odloka poimenuje "cesta proti Spodnji Slivnici".

Za dostop do poslovno-storitvenega objekta se uredi interna dostopna cesta, ki se navezuje na lokalno cesto Grosuplje-M. Mlačevo. Dostop na kmetijske površine ne severu območja se uredi ob železniški progi.

Parkirišča: Nov poslovilni in pomožni objekt se navežeta na obstoječa parkirišča na severni strani ob cesti. Nova parkirišča se uredijo ločeno za pokopališče (ob "stari cesti Slivnica" - Predvidi se ureditev večje parkovno urejene parkirne površine za približno 100 parkirnih mest in z dvema uvozoma s stare ceste Slivnica) in poslovno-storitveni objekt (uredijo se na parceli tega objekta, ob interni dovozni cesti).

Komunalna infrastruktura: Elektroenergetsko omrežje: poslovilni objekt se napaja iz obstoječega omrežja, ki je že na območju pokopališča in se ustrezno podaljša do novega objekta. Za napajanje poslovno-storitvenega objekta se izvede novo elektroenergetsko omrežje v podzemni izvedbi iz obstoječe trafo postaje.

Telekomunikacijsko omrežje: predvidi se izgradnja novega TK omrežja, do izgradnje kabelskega TK omrežja se lahko uporablja mobilna telefonija.

Vodovod: obstoječe omrežje se ohrani, uredijo se priključki za nove objekte.

Kanalizacija: obstoječe omrežje se ohrani, uredijo se priključki za nove objekte.

Odpadki: na območju urejanja se zbiranje odpadkov uredi s postavitvijo posoda za odpadke, ki se postavijo na posebej urejena stojna mesta ob cestah, parkiriščih oz. uvozi. Predviden je odvoz ločeno zbranih odpadkov v Špajki dolini.

Ogrevanje: Za ogrevanje poslovilnega objekta se uporablja plin, za kar se namesti vkopana cisterna v zelenico severno od predvidenega objekta.

RAZPRAVA NA OBČINSKEM SVETU

Na seji je gradivo za to točko obrazložila vodja občinskega urada za prostor ga.

Mojca Lovšin. Franc Stibernik (LDS), predsednik odbora za prostor, pa je povedal, da je odbor to točko temeljito obravnaval, saj je zelo pomembna, še posebej za samo naselje Grosuplje. Poslovni prostori so po mnenju odbora odločno preveliki, območje pa naj se dopolni s postavitvijo ograje. Glavno dostopno pot bo treba reševati nato tudi z bodočo obvoznico. Prav tako naj se razčistijo zadeve v zvezi z drevoredom ob železnici.

Na vprašanje Mihe Kadunca (NSI) ali so objekti že arhitektonsko obdelani, je Lovšinova dejala, da je poslovilni objekt že zelo podrobno obdelan, ostalo pride na vrsto pozneje. Matjaž Trontelj (SLS) je podprl vse, ki v projektu sodelujejo, vsebinskih pripomb pa ni imel. Moti ga le izraz poslovilni objekt. Glede naziva je tak predlog bil izrečen že na predstavitvi izbranega natečajnega projekta.

Anton Perme (SLS) je menil, da je zdaj, ko je Grosuplje postalo mesto, treba urediti in posodobiti tudi pokopališče. »Zdaj imamo le dve zelo slabi mrliški vežici.« Moti pa ga velik poslovno-storitveni objekt, ki je načrtovan nasproti poslovilnemu na mestu sedanjih rastlinjakov in se boji, da bo "preglasil" pokopališče. V tem območju je tudi premalo parkirišč. Po njegovem bi bilo prav, da bi se poslovno-storitvena stavba prilagodila parcelam. Podobno je menil tudi Dušan Hočevnar (SDS), ki je pravi, da Grosuplje potrebuje sodobno urejeno pokopališče, predlagal pa je še, naj se dobro premisli, katere dejavnosti naj bi se uvedle v ta prostor, same velikosti pa ne bi omejeval. S tem se je strinjal tudi Dejan Vuga (LDS). Stane Žvegla (SD) je še posebej pohvalil krajevno skupnost, ki je bila pobudnik. Poslovilni objekt pa se mu je prav tako zdel neprimeren in tudi preveč zapira pogled na samo pokopališče z grosupeljske strani. Uredila naj bi se tudi parkovna zasaditev. Mag. Božo Predalič (SDS) se ni strinjal predvsem z gostinskim objektom na tej lokaciji, saj ne bo mogel preživeti ob vzporedni pokopališki dejavnosti, pač pa se boji, da se bodo v njem pozno v noč zbirali razni opiti gostje, ki bodo motili mir in dostojanstvo na pokopališču. Zaradi nejasnih razmejitev v ureditvenem načrtu je mag. Breda Škrjanec (LDS) zatrjevala, da so poslovno-storitvene dejavnosti povsod po svetu, kjer je hodila, ločene in jo je zanimalo, katere dejavnosti se dejansko pojmujejo za pokopališke dejavnosti.

Župan Janez Lesjak je dodal, da bo Grosuplje vedno bolj potrebovalo tak objekt. Kompleks pa bi moral biti urejen po zahtevah ljudi, kraja in časa. V poslovnem objektu naj bi bilo poleg cvetličarne tudi kamnosek in druge potrebne dejavnosti, pa tudi gostinska. Zavedati pa se je treba, da imajo lastniki zemljišč tudi interes, da bi na svojem zemljišču zgradili tak objekt, ki se bo ekonomsko izplačal. Razmisliti pa bi bilo treba tudi o parkovno urejenem in ozelenem večnamenskem parkirnem prostoru. Škrjančevi je odgovoril, da so pokopališče in poslovno-storitvene dejavnosti vendarle ločene znotraj samega ureditvenega načrta. Jože Intihar (LDS) je po tej razpravi predlagal, naj se prepusti podrobnejše pobude, pripombe in rešitve javni razpravi prebivalcem Grosupljega.

Svetniki so sklep soglasno potrdili z 22 glasovi. Ob tem pa je treba povedati, da bo do pridobitve gradbenega dovoljenja preteklo še kar nekaj časa in težko verjamemo, če bo to še v letošnjem letu. Kdaj pa bo razširitev pokopališča s poslovnimi in poslovnimi ter drugimi vzporednimi objekti zares dokončno narejena, pa (zagotovo) tega občinski svet v sedanji sestavi in županom ne bo dočkal v tem mandatu.

Jože Miklič

Vabimo vas,

da se udeležite predstavitve in razstave del študentskih delavnic

v ponedeljek, 10. aprila 2006, ob 18.00 uri

v Druženem domu Grosuplje, Taborska cesta 3, Grosuplje, na temo

VODNA POT GROSUPLJE,

ki se je v zimskih mesecih pripravljala na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani, pod mentorstvom prof. Vojteha Ravnikarja in prof. Janeza Koželja.

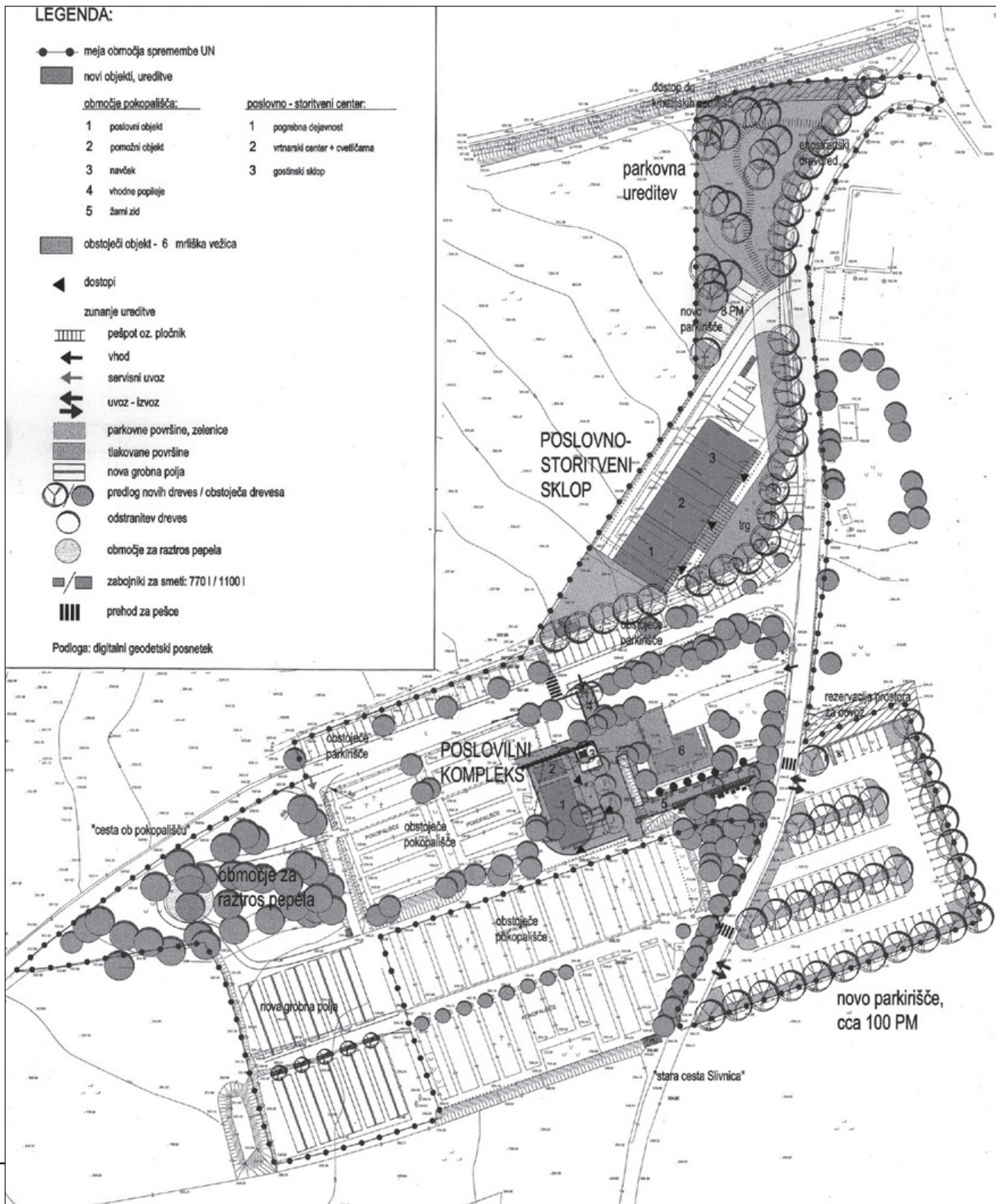
V nadaljevanju bo sledila javna razprava (izmenjava mnenj) na temo ZELENIH POVRŠIN, parkov... ter umeščenosti in urejenosti le-teh v Grosupljem danes in v prihodnje.

Koliko zelenih površin imamo v Grosupljem, kje bi še lahko bile? Zelene površine v naseljih in mestih so pokazatelj naše bivanjske kulture in kulture življenja na sploh. So prostor srečevanja, druženja, igre, športnih aktivnosti....

Vabimo vse, ki želijo na konstruktiven način sodelovati pri načrtovanju zelenih površin v Grosupljem s predlogi in pobudami.

Razstava bo po 10. aprilu na ogled v stavbi Občine Grosuplje, Taborska cesta 2, prtiličje do 26. aprila 2006.

Občina Grosuplje

NASILJE MED MLADIMI: ALI PREPREČUJEMO ALI VZPODBUJAMO?

V četrtek, 2. marca, je bila v avli Osnovne šole Brinje Grosuplje okrogla miza z naslovom Nasilje med mladimi - Ali preprečujemo ali vzpodbujamo in s podnaslovom Kako naj mladi kvalitetno preživljajo svoj prosti čas, ki jo je organizirala Lokalna akcijska skupina (LAS) občine Grosuplje. Okrogle mize so se poleg predsednika LAS-a Boruta Hrovatina in njegove podpredsednice Angelce Likovič, ki je tudi podpredsednica društva Pobuda za šolo po meri človeka, udeležila še oba ravnatelja Dare Gabrijel in Irena Kogovšek. Okrogli mizi pa so svoj pomen dali tudi dr. Hubert Požarnik, predsednik društva Pobuda za šolo po meri človeka, generalna sekretarka Belega obroča Slovenije oziroma društva za pomoč žrtvam kaznivega dejanja Vlasta Nussdorfer, predstavnik Policijske postaje Grosuplje Robert Bradač in predsednik občinskega odbora za družbene dejavnosti Janez Pintar. Iz osnovnih šol pa sta se okrogle mize udeležila strokovni delavki – psihologinji na obeh grosupeljskih osnovnih šolah. Okroglo mizo je vodila Angelca Likovič.

Angelca Likovičeva je uvodoma dejala, da so jo obiskali predvsem ti-ti, ki že veliko vedo o tej problematiki in tisti, ki jim ni vseeno, kaj se in kaj se bo z našo mladino dogajalo in k temu dodala, da je kvaliteta neke države odvisna od kvalitete vsakega posameznika. Ta posameznik pa se najprej začne oblikovati v družini, z oblikovanjem pa se nadaljuje v vrtcu, v šoli in tudi v kvalitetni lokalni skupnosti. Okrogla miza naj bi spregovorila predvsem o današnjem stanju na področju nasilja med mladimi v občini in širše. Iz tega naj bi nastal akcijski načrt, da bi bilo delo pri preprečevanju širjenja nasilja čim uspešnejše.

Za izhodišče, kako mlade dejavno vključiti v prostem času, je Likovičeva predpostavila, da niso prosti čas samo plesi in zabave ter raznovrstno užitništvo in izživiljanje, temveč še marsikaj drugega. Pri tem je treba stalno skrbeti, da so mladi vključeni v dejavnosti, kjer lahko izžarevajo svojo pozitivno osebnost. Poleg tega je navedla tudi podatek, da je vsako leto približno 1100 otrok manj v šolah in če bo šlo tako naprej, slovenska družba ne bo imela nobene prihodnosti.

Nadalje je spregovorila o odnosih v družbi in dejala, da demokracija ni samo anarhično razumevanje svobode, temveč tudi večja odgovornost posameznika kot organiziranih skupin.

Skrb za mlade je med drugim ena od prioritarnih skrbi tudi občine Grosuplje, je dejal Dare Gabrijel, ravnatelj OŠ Louis Adamič in podžupan Občine Grosuplje. V ta namen občina vlaga precej sredstev, npr. v gradnjo šol, vrtcev in zdaj tudi knjižnico, ki jo mladi kar precej uporabljajo. Poleg tega imajo mladi kar nekaj možnosti v številnih raznovrstnih društvih, še posebej v športnih dejavnostih. Pravi pa še, da bo treba še veliko postoriti na kulturnem področju, saj nimamo nobene solidne kulturne dvorane.

V imenu Osnovne šole Louis Adamič je problematiko nasilja med mladimi predstavila šolska psihologinja Nina Rome. Pravi, da so na šoli še posebej intenzivno začeli razmišljati o možnostih za razreševanje te problematike po ustanovitvi LAS-a. Nasilje je bilo prisotno, tako fizično kot psihično nasilje, čeprav so v pogovoru s starši največkrat izpostavljali psihično nasilje. Vzrok zanj pa ni tolikokrat šolski neuspeh kot nerazumevanje med vrstniki; otrokov neuspeh ponavadi bolj prizadene starše. »Zaposlovanje« otrok z dejavnostmi, ki trajajo le uro ali nekaj več na teden, je odločno premalo. Analiza pa jim je pokazala, da se bolj ali manj v izvenšolske interesne dejavnosti vključujejo učenci, ki so tudi v šoli dobri, manj tisti s slabšim uspehom, najmanj pa se vključujejo problematični. Rometova je tudi ugotavljala, da predvsem za otroke v Grosupljem še ni velikih možnosti za udejstvovanje v izvenšolskih dejavnostih. Veliko več bi se tako v šoli kot doma morali med seboj pogovarjati, predvsem z otroki.

Prav tako ugotavlja Irena Kogovšek, ravnateljica Osnovne šole Brinje, da so temelj dobrih odnosov pogovori med učenci in učitelji. Le-te uporabljajo tudi v konfliktnih primerih. Poleg roditeljskih sestankov in pogovornih ur so na šoli organizirali delavnice, na katerih se učijo komunikacije, strpnosti, motivacije in podobno. Na šoli imajo organizirano vsako leto tudi okoli 50 interesnih dejavnosti. Imajo organizirane tudi šolske plesne. Precej pozornosti namenja tudi podobni pozitivnega samovrednotenja v šolskem okolju. Učenci sodelujejo v šolskih parlamentih in zanimivo, da tudi takrat, kadar to ni tema parlamenta, učenci izpostavijo to problematiko. Za učence višjih razredov organizirajo še »družbeno koristno delo«, kot so obiski Doma starejših občanov. 60 % otrok je vključenih v šolske interesne dejavnosti, če pa k temu dodamo še dejavnosti izven šole, je vključenih kar 83 % učencev (glasbena šola, verouk, tečaj tujih jezikov, šport, skavti, taborniki in podobno). Nekateri imajo teh dejavnosti le za kakšno uro, povprečno dve uri na teden, nekateri izjemni športniki pa celo do 20 ur na teden. 5 % učencev pa ni vključenih v nobeno dejavnost, niti v šolsko niti izvenšolsko. Praviloma so to učenci z učnimi in vedenjskimi težavami. S temi otroki so skušali ugotoviti, katera področja so jim najbližja, da bi jih vključili, a niso bili preveč uspešni. Večina jih je vezana z dopolnilnim poukom ali pa na šolski prevoz. Kogovškova je na koncu ugotavljala, da je mnogo težav na področju nasilja povzročil prav današnji materialistični čas, ki je sistem vrednot čisto povozil.

Občina Grosuplje je namenila kar precejšnja sredstva za interesne dejavnosti mladih, je povedal predsednik občinskega odbora za družbene dejavnosti Janez Pintar. V odboru se tudi precej pogovarjajo o temah, ki zadevajo mlade, včasih tudi »out off record« in prav taki spontani pogovori največkrat pripeljejo do najboljših rezultatov. Najtežji problem v zvezi z nasiljem je po njegovem ulično nasilje. V takih primerih pa težava nastopi zato, ker se ni s kom pogovarjati, saj je možno le to, da bi se šli pogovarjat s starši teh otrok, od njih pa je skoraj nemogoče priti. Druga večja težava v Grosupljem je nasilje posameznikov iz »subkulturne skupine« prebivalcev. Tudi o tem se bodo na odboru za družbene dejavnosti še večkrat pogovarjali in odločali.

Predstavnik policijske postaje Grosuplje Robert Bradač je pritrdil, da je prisotno ulično nasilje. Še posebej je to nasilje največje ob vikendih. Za Grosuplje pa v razgovorih ugotavljajo, da so bili v zadnjih mesecih večinoma storilci uličnega nasilja opiti gostje iz Študentskega kluba GROŠ. Tako je bilo tudi v primeru, ko so predhodno opiti mladi gostje odšli iz Kluba

Omizje: Nasilje med mladimi

GROŠ in nato razbili dobršen del ograje pri vrtcu Tinkara. Storitice so dobili in o tem so obvestili tudi starše. Težave v lokalu GROŠ pa so se po njegovem pojavljale zato, ker se večina že nekoliko opitih gostov po zaprtju drugih lokalov preseli v GROŠ in tam nato prihaja do konfliktov med posamezniki in skupinami. Pojavijo se tudi Romi. V takem okolju nato prihaja do raznovrstnih incidentov in kršitev javnega reda in miru ter ogrožanja prometne varnosti. Zato so skupaj z lokalno skupnostjo dosegli, da se je obratovalni čas zelo skrajšal.

Kljub temu da je nasilje, ki ga obravnavajo na grosupeljski policiji, v kraju Grosuplje največje, pa je, ker pokrivajo poleg grosupeljske še ivanško in dobrepoljsko občino, navedel tudi nov tovrstni podoben problem. Zaradi skrajšanja obratovalnega časa v GROŠU se mladi zdaj zbirajo ob nekem lokalu v Šentvidu pri Stični, kjer »imajo en kup mladoletnikov pijanih«. Predstavnik policije pa je imel prav tako pomislek bolj kot glede odpiralnih časov na odgovornost staršev do svojih mladoletnih otrok (med njimi so tudi osnovnošolci), ki veseljačijo in pijančujejo vse do 3. - 4. ure zjutraj. Večina nasilja med mladimi, ki ga obravnavajo na policiji, pa zato izvira iz teh lokalov in pijančevanja v njih.

Predsednik Lokalne akcijske skupine LAS Grosuplje Borut Hrovatin je v kratkem predstavil dosedanja prizadevanja LAS-a in da je veliko pozitivnega dela vloženega tudi v šolah, vrtcih in drugih organiziranih skupinah v občinah. Med približno 1500 otroci so v LAS-u ugotovili, da je alkohol največji problem med mladimi, ostale droge pa sicer nekoliko manj, a so prav tako prisotne. Uporaba drog se nato povečuje, ko gredo otroci v srednje šole. Med temi mladimi obstaja celo mišljenje, če ne poizkusijo droge, da »ni« so več pravi »jacki/džeki«. Veliko možnosti za odpravo nasilja med mladimi pa Hrovatin vidi tudi v medgeneracijskem sožitju, ker lahko mladi učijo starejše in obratno.

S predstavitvijo dela z mladimi v grosupeljski cerkvi in ob njej se je na povabilo Likovičeve v okroglo mizo vključil tudi grosupeljski župnik Janez Šket, ki je naštel poleg verouka še nekatere druge možnosti udejstvovanja za mlade. Enkrat na mesec imajo tudi posebna druženja mladih, ker lahko sodelujejo krožkih ročnih spretnostih in kulturnem delu. V letošnjem letu bodo začeli z organizacijo dejavnosti Kotnikovega združenja, ki je že dobro uveljavljeno na Štajerskem, pa tudi v Avstriji, Nemčiji in drugod po Zahodni Evropi.

Vlasta Nussdorfer se že vrsto let ukvarja s problematiko nasilja. Deluje namreč v društvu za pomoč žrtvam kaznivih dejanj, da se s pomočjo društva lažje izvijejo iz travm, ki se porodijo pri otrocih in takih okoliščinah. K temu je dodala najbolj grozljivo dejstvo, da so otroci največkrat žrtve v tistih okoljih, kjer bi morali biti najusrečnejši – to je v družinah. Velike travme pri otrocih se dogajajo, kadar se starša ločujeta. Že pri 10 letih pa jim je dana možnost, da se odločijo, kam bodo šli živeti. A otroci imajo ponavadi oba starša radi! Vse te in še mnoge druge travme otrok lahko »prekanaliziraj« v nasilje nad vrstniki ali v okolje. Še posebej se to rado zgodi, ko takla žrtev odrašča, in zgodi se, da postane nasilnež, ki povzroča vedno več kaznivih dejanj. Največkrat so to premoženjski delikti, večkrat pa tudi zoper življenje in telo. Javnost običajno ob velikih zločinih reagira na dva načina: 1. da ni ničesar vedela za dogajanje med štirimi stenami, saj je bila podoba zločinca oziroma njegove družine v javnosti skoraj idealna in je začudena, da se je to zgodilo, ali pa 2. rečejo, da so na to vsi opozarjali, pa ni nihče nič ukrenil. O tej praksi je ga. Vlasta Nussdorfer napisala tudi knjigo, ki razkriva, kako se nasilje širi in s tem pokaže, kje so možnosti, da bi preprečili njegovo širjenje. Izkupiček od knjige gre izključno v sklad žrtvam kaznivih dejanj.

Predsednik društva Pobuda za šolo po meri človeka dr. Hubert Požarnik je povedal, da je društvo na ministrstvo za šolstvo že posredovalo več pobud. V njih pišejo, na naj bi šole več časa in truda namenile vzgoji, pa tudi še več dajale na voljo prostore mladini, da bi lahko dejavno in organizirano preživljala prosti čas. Obrnili so se tudi na vlado in jo poprosili, naj da staršem več pomoči za vzgojo, pa tudi društvom, ki se ukvarjajo z mladimi. Večje naj bodo tudi pristojnosti uradnih institucij za ukrepanje (policija, inšpekcije...). Med najbolj razvpitimi prek medijev pa je bila tudi njihova pobuda, da bi preprečili obiskovanje lokalov po 24. uri, sploh pa brez spremstva staršev.

Predsednik vlade se je že odzval in odgovoril, da je že dal pobude naprej na druga ministrstva, da jih bodo kompleksno preučili. V društvu se tega zavedajo, da gre za kompleksne rešitve, ki jih bodo morala reševati različna ministrstva in službe ter se usklajevati med seboj. Tako so na ministrstvu za šolstvo že ustanovili delovno skupino, ki bo pretehtala šolske učne načrte. Odgovorilo je tudi Ministrstvo za kulturo, pa Ministrstvo za družino in socialo. Dr. Požarnik je osebno govoril z dr. Šturmom, ki vodi Ministrstvo za pravosodje ter z Matejem, ki vodi Ministrstvo za notranje zadeve. Oba

podpirata prizadevanja, vendar zadev ni mogoče spremeniti čez noč, saj bo poleg usklajenih zakonov treba (pre)organizirati tudi nekaj javnih služb. Posebej pa je dr. Požarnik poudaril, da brez sodelovanja od spodaj uspeh ni mogoč. Nujno bo sodelovanje staršev.

POBUDE IN VPRAŠANJA OBISKOVALCEV

Nato so obiskovalci nanizali nekaj svojih pobud. Ker osebno vseh sodelujočih ne poznam, jih zato ne bom navajal z imeni in priimki.

Prvi gospod, ki se je oglašil, je predlagal, naj bi za osnovnošolce poskrbeli za plesne v primernem času, v katerih pa bi morali sodelovati dežurni učitelji, ki poznajo učence.

Nadalje je Janez Pintar v razpravi predlagal, da bi morda prostore kluba GROŠ izkoristili lahko tudi na ta način, da bi si npr. posamezne šole rezervirale prostor v določenem dnevu in bi tam organizirali ob primernem času brezalkoholne plesne npr. od 18. do 21. ure. Pri tem pa bi morali sodelovati tudi starši. – Po tem predlogu se je oglašil predsednik Študentskega kluba GROŠ Klemen Marinčič in dejal, da se o podobnem predlogu že pogovarjajo s šolo v Ivančni Gorici in je prepričan, da bo do uspešnih dogovorov prišlo tudi z grosupeljskimi šolami.

Med razpravljajočimi je bila tudi meni osebno znana gospa Marta Hrovatin, ki se je dotaknila problemov kakovosti življenja mladih nasploh – od problematične prehrane in pijače, pa do čečkanja grafitov po javnih ter celozasebnih zgradbah. Celo v kakavu in kokakoli so narkotiki, ki v kombinaciji s sladkorjem že pripravijo mlade do posebnih razpoloženj in povečane agresivnosti. Ob tem pa nimamo pravih mlečnih restavracij oziroma zajtrkovalnic. In za to bi morala po njenem poskrbeti država. Nadalje je ugotavljala, da so prenekaterim mladim, ki imajo mesečne vozovnice, tudi železniški vlaki prostor za izživiljanje. Na svoji postaji vstopijo, med vožnjo že na vlaku delajo hrup in škodo, izstopijo na eni od postaj, delajo škodo na postaji, vmes obiščejo še kakšen lokal, popijejo razne pijače, jih mešajo z raznimi praški... In se vrnejo z enim od naslednjih vlakov. Na tak način jih tudi z našega okolja kar precej odhaja npr. v disko Afrika v Trebnje. Pri njenem splošnem ugotavljanju, kako reševati in ustavljati nasilje, ko pravi, da nasilje vedno rodi le še večje nasilje, pa sta dr. Požarnik in Nussdorferjeva prepričana, da morajo tudi mladi spoštovati red in disciplino in da bi morali biti prekrški sankcionirani vzgojno, da bi povzročeno škodo morali odpraviti z lastnim delom in bi s tem spoznali, kako se služi kruh in kako je treba spoštovati tuje in javno imetje.

Župnik Šket je v razpravi dodal še, da je Karitas v letošnjem postnem času začela z akcijo 40 dni brez alkohola. Omenil pa je tudi, da v razvitem svetu odpirajo npr. telovadnice in druge javne objekte tudi v nočnem času, saj se je marsikomu ritem dela močno zamenjal. Tako mnogi hodijo na rekreacijo ali neko drugo dejavnost pozno v noč.

Ena od razpravljalk pa se je med razpravo, kje vse so vzroki, da se v družbi širi nasilje med mladimi, vprašala: »Kje so starši?« Mesto staršev je danes močno zapostavljeno, po drugi strani pa prav tega mesta nekateri starši ne izpolnjujejo niti z minimalno odgovornostjo do svojih otrok. Likovičeva je nato kljub ugotovljenemu dokaj slabemu stanju na področju nasilja med mladimi menila, da ne smemo obupati v prizadevanjih za izboljšanje stanja na tem področju in povabila vse, da se vključijo s svojimi pobudami v Lokalno akcijsko skupino Grosuplje ali pa v društvo Pobuda za šolo po meri človeka in posredujejo svoja mnenja za pripravo akcijskega načrta.

Jože Miklič

Okrogle mize so se udeležili tudi predstavniki Študentskega kluba GROŠ s predsednikom Klemenom Marinčičem na čelu.

Razpravljalka, ki se je spraševala: »Kje so starši?«

INFORMACIJA ZA IMETNIKE PERUTNINE

Aviarna influenza (AI) ali »ptičja gripa« je zelo nalezljiva virusna bolezen, ki lahko prizadene vse vrste ptic in se izraža na različne načine, ki so odvisni od patogenosti virusa in vrste ptic.

Okužbe z virusom AI pri pticah so razdeljene v dve skupini na osnovi virulence virusa:

- Zelo patogena aviarna influenza (angl.: Highly Pathogenic Avian Influenza - HPAI), ki povzroča visoko obolevnost in smrtnost (do 100 %) in je obvezno prijavljiva tako v Sloveniji kot v drugih državah;
- Nizko patogena aviarna influenza (angl.: Low Pathogenic Avian Influenza - LPAI), ki povzroča blaga obolenja.

V posameznih primerih se virus nizko patogene AI lahko spremeni (mutira) v virus visoko patogene AI in tako povzroči visoko obolevnost in smrtnost. Vendar pa se obe okužbi med seboj razlikujeta in ju ne bi smeli zamejati.

Medtem ko so domače ptice na splošno zelo dovzetne za bolezen, kar se kaže z močno izraženimi znaki bolezni, so divje ptice, predvsem vodna perutnina, običajno naravno odporne in pogosto ne kažejo nobenih znakov. Zato divje ptice predstavljajo naravni rezervoar teh virusov in so lahko vir okužbe za domačo perutnino.

Ljudje redko zbolijo za AI. Če pa zbolijo, se bolezen po navadi kaže z blagimi znaki in je prehodnega značaja. Ne glede na to pa je lahko okužba ljudi z virusom zelo patogene AI tudi smrtna. Zaradi tega se namenja boleznim velika pozornost in se po svetu stalno izvajajo ukrepi z namenom, da bi se izognili izbruhom AI, oziroma da bi bolezen izkoreninili čim prej po pojavu bolezni pri perutnini ali drugih pticah na gospodarstvu.

POVZROČITELJ

Virusi influence, med katere uvrščamo povzročitelje HPAI, spadajo v družino Orthomyxoviridae. Na osnovi antigenih značilnosti jih delimo v tipe A, B in C. Tip A lahko povzroči obolenja tudi pri prašičih, konjih, govedu, morskih sesalcih, kožuharjih in ljudeh. Podtipe virusa influence A določata površinska antigena hemaglutinin (H) in neuroaminidaza (N). Do sedaj je poznanih 15 H in 9 N podtipov, ki se pojavljajo v različnih kombinacijah.

Zelo virulentni virusi povzročajo zelo patogeno AI z visoko smrtnostjo, pri perutnini tudi do 100 %. Ostali virusi AI povzročajo blaga obolenja (nizko patogena AI), pri katerih so znaki bolezni slabo vidni ali jih celo ni in tudi smrtnost je mnogo manjša. Dokazano je, da se lahko virusi z nizko patogenostjo spremenijo (mutirajo) v zelo patogene viruse, po tem ko nekaj časa krožijo med populacijo perutnine.

ZNAKI BOLEZNI

Glavni znaki pri zelo patogeni AI so: depresivnost, pomanjkanje apetita, pa-

dec nesnosti, živčne motnje, otekline in modra obarvanost rože, podbradkov in kože nog, izcedek iz oči, kašljanje in kihanje ter driska. Pojavi se lahko tudi nenadna smrt, brez predhodnih kliničnih znakov. Smrtnost je lahko tudi 100 %, kar je odvisno od vrste ptic, njihove starosti, tipa virusa in dejavnikov okolja.

Znaki bolezni pri nizko patogeni AI se kažejo v blagih obolenjih dihal, depresiji in padcu nesnosti. Inkubacijska doba (čas od okužbe do pojava prvih znakov bolezni) je lahko zelo kratka – nekaj ur do tri dni pri posameznih pticah in do dveh (treh) tednov, da se razširi po celi jati. V času pred pojavom znakov bolezni pa okužene živali že izločajo virus z izločki (iztrebki, izcedek iz oči).

PRENOS IN ŠIRJENJE

Najpogostejši vzrok za izbruh bolezni pri domačih pticah je vnos virusa AI z divjimi pticami, predvsem z vodno perutnino. Za vnos virusa ni nujno potreben neposreden stik z divjimi pticami, ampak lahko pride do okužbe domače perutnine tudi posredno preko iztrebkov okuženih divjih ptic. Le-ti se lahko занesejo v jato čisto mehansko (s čevlji, prevoznimi sredstvi, ...). Če so površinske vode (potoki, mlake, ...) okužene z virusom AI, predstavljajo možen vir okužbe, še posebej za perutnino, ki ima dostop do takšnih voda.

V sami jati se bolezen širi z neposrednim stikom med živalmi oziroma posredno preko opreme in skrbnikov živali. Bolezen se prenaša z obolelimi živalmi, njihovimi iztrebki, mesom in jajci, vir okužbe pa sta lahko tudi voda in krma. Širjenje med gospodarstvi poteka predvsem z mehanskim prenosom okuženih iztrebkov, v katerih je virus prisoten v velikih koncentracijah in je tudi dlje časa obstojen.

Vsekakor je človek zelo pomemben vir sekundarnega širjenja AI med domačo perutnino. Skrbniki perutnine, kmetje, drugi delavci, prevozniki in prevozna sredstva, s katerimi se prevažata perutnina ali krma z ali na gospodarstvo, so največkrat vzrok širjenja bolezni.

VETERINARSKA UPRAVA RS, Parmova 53, 1000 Ljubljana, Slovenija
Telefon: (01) 300 13 00,
Informacije lahko dobite na brezplačni telefonski številki: 080 50 52

PTIČJA GRIPA - AVIARNA INFLUENZA

V Društvu za opazovanje ptic Slovenije že od jeseni skrbno spremljamo dogajanje na terenu ter sodelujemo s pristojnimi institucijami. Pojav nevarnega virusa H5 aviarnе influence na reki Dravi ni presenetljiv, saj ravno tam prihaja do največjih koncentracij vodnih ptic.

Zavedati se moramo, da je virus aviarnе influence nevaren, da pa se doslej z njim še noben človek ni okužil od prstoživečih ptic. Kot kažejo podatki, je glavni prenašalec ptičje gripe človek s svojo dejavnostjo, predvsem nenadzorovano rejo in transportom perutnine.

Prostoživeče ptice so kljub resnemu pojavu ptičje gripe še vedno predvsem žrtve, saj upravičeno domnevamo, da so se tudi one okužile zaradi človeških dejavnosti - na primer gnojenja travnikov, na katerih se labodi in gosi naravno pasejo, z iztrebki iz perutninskih farm, virus pa se lahko med njimi zelo hitro širi.

Na Društvu za opazovanje in proučevanje ptic Sloveniji bomo še naprej skrbno spremljali dogajanje in stanje na terenu ter sodelovali s pristojnimi institucijami. Obenem pozivamo člane društva in druge obiskovalce v naravi, da v primeru, da opazijo kakršnekoli znake nenavadnega vedenja vodnih ptic ali množične pogine, to čim prej sporočijo na center za obveščanje na številko 112.

Tomaž Mihelič, Društvo za opazovanje ptic Slovenije (DOPS)

KOSOVNI ODVOZ IN ODVOZ NEVARNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV – POMLAD 2006

Javno komunalno podjetje Grosuplje obvešča občane občine Grosuplje, da bo v spomladanskem času odvažalo kosovne in nevarne odpadke iz gospodinjestev po naslednjem vrstnem redu:

Plan kosovnega odvoza:

Sreda	29. 3. 2006	KS Račna, KS Ilova Gora, KS Sp. Slivnica
Četrtek	30. 3. 2006	KS Mlačevo, KS Žalna,
Petek	31. 3. 2006	KS Št. Jurij, KS Škocjan
Ponedeljek	3. 4. 2006	KS Polica, KS Grosuplje - okolica
Torek	4. 4. 2006	Grosuplje naselje – severno od Adamičeve ceste
Sreda	5. 4. 2006	Grosuplje naselje – južno od Adamičeve ceste
Četrtek	6. 4. 2006	KS Šmarje – Sap

Med kosovne odpadke spadajo pohištvo, sanitarni elementi, gospodinjski aparati in drugi kosovni predmeti iz gospodinjestev. Izrabljene avtomobilske in traktorske gume ne sodijo med kosovne odpadke.

Kosovne odpadke je potrebno primerno zložiti, povezati oz. zapakirati ter jih na dan odvoza do 7. ure zjutraj odložiti pri zabojniku, kjer običajno pobiramo odpadke.

Plan zbiranja nevarnih odpadkov iz gospodinjestev:

	DATUM	NASELJE	STOJNO MESTO	ČAS ZBIRANJA
torek	11. 4. 2006	Polica	Parkirišče pri družbenem domom	14,00 - 15,00 h
torek	11. 4. 2006	Mala vas pri Grosupljem	Parkirišče za družbenim domom	15,30 - 17,00 h
torek	11. 4. 2006	Veliko Mlačevo	Parkirišče pri družbenem domom	17,30 - 19,00 h
sreda	12. 4. 2006	Grosuplje	Parkirišče pri sodišču	14,00 - 16,00 h
sreda	12. 4. 2006	Šmarje-Sap	Parkirišče pred družbenim domom	16,30 - 18,30 h

Med nevarne odpadke spadajo topila, kisline, barve, laki, olje in maščobe, detergenti, zdravila, baterije, akumulatorji, fluorescentne cevi in drugi živosrebrni odpadki, prazne tlačne posode, fotokemikalije, pesticidi in podobno. Proti plačilu pa bomo sprejemali tudi manjše količine nevarnih odpadkov od podjetnikov.

Naša prihodnost je čisto okolje!	Javno komunalno podjetje Grosuplje
----------------------------------	------------------------------------

RIBIČ - NEPOSREDNI STIK Z NARAVO

Vsakokrat na novo sem razburjen in odmaknjen od drugih, ki ne znajo prisluhniti otožnemu odmevu daljnega veselja. Ribič se tako počuti kot poslednji pionir v svetu, ki človeku dopušča vedno manj svobode in mu skuša ukrasti še tisto malo strasti in srca. Vendar pa na bregu potoka, jezera, reke ali v čolnu, ki reže v vodo minljive sledi, še vedno najde skrivnostni čar.

Kakor vse zgodbe o Ribiču, je tudi ta nestanovitna in brez konca. Za nekatere je ribolov strast, drugim je postal način tekmovanja in dokazovanja samega sebe, čeprav ni vedno zmagovalca. Iskanje plena poteka podobno, kot že v davni, ko je človek uporabljal različne zvijače za ulov ribe. Včasih so ljudje ribo lovili le z rokami. Danes jih lovimo z najsodobnejšimi ribiškimi pripomočki.

Ribiči se borimo za čiste vode, za zaščito ogroženih ribjih vrst in njihovega življenjskega okolja; borimo se, da bi tudi v prihodnosti lahko sodelovali pri smotnem koriščenju vodnega bogastva. Vendar pa nam je hudo, ker vemo, da so mnoge vrste rib ogrožene ali skoraj izumrle! In to ne zaradi ribolova, ampak zaradi povečanega onesnaževanja in degradacije okolja.

Spoštovani sokrajani, potok GROSUPELJŠČICA, ki naj bi bil BISER naše občine, služi za odtok raznih odpadkov. Če bi se sprehodili ob njem, bi videli, kako se z brežin ob vodi iz cevi iztekajo umazanije in strupi! Spomnimo se, da smo še pred desetimi leti iz te iste Grosupeljščice lahko pili vodo. V njej so živeli raki jelševci, ki so simbol čiste vode! Danes jih zaradi onesnaženosti ni več! Ne le to, ogrožena je avtohtona potočna postrv (Salmo trutta fario), za katero nihče ne ve, koliko časa bo še zdržala v tako onesnaženi vodi.

Zdi se, da smo pozabili, da je voda vir življenja, nujna za preživetje in da je največji sestavni del večine živih organizmov. Mogoče je naše upanje, naš sončni žarek, le še to, da živimo v času, ko se ljudje vse bolj zavedamo, da je naše okolje ranljivo in ima svoje meje. Vedno več ljudi išče stik z naravo. Pred stresom, ki ga prinaša poslovni svet, se umikajo k rekam, jezerom in na morje!

Ribiči si prizadevamo z vsemi močmi, da bi stvari spremenili, da bi narava bila spet takšna kot nekoč, popolnoma neokrnjena. A žal smo brez pristojne inšpekcijske službe, ki opozarja, kaj se v resnici dogaja z Grosupeljščico, nemočni! A kaj, ko pa inšpekcijska služba še ni zasledila umazani, ki se izteka v ta naš biser, ali pa mogoče tudi oni nimajo moči, da to uredijo!? Nadaljnje upanje nam daje županova obljuba, da se bo v primeru Grosupeljščice nekaj naredilo. Ko le-to ne bi bile le prazne obljube, in bi izpolnile našo željo, da bo naša Grosupeljščica s časom spet postala dom raka jelševca!

KDO SMO RIBIŠKA DRUŽINA GROSUPLJE?

Ribiško društvo Grosuplje šteje okrog 100 članov, med njimi je okrog 30 mladih ribičev. Gospodarimo z ribnikoma Boštanj pri Malem Mlačevem in Dobje (v sanaciji), s potoki Grosupeljščica, Račna, Višnjica, Temenica in še nekaj manjšimi potoki, ki nam služijo kot gojitveni potoki.

Najbolj zastopane ribe v naših dveh ribnikih so krap, amur, ščuka, lin, koresel ter ogromno rdečeperk in črnook, ki so glavni lov za naše najmlajše ribiče. V potokih so najbolj zastopane potočna postrv, postrv šarenka, klen in ostriz.

Kot dobri gospodarji naredimo vsako leto plan, koliko rib je potrebno dodati v naše vode. Na žalost je tudi to povezano s finančnimi sredstvi družine, ki so posledično zaradi velikosti družine, zelo nizka.

Trenutno je naša največja skrb sanacija ribnika Dobje, ki je pravzaprav vrsta naravnega jez. Člani družine si močno prizadevamo za njegovo sanacijo, ki bi osrečila tako nas ribiče, kakor tudi vse ljubitelje narave in krajane Grosuplje in okolice.. Žal pa za njegovo sanacijo nimamo dovolj finančnih sredstev. Občino, komunalo in vse ljudi dobre volje zato prosimo, da nam pomagajo pri sanaciji ribnika Dobje.

V tekočem letu se bomo prvenstveno posvetili delu z mladimi ribiči. Po trudih se bomo, da že mlade ribiče osvestimo o koristnem delu ribičev in seveda o vseh zvijačah ulova ribe, fotografiranja in tudi spuščanja.

Za vse informacije se lahko obrnete na gospoda Toneta Škufco (vodjo

mladih ribičev) na GSM 041/ 741-351 ali na telefon Ribiškega doma 786-45-46.

Vsem ribičem in ribičkam želim uspešno ribiško sezono ter »DOBER PRIJEM« Bogdan Kulič-Ležimirac

Petra Zakrajšek, predsednica OO SDM Grosuplje

DR. ANTON KOROŠEC - 65 LET OD SMRTI

Pripravil: Matjaž Trontelj

Slovenci zato potrebujemo poleg dobrih pobud tudi klene in jasne ljudi kot je bil npr. dr. Franc Rode, ki je postal pred kratkim kardinal v Vatikanu, ter sta tudi škof dr. Anton Jamnik in predsednik vlade Janez Janša. Vesel sem, da sta slednja dva prav naša občana. Verjamem, da bodo taki Slovenci lahko veliko pripomogli, da bo Slovenija še boljša, čeprav tudi že sedaj ni vse slabo.

odgovorni urednik Jože Miklič

****** Odgovorna urednica Mihaela Steklasa je letos prejela Jurčičevo priznanje za promocijo dobrepoljske kulture v lokalnem časopisu Naš kraj, ki ga ureja. V uredništvu Grosupeljskih odmevov ji ob tej priložnosti čestitamo in ji želimo še nadalje veliko uspešno zapisanih misli ter še nadalje dobrega sodelovanja ob skupnih srečanjih, predvsem ob dogodkih »treh občin«.

SLS.
Slovenska ljudska stranka

Slovenska ljudska stranka, Občinski odbor Grosuplje, ob materinskem dnevu, 25. marcu, vsem materam in ženam iskreno čestitamo z globoko in iskreno hvaležnostjo ter spoštovanjem do vašega vsakdanjega dela, požrtvovalnosti, ljubezni, iskrenosti in nesebičnosti,

ki ga pri svojem delu vlagate v svojih domovih, družinskem krogu, podjetjih in drugih organizacijah ter tako bogatite dneve vsakdanjega življenja in mu tako dajete pravi pomen in lepoto stvarstva.

Slovenska ljudska stranka, Občinski odbor Grosuplje

VEM, DA TE LJUBIM
 Vem, da te ljubim,
 ker me tvoje veselje
 veseli,
 ker me tvoja žalost
 žalosti,
 ker me tvoja bolečina
 boli,
 ker sem lep
 od tvoje lepote,
 ker sem dober
 od tvoje dobrote.

In vem, da me ljubiš ti.

Tone Kuntner

SDS

S hvaležnostjo, spoštovanjem
 in najlepšimi željami
 ob MATERINSKEM DNEVU.

Vsem občankam in občanom
 ter prijateljem in članom stranke
 želimo tudi
VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE.
 OO SDS Grosuplje

"Zmagoslavje pobite doline"

Slovenci nismo v krizi zaradi zgodovine. Te ne more nihče spremeniti, pa če je še tako sposoben govornik in še tako večš mitologiziranj. Slovenci moramo le-tos, ko se bomo spominjali 15.-letnice svoje lastne države, to osmisлити. Dr. Jamnik nam kot škof lahko pri tem veliko pomaga. Saj ima že tudi doslej veliko pokazati, le bolj odmeven bo poslej. Seveda pa bi bilo zaman pričakovati, da lahko sam spremeni sodobno Slovenijo. Pri tem moramo sodelovati vsi. Izjemno pomembno pa je, če imamo tudi na vrhu take ljudi, ki se tega zavedajo in ki so tega sposobni.

* Dr. Stane Granda je zdaj imenovan tudi kot predsednik Programskega sveta Javnega zavoda RTV Slovenija. Na RTV pa so se pred njegovim imenovanjem ob posvetitvi škofa dr. Jamnika nekateri zaposleni spraševali, ali je pomembnejša rokometna tekma ali škofovo posvečenje.

OSREDNJA PRIREDITEV OB KULTURNEM PRAZNIKU S PODELITVIJO JURČIČEVH PRIZNANJ ZA LETO 2006 JE BILA LETOS V IVANČNI GORICI

Že od leta 1993 se ob kulturnem prazniku podeljujejo Jurčičeva priznanja za izjemne gledališke, glasbene, plesne in druge dosežke na področju ljubiteljske kulture ter tudi za predano strokovno in organizacijsko pomoč kulturnim ustvarjalcem. Tako je bilo tudi letos.

Zveze kulturnih društev občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica ter Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Ivančna Gorica so podelile priznanja petim predanim kulturnim delavcem iz treh občin. Iz občine Grosuplje sta Jurčičevo priznanje za izjemne uspehe ter dolgoletno uspešno ljubiteljsko delo v kulturi prejela Brane Petrovič, član Moškega pevskega zbora Šmarje-Sap, in Alojzij Škerjanec, član Pevskega zbora Račna.

Slavnostni govornik je bil župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret. Razmišljal je o kulturi v najožjem, pa tudi v najširšem pomenu besede. Ugotovil je, da se vaške kulturne dvorane pogosto odpirajo. Prireditve je po njegovem opažanju vse več, obiskovalcev pa vse manj. Televizija marsikateremu predstavlja ustrezno nadomestilo za obisk kulturne prireditve, z vsem udobjem, ki mu ga pričara domača dnevna soba in udoben fotelj. »Zato je zelo pomembno, da se zavemo, da je potrebno kulturne vrednote dajati in sprejemati,« je nadaljeval. Obiskovalcem je položil na srce, naj jim ne bo škoda časa in dela za kulturno ustvarjanje ter za vzgajanje potomcev in prikritih talentov, da se uspejo izkazati v kulturi. V občini, katere župan je, za kulturno dogajanje največkrat poskrbijo v krajevnih skupnostih ali kulturnih društvih. Po njegovem ima življenje na vasi to prednost, da so ljudje med seboj še vedno bolj povezani. Tako se lahko hitreje organizirajo in dogovorijo o načinu kulturnega ustvarjanja. Zahvalil se je ljudem v knjižnici, ki svojo ljubezen do knjige prenašajo na obiskovalce. To se odraža v naraščanju števila prebranih knjig. Župan je zadovoljen tudi z delom v muzejih in kulturnih društvih, ki si prizadevajo za bogatenje kulturnega življenja v vsaki vasi. Prepričan je, da so uspehi in rezultati nagajeni, tako z osebnim kot skupnim zadovoljstvom.

Kultura pa je seveda še veliko več kot zgolj ustvarjanje in obiskovanje kulturnih prireditev. Ni kulturno, pravi, da se znašamo ali norčujemo iz kulturnih vrednot drugih, ker to lahko pripelje do kritičnih žarišč v svetu. Nadalje je lahko vedenje ljudi kulturno, velikokrat pa je lahko zelo nekulturno. Kulturo predstavljajo umetniški izdelki, ki jih ne razumemo, pa tudi tisti, ki so povsem enostavni, pa vseeno enkratni, narejeni z ljubeznijo in potrebni pozornosti. Po mnenju župana je kulturno sporočilo tudi, da naj razmišljamo pozitivno ter da naj dajemo drug drugemu to, kar si sami želimo. Kultura je torej način življenja. Vsekakor je župan Jernej Lampret tudi sam lep vzor za znanega kulturnega udeleženca, z odličnimi upodobitvami Jurčičevih likov v Letnem gledališču na Muljavi.

Jurčičeva priznanja je nagrajencem podelila vodja Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Območne izpostave Ivančna Gorica, Tatjana Lampret. Podeljenih je bilo 5 priznanj, od tega 2 nagrajencema iz občine Grosuplje. To sta bila Brane Petrovič in Alojzij Škerjanec, za izjemne uspehe ter dolgoletno uspešno ljubiteljsko delo:

Brane Petrovič

je že trideset let baritonist Moškega pevskega zbora Šmarje-Sap. S svojo umirjenostjo, skromnostjo in prizadevnostjo je zelo cenjen med pevci. Nekaj let je vodil blagajno društva. Ker se zelo dobro spozna na tehniko, vestno skrbi za foto dokumentacijo zbora in društva. V svoji zbirki ima lepo število zanimivih posnetkov, ki nas spominjajo na nepozabne skupne trenutke, so v obrazložitvi zapisali člani Kulturnega društva Šmarje-Sap.

Alojzij Škerjanec

iz Kulturnega društva Račna. Društvo ima bogato tradicijo. Njegovi člani navdušeno pojejo, plešejo, tamburirajo. Svoje znanje, izkušnje ter ljubezen do ohranjanja ljudskega izročila stalno prenašajo na najmlajše, tako da so v društvo včlanjeni tako otroci kot mladi in manj mladi. Med slednjimi je tudi Alojzij Škerjanec, ki je zvest član Pevskega zbora Račna vse od njegovega nastanka leta 1974. Od takrat pa do danes je v zboru prepeval z dušo in srcem. Je zelo vesten in zanesljiv član zbora. Člani društva mu želijo, da bi bilo še dolgo tako.

Oba nagrajenca so na prireditvi spremljali številni domači ter prijatelji iz obeh društev ter jima iskreno čestitali za prejeto priznanje.

Iz ostalih dveh občin so Jurčičeva priznanja prejeli: Mihaela Steklasa iz Dobrepolja, glavna in odgovorna urednica lokalnega časopisa, za tenkočutno spremljanje kulturnih dogodkov ter promocijo kulturne dejavnosti v glasilu Naš kraj, France Bradač iz Trebeža pri Muljavi, ljubiteljski gledališnik Letnega gledališča na Muljavi, za predanost, doslednost, vestnost in vztrajnost, ter Jana Kutnar iz Ivančne Gorice, za šestletno vestno in predano sodelovanje in nastopanje v celovečernih igrah.

Po zaključeni podelitvi je velikemu državnemu prazniku na pot Tatjana

Moški pevski zbor Corona.

Orkester mladih DOM iz Dobrepolja z dirigentom Bracom Doblekarjem in mlada pevka Andreja Zupančič.

Folklorna skupina Vidovo.

Lampret natrosila nekaj lepih in iskrenih misli. Zaželela nam je, naj spomin na največjega slovenskega pesnika spremljajo lepa občutja, naj se dotakne slehernega srca, naj ta dan slehernega prevzame pristna človečnost. Lepo je, če vsakemu omogočimo, da se izkaže ter da ga opazimo. Zahvalila se je vsem kulturnim ustvarjalcem, ki tenkočutno zaznavajo ta svet in ga plemenitijo. Te čudovite želje ob prazniku so hkrati pomenile slovo Lampretove ob njenem odhodu v pokoj. Zato ni mogla skriti svojih čustev in težkega slovesa od dela, ki ga je opravljala z velikim veseljem in zavzetostjo. Gotovo bo pogrešala ustvarjalce, s katerimi je veliko let sodelovala, s katerimi so delili lepe in težke trenutke. Za sodelovanje se je zahvalila društvu podeželskih žena, športnim in pevskim društvom, univerzi za tretje življenjsko obdobje, knjižnici, glasbeni šoli ter občinskimi upravam. »Hvala za lepe vtise, ki ste jih pustili v mojem srcu,« je Lampretova s solzami v očeh sklenila svoje slovo.

Ob slovesu je presenetila vse tri župane s podelitvijo diplom v zahvalo za pomoč, podporo in zaupanje ljubiteljski kulturi. Vrata Jakličevega doma v Dobrepolju so bila kulturnim ustvarjalcem vedno odprta. Dobrepoljski župan Anton Jakopič je bil deležen pohvale tudi zaradi iskrene podpore in spoštljivega odnosa do posameznikov in skupin. Grosupeljski župan Janez Lesjak se je po mnenju Lampretove izkazal kot dober sogovornik, ki se je znal približati tako kulturnim izvajalcem kot poslušalcem. Za ustvarjalni prispevek h gledališki dejavnosti ter spoštljiv odnos do ljubiteljske kulture se je Lampretova zahvalila tudi ivanjškemu županu Jerneju Lampretu.

Lampretova je na novo življenjsko pot pospremila predsednica sveta JSKD RS OI Ivančna Gorica, Anica Volkar, z lepimi besedami in pohvalami. Lampretova je devetnajst let ustvarjala in gojila ljubiteljsko kulturno dejavnost, odlikovala sta jo vztrajnost in vzpodbujanje umetniškega dela. Spopadla se je z animatorstvom in mentorstvom, organizirala je srečanja in natečaje, prizadevala si je za medijsko odmevnost kulturnih dogodkov. V njenem delu se je odražal čut za lepo, je sklenila predsednica.

Praznično vzdusje, obarvano s priznanji in slovesom, je postalo veselo in razgibano, ko so na oder prišli glasbeni umetniki. Z nežnimi melodijami najprej Moški pevski zbor Corona Kulturnega društva Grosuplje, ki ga že več let vodi neutrudni Jernej Kralj. Z velikim veseljem in navdušenjem so se na svojem prvem nastopu predstavili mladi folkloristi Kulturnega društva Stična, ki jih vodi Boštjan Genorio. Odlično so se odrezali. Za njimi je dvorano nabil s pozitivno energijo in dinamičnimi jazz ritmi Dobrepoljski orkester mladih - DOM, ki ga od leta 2002 vodi slavni Braco Doblekar. Za konec je nekaj zimzelenih melodij ob spremljavi orkestra zapela solistka Andreja Zupančič, ki ustvarja glasbo za otroke.

Mislim, da je bila prireditve lep uvod v praznovanje Prešernovega praznika za vse obiskovalce, ki so napolnili dvorano kulturnega doma.

Tatjana Jamnik Skubic

MATERE

Z otroki v naročju nihajo kot žito,
ki ziblje zlato zrnje.
Njihov govor je šepet vetra,
ki gre čez njive.
Njihove roke so listi,
ki zbirajo sok zemlje v ogenj neba -
vse za zlato zrnje v naročju.
Njihove oči se svetijo,
v njih je toliko topline,
kot je premore le julijsko sonce.
(Neža Maurer)

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Ženam je zaupana velika vloga, saj nosijo in ohranjajo življenje.
Mnoge se razdajajo - ne le svojim otrokom, temveč tudi drugim.
Kakšno bogastvo srca in duše!

Vsem materam, ženam in dekletom, ki nosijo v sebi čut
materinstva, ob 25. marcu, ki je namenjen prav njim, iskreno
čestitamo in želimo, da bi pogumno stopale po svoji poti, obdane
s prijazno besedo, toplim nasmehom in spoštovanjem svojih otrok.
NOVA SLOVENIJA, Krščanska ljudska stranka
OO GROSUPLJE, Mihael Kadunc

TKALKA

Preprogo tkem, o mati moja ljubljena,
iz nevidnih čvrstih niti,
ki si mi jih predla skozi čas,
po vzorcih,
ki si mi jih risala v mladosti,
na prastarih statvah,
na katerih si prav to preprogo
nekoč začela tkati ti.

Hotela sem v to preprogo vtakati vzorec svoj,
se mučila, da bi postal drugačen, kot je tvoj,
a glej, ko bil je stkan, se mi je zdel ves tuj,
kot da ni moj!

Razparala sem grobe niti,
spet v dušo se pogledala
in ga tam našla:
najlepši vzorec, moja mati,
tvoj, mogočen, neizbrisan,
za vedno v meni vrisan.

Nakar sem začutila,
da si ta vzorec za trpko popotnico v življenje
dobila v dar od svoje mame...
...in jaz ga, kot zaklad, polagam-
nezavedajoč se, kdaj, spet v dušo mojemu otroku,
naj ga z ljubeznijo prevzame.

Iz roda v rod, iz duše v dušo
naj vzorec ta potuje skozi čas,
da se mi vsi, ki smo ga kdaj tkaničili v to umetnino,
čez dvesto, tristo let ozremo dol na Zemljo
in radostno zakličemo:
kako čudovito preprogo smo stkali:
Življenje, kakšno mojstrovino!

Darja Štibernik

KD Teater Grosuplje Gledališče GGNeNi

Gledališče GGNeNi Kulturnega društva Teater Grosuplje je v sezoni 2005/2006 že pred drugo premiero. Prvič v svoji sedemletni zgodovini bomo igrali odrasli publiki. Tako prebujamo tradicijo gledališča BOLDRIK II, ki je postavilo na oder isto predstavo pred natanko sedemnajstimi leti z velikim uspehom - predstava je bila odigrana tudi na Linhartovem srečanju. To je bil dober začetek, Boldrik II je vztrajal kar sedem let in s svojo dejavnostjo vplival še na nastanek dveh ljubiteljskih gledališč na Grosupljem: HENRY CHINASKI in COFKI. Še posebej bomo veseli obiska nekdanjih članov teh gledališč!

Avtor Eugčne Ionesco, romunskega rodu, ki je nekaj let odraščal ter večino svojega življenja preživel v Parizu, kar kliče po uprizoritvah ljubiteljskih in profesionalnih gledališč. Z besedilom antidrame PLEŠASTA PEVKA ponuja izvirne, ustvarjalne, zanimive in vedno aktualne predstave.

Kdo in kaj »krasi« plešo na glavi spretno zasnovane antidrame PLEŠASTA PEVKA Gledališča GGNeNi boste lahko izvedeli in v živo doživeli v četrtek, 23. marca 2006 ob 19. uri v Kulturnem domu Grosuplje.

Premiera predstave je bila 9. marca 2006.

JANEZ BRODNIK – GASILEC 24 UR NA DAN

Pogovor ob priznanju Srebrni znak Civilne zaščite poveljniku Gasilske zveze Grosuplje Janezu Brodniku - nadaljevanje s 1. strani

Podelitev priznanj sta letos opravila poveljnik civilne zaščite za Ljubljansko regijo Matjaž Godec in župan občine Litija gospod Mirko Kaplja. - foto Franc Skolja

Gasilski tovariši z Gasilske zveze Grosuplje s svojim poveljnikom Janezom Brodnikom v dvorani na prireditvi v Litiji.

Po prireditvi so se ustavili tudi na kozarčku.

Kakšno izobrazbo na področju gasilstva imate in kakšna je vaša funkcija ter čin?

Skozi vsa ta leta sem postopoma nadgrajeval gasilsko izobrazbo na različnih tečajih in izobraževanjih. Zadnje strokovno izobraževanje za člane višjih poveljstev sem uspešno zaključil na Izobraževalnem centru na Igju. S tem sem si pridobil čin višji gasilski častnik in kasneje sem dobil naziv višji gasilski častnik I. stopnje. Sem tudi poveljnik Gasilske zveze Grosuplje.

Podelitev priznanj civilne zaščite na regionalni ravni je vsako leto v drugem kraju. Povejte za naše bralce, kdo jo organizira in kdo podeljuje priznanja.

Letošnja podelitev je bila v Litiji. Organizira se po dogovoru z Upravo za zaščito in reševanje Republike Slovenije, Regijskem poveljstvom Civilne zaščite in posameznimi občinami v Ljubljanski regiji. Podelitev sta letos izvedla poveljnik civilne zaščite za Ljubljansko regijo gospod Matjaž Godec in župan občine Litija gospod Mirko Kaplja.

Kakšna je bila po vašem mnenju prireditev?

Prireditve mi je bila zelo všeč, saj je bil program prijetno zapolnjen s krajšimi govori in kulturnim programom. V kulturnem programu so sodelovali Zasavski rogisti, Moški oktet Valvasor in družinsko gledališče Kolenc, ki je prispevalo pevski vložek in povezovanje celotnega programa.

Kakšno redno službo opravljate in ali vam omogoča, da lahko aktivno delujete v gasilstvu glede na to, da zakonsko status gasilcev še ni zadovoljivo rešen?

Delam v podjetju za inženiring kot vodja projektov v Ljubljani. Zaradi narave dela krajša odsotnost ni problematična, za celodnevne aktivnosti (intervencije, seminarje, tečaje) pa koristim dopust. Tudi jaz sem eden od množice operativnih prostovoljnih gasilcev v Sloveniji, ki nima zakonsko rešenega statusa gasilca. Upam, da bo zakonodajalec kmalu doumel in bolje opredelil status gasilca, saj so ti plemeniti ljudje, ki žrtvujejo svoj prosti čas in zdravje, da pomagajo sočloveku v stiski, v današnji družbi še kako potrebni.

Dejavno se z gasilstvom ukvarjate tudi vaša sinova. Kaj delajo ostali člani družine oziroma ali vam pomagajo pri vašem delu?

Gasilstvo je pri nas prisotno že več generacij. Tako kot so bili gasilci naši predniki od pradedka naprej, smo gasilci tudi v naši družini. Hčer in dva sinova so gasilci že od malih nog, ostali člani družine pa sta prijateljici gasilstva, saj je potrebno, da ima vsak gasilec vso podporo tudi doma.

Pogovor pripravil Jože Miklič

BISERNA POROKA FRANČIŠKE IN ANTONA DEŽMANA

12. februarja je bilo v poliški cerkvi sv. Jakoba prav svečano. Gospod župnik Jože Mrvar je opravil poročno sveto mašo v čast gospodu Antonu in gospe Frančiški Dežman v zahvalo za 60-letno skupno življenjsko pot, ki sta jo sklenila pred Gospodovim oltarjem.

Bisernoporočnica sta lahko hvaležna za velik čudež skupnega življenja, ki traja že 60 let. Njuno spoznavanje pred mnogimi leti je moralo biti čudovito.

Neštetokrat sta doživljala življenje kot eno samo veselje, kot nekaj lepega in svetlega, kot so sončni žarki, ki človeka ogrejejo in mu vlijejo nov pogum. Srečanje z otroki in vnuki je kakor sončni žarek v življenju staršev in starih staršev.

Rodilo se jima je šest otrok: Vida, Marinka, Vera, Jani, Justi in Gregor. Imata dvajset vnukov in sedemnajst pravnukov. Njune korenine so se razprostrle daleč. Vnukinja Saša se je zaobljubila, da bo njuno drevo življenja postalo še večje, mogočnejše, obrodilo bo ogromno ljubezni.

V 60 letih skupnega življenja sta spoznala, da v življenju ne gre brez dela in truda. Koliko dela in skrbi je bilo potrebnih, da sta si zgradila hišo, pravilno vzgojila svoje otroke, kolikokrat se je pojavila bolezen? Spoznala sta, da je življenje nekaj silno odgovornega, skupaj sta premagovala ovire in težave, ki sta jih srečevala ob poti.

Življenje v družini prinaša tudi solze, pa naj so to solze ob slovesu, solze ob ganjenosti, solze ob boleznih in bolečini, solze nerazumevanja in zavrnitve. Biserna poroka je dokaz, da sta se našli dve sorodni in

SLIKA NA NASLOVNICI: Mama Frančiška in ata Anton s svojimi hčerami in sinom. SLIKA SPODAJ: Biserno drevo bisernoporočencev.

Biserno-poročnica sta si ponovno zvestobo obljubila na Ljubljanskem gradu 11. 2. 2006.

prepleteni duši, ki sta si skozi leta nabrali veliko izkušenj in modrosti.

Vseskozi ju je na njuni poti spremljalo Božje oko, nikoli nista obupala drug nad drugim, temveč sta si bila v oporo in prijateljstvo.

Za konec naj dodam še nekaj čudovitih misli vnukinje Saše: "Pre draga in spoštovana mama Frančiška in ata Anton! Vidva sta tista, ki sta zgled in steber besede zakon in skupnega življenja, saj je to v današnjem času že prava redkost. Mama in ata, želimo vama še ve-

liko dolgih in prijetnih skupnih trenutkov, da vajine iskrice v očeh ne bi nikoli ugasnile. Naj bo vajin dom še naprej poln smeha, zdravja in zadovoljstva, zato se veselita življenja, kot se škrjanček veseli belega dne."

Sorodniki bisernoporočencev se zahvaljujejo gospodu župniku Mrvarju za svečano opravljeno sveto mašo. Prisrčna zahvala pa je namenjena tudi poliškim pevcem za lepo petje.

Vlasta Strmljan

KAJ SKAVTI POČNEMO POZIMI?

Če ste mislili, da imamo tako kot medvedje zimsko spanje, ste se pošteno zmotili! Ena izmed stvari, ki zaznamujejo skavtsko življenje v zimskem času, je zimovanje. Gre za to, da se za tri dni odpravimo nekam »na lepše« in tam doživimo čimveč zanimivih in zabavnih reči.

Za nas skavte je zimovanje predvsem čas intenzivnega druženja in močnega doživljanja. Odnosi med voditelji in člani se v skupno preživetem času poglobijo, prav tako pa se utrdijo tudi prijateljske vezi med člani samimi. Tisti, ki so prišli k skavtom na novo, imajo čudovito priložnost, da se vključijo v skupino in bolje spoznajo tiste, ki so tam že dlje časa (in obratno). Na zimovanju se ponavadi vzpostavi odlično vzdušje v skupini, kar daje dogodkom še večji žar, člani pa to začitijo kot skupinsko pripadnost.

Voditelji v zimovanje vključujemo različne dejavnosti glede na letni načrt in cilje. Trudimo se, da bi čimveč stvari, ki jih pripravimo, potekalo na prostem (kaj je lepšega, kot če smo zunaj, okoli nas pa sneg, sneg, sneg...). Vsako zimovanje ima tudi svojo rdečo nit, svojo tematiko – tako smo npr. lahko Indijanci, detektivi, Kamenčki...

V letošnjem februarju sta zimovanje že »opravili« dve veji v našem stegu Grosuplje 1, in sicer najmlajši, volčiči in volkuljice (8-10 let) ter najstarejši člani, popotniki in popotnice (16-20 let). Veja izvidnikov in vodnic (11-15 let) pa se je na zimovanje odpravila v začetku marca v okolico Loške doline.

Volčiči so se z vlakom za tri dni odpeljali v Bohinjsko Bistrico (brez staršev, ja!). Tam so postali astronauti in obiskali planete Jupiter, Mars in Zemljo, spoznavali vesolje in Zvezdico Zaspanko, se podali na nočni lov, delali krplice, se na smučiču Kobla spuščali po vrečah za smeti in še in še...

Popotniki in popotnice (klan Rolica papirja) pa so imeli zimovanje v potovalnem stilu. Potikali so se po Blokah (Fara – Sv. Ana – Stari trg pri Ložu). Ogledali so si Križno jamo, se povzpeli na Križno goro (zanimivost so postaje križevga pota), imeli so zabavni večer s skavti iz Litije, igrali nogomet z zvezanimi nogami, se poučili o zvezdah in si seveda kuhali sami (če je bilo mogoče na gorilnikih).

V teh zimskih radostih pa smo se na sam kulturni praznik spomnili na našega ustanovitelja Baden Powella, katerega dan spomina skavti praznujemo 22. februarja, in na našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Skupaj z odraslimi skavti smo spoznali znamenitosti Grosupljega, si ogledali vse kipe, ki jih imamo v mestu in ob njih prebrali nekaj pesmi in spoznavali njuno življenje, dan pa zaključili ob rojstni hiši Louisa Adamiča in nekaj izvedeli o njegovem življenju.

Skratka, pri skavtih se vedno kaj dogaja in nikoli ni dolgčas! O tem pa se lahko prepričate tudi na skavtski spletni strani www.skavt.net. Pozdravljamo vas grosupeljske skavtinje in skavti. Barbara Bobnar

Občni zbor: OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO GROSUPLJE

Delovno predsedstvo občnega zbora ZVVS: predsednik Miro Zupančič, člana Jože Novak in Alojz Potočnik. Zapisnikarica - Jelka Janežič, (v sredini) predsednik OZVVS Gregorregar.

Veteransko dejanje sta slavnostno opravila Boris Peterka in Andrej Godec...

... prisotni člani pa so dejanje častno spremljali stoje.

Veterani Območnega združenja Grosuplje so 3. marca sklicali redni letni občni zbor svojih članov. Zbora se je udeležilo več kot šestdeset članov iz Dobrepolja, Ivančne Gorice in Grosupljega.

Predsednik združenja, Gregorregar, ki je pozdravil vse prisotne, ni mogel skriti ponosa, zadovoljstva in veselja nad ugotovitvijo, da se članstvo v Območnemu združenju veteranov vojne za Slovenijo nenehno povečuje. Poudaril je, da to pomeni podporo in priznanje veteranski organizaciji in njeni vlogi v slovenskem prostoru, ki ima za temeljne vrednote: MIR – SVOBODO – NEUKLONLJIVOST – ZMAGO – PONOS – SPOMIN – OPOMIN.

To vlogo na simbolni ravni izraža tudi VETERANSKO DEJANJE, ki ga izvedejo veterani na vsakem večjem in pomembnejšem srečanju. Vodja simbolnega dejanja je »najstarejši« po funkciji, zaslugah, činu ali letih.

Tokrat je veteransko dejanje izvedel Boris Peterka, ki je ob mizi, pokriti z belim prtom, na kateri so bili rdeč nagelj, vaza s čisto vodo, posoda s soljo, krožnik, vejica pelina, bodalo, kamen s Triglava in kozarec rdečega vina, nagovoril prisotne z vprašanjem:

»Ali smo tukaj zato, ker nas druži ljubezen do doma, družine in domovine; ker spoštujemo hrabrost, poštenost, čast in resnico; ker želimo in delamo v dobro naše domovine Republike Slovenije?«

Smo! – se je slišalo kot odmev.

Vodja protokola je nadaljeval z izvajanjem simbolnega dejanja z obrazložitvijo SIMBOLOV:

- Miza s štirimi nogami je simbol trdnosti in dokončne vpetosti Slovenije v zemljevid Evrope.

- Prazen stol je simbol veteranov vojne za Slovenijo, ki jih ni več med nami.

Spominjajmo se jih. Naj bodo večno v našem spominu.

- Bel prt na mizi je simbol čistosti in neomadeževanosti misli in dejanj.

- Kamen z našega očaka Triglava je simbol veteranske trdne odločenosti, da na tem slovenskem prostoru obstanejo.

- Rdeč nagelj je simbol spomina na vse tiste, ki so v vsej zgodovini prelili kri za slovensko domovino, vaza čiste vode pa je simbol solza njihovih najdražjih.

- Ščepec soli in vejica pelina sta simbola bolečine in grenkobe družin padlih.

- Bodalo je simbol boja, poguma, hrabrosti in zvestobe tistih, ki so se bojevali za samostojno Slovenijo.

- Kozarec rdečega vina je simbol spomina na vse, ki so se bojevali za Slovenijo.

S prvo zdravico je vodja protokola nazdravil vsem, ki so padli, umrli in prelili kri za domovino, za solze njihovih otrok, žena, mater in očetov. Druga zdravica je veljala vsem, ki so v vsej zgodovini delovali v dobro slovenstva. Simbolno veteransko dejanje pa je bilo zaključeno z zdravico vsem zbranim.

V nadaljevanju zbora je predsednik združenja podal poročilo o delu v preteklem letu in hkrati nanizal pester program za leto 2006. Veterani so namreč aktivni na mnogih področjih, tako na športnem, družabnem, kulturnem področju kot tudi pri aktivnostih širšega družbenega pomena. So aktivni soustvarjalci prslav ob državnih praznikih, udeležujejo se različnih pohodov in športnih tekmovanj v smučanju in v preizkušanju strelskih veščin, kjer so posamezni člani: Marko Mole, Frenk Šest in Marjan Žvegla v lanskem letu prejeli priznanja za odlične dosežke.

V letošnjem letu bodo veterani Območnega združenja dali poseben poudarek obeležitvi petnajste obletnice vojne za Slovenijo. V počastitev te obletnice bodo izvedli slavnostno akademijo s koncertom orkestra Slovenske vojske. V pripravi pa je tudi bilten, v katerem bodo predstavili dogodke, ki so se odvijali na območju Dobrepolja, Ivančne Gorice in Grosupljega od vojne za Slovenijo dalje.

Na zboru so podelili tudi veteranska priznanja za vsestransko pomoč in delo v območnem združenju. Priznanja za lansko leto so letos prejeli: Dušan Hudolin, Andrej Koželj, Tone Kogovšek, Boštjan Ivanjko, Miloš Šonc in Drago Kastelec.

Vera Šparovec

Priznanja za požrtvovalnost v osamosvojitvenem času in športna priznanja. Letošnja priznanja: Dušan Hudolin, Andrej Koželj, Peter Trontelj, Tone Kogovšek, Boštjan Ivanjko, Miloš Šonc; priznanje v letu 2004 Drago Kastelec. Priznanja za športna tekmovanja v letu 2005 so prejeli Marko Mole, Frenk Šest, Marjan Žvegla, za leto 2004 Janez Lesjak (ni na fotografiji).

Znake veteranov-praporščakov bodo odslej nosili Vili Podržaj, Andrej Godec, Andrej Lekan, Jožko Hrovat.

GREGORČIČEV VEČER: Z goriškim slavčkom v jubilejno slovensko leto

Svetovni slovenski kongres, konferenca za Slovenijo, tudi v letošnjem letu organizira tradicionalne večere, poimenovane »Večer izza Kongresa«.

Letos se bomo spominjali stote obletnice smrti Simona Gregorčiča, zato smo v okviru Večerov izza Kongresa v četrtek, 23. februarja 2006, v dvorani Svetovnega slovenskega kongresa pripravili večer, ki je bil posvečen »goriškega slavčku« in njegovi izpovedi.

Gregorčičevega večera se je udeležilo nekaj več kot 70 oseb, primerno

vzdušje v dvorani pa je ustvaril Oktet Simon Gregorčič, ki je za začetek zapel Gregorčičevo pesem Znamenje. Večer je povezovala gospa Jana Čop, ki je po pozdravnih besedah predala besedo najprej profesorju Tomažu Pavšiču, pobudniku tokratnega večera. V slavnostnem govoru je gospod Pavšič na kratko predstavil pesnikovo življenje, njegovo pesniško delo in njegovo narodnoubuditeljsko izročilo. Sledil je premor, v katerem je zbor izvedel še dve pesnikovi umetnini: »Moje gosli« in »Moje nade«. V nadaljevanju so navzoči lahko prisluhnili recitaciji Martine Valentinčič, ki je z občutkom prebrala nekaj pesnikovih umetnin. Zbirke izbranih Gregorčičevih poezij je predstavil urednik Matija Remše, knjige pa so bile izdane pri Mohorjevi družbi. Gospa Marta Filli je predstavila priložnostno razstavo, s katero je obogatila dvorano. Razstava o Simonu Gregorčiču in njegovem delu prikazuje predvsem pesnikovo delo in dokazuje, da so njegove pesmi uglasbili mnogi slovenski znani možje. Ves razstavni material je last družine Filli. Zbor je za zaključek večera izbral dve Gregorčičevi pesmi: »Planinska roža« in »Mojo srčno kri škropite«, a so bili pevci zaradi aplavza prisiljeni dodati še en »bis«.

Pripravil: Matjaž Trontelj

Igralec Anatol Štern v vlogi Lovra Tomana.

LOVRO TOMAN, KO JE PRVIČ RAZVIL SLOVENSKO ZASTAVO

Turistično društvo Šmarje-Sap je v torek, na predvečer kulturnega praznika organiziralo uprizoritev drame literarnega zgodovinarja, književnika, politika in akademika dr. Matjaža Kmecla o Lovru Tomanu (1827 - 1870), ki je bil ob svojem času, zadnji dve desetletji pred smrtjo, eden najbolj priljubljenih in vplivnih slovenskih politikov ter narodnih buditeljev iz druge polovice 19. stoletja. Z vzneseno besedo in celo nekolikanjšrno pesniško nadarjenostjo je ognjevitno oznanjal slovenstvo in se trudil dvigniti narodno zavest. Aprila leta 1848 je v tedanji Gledališki, danes Wolfovi, ulici prvokrat razvil slovensko zastavo. Leta 1853 se je oženil z najlepšo, najbogatejšo in vsem zaželeno nevesto Ljubljankanko Josipino Urbančič Turnograjsko. Žal sta na porodu umrla mati in otrok. Kasneje se je kot ugleden deželni in državni poslanec ponovno poročil in sicer z nemško Avstrijko.

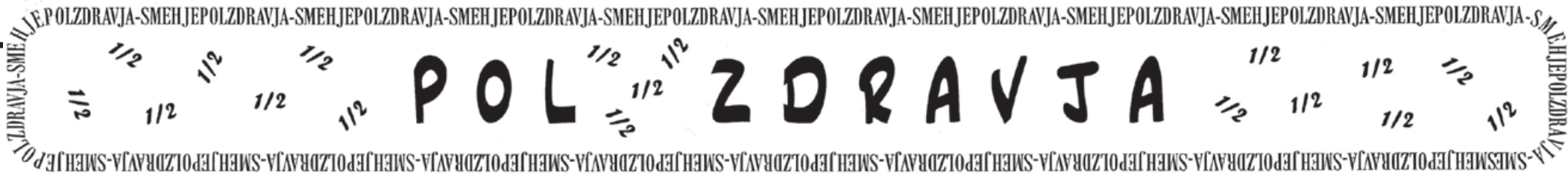
Ko je leta 1870 smrtno zbolel, je v oporoki zapisal, da njegova vdova deduje po njem le v primeru, če se poroči z bratom prve žene tako, da bo premoženje, ki se ga je že precej nabralo, zopet prišlo v slovenske roke. Svojo pripadnost slovenstvu je izrazil tudi v trenutkih umiranja, ko se vse njegove misli vrtijo okrog naroda, ženske in premoženja.

Igralec Anatol Štern je izvajal Tomanov izmišljeni »življensko bilančni« govor za govorniškim pultom, ki je bil postavljen med slovensko zastavo in grablje, kar je izražalo na eni strani pripadnost slovenstvu, na drugi strani pa so grablje predstavljale orodje in orožje, ki so kakšnega slovenskega nemškutarja udarile po nosu, ko je stopil nanje in je takoj znal po domače zakleti »preklete grablje«. Posamezne dele Tomanovega samogovora je igralec smiselno zaokrožal in razdeljeval z zdravico domače kapljice ter ob tem tenkočutno poudarjal nivoje njegovega počutja in razpoloženja. Številno občinstvo je igralca nagradilo z večkratnim ploskanjem.

Predstava je bila v prelepi dvorani »Turenčka«, katerega vrata je gostoljubno odprl župnik dr. Bojan Korošak. Po predstavi je bila možnost ogleda »Turenčka« kot kulturne in zgodovinske vrednote, kakor tudi razstave zbranih okrasnih in uporabnih predmetov naših prednikov ter slik, za kar gre zasloga prejšnjima župnikoma gospodu Marku Levstiku in gospodu Jožetu Mrvarju.

Večer se je podaljšal s skromno pogostitvijo in druženjem.

Lojzka Zajec

Kako je Jože moderno pohištvo kupoval

Jože je bil po naravi dober človek. Rad je imel svoje otroke in lepo mu je bilo, če je lahko s čim ustregel ženi. Imel pa je tudi napako – od časa do časa je rad pregloboko pogledal v ko-zarec. Nekega dne mu je žena potar-nala: »Joj, kako slabe stole imamo v hiši; vegasti so in kar zaječijo, ko se usedem nanje. Novih bo treba!« Jo-že pa kar tiho. Je bil že prej sklenil, da bo ženo spet enkrat presenetil, zato mu je priložnost prav prišla.

Malo pred Veliko nočjo je skrivo-ma najel vozataja Tonzla in sta oddr-drala z zapravljiščkom v Ljubljano po nakupu. Ker je bil tudi Tonzelj ljubitelj žlahtne in malo manj žlahtne kapljice, sta se že pred mestom ustavila v go-stilni. Tam je voznik ob prvem poliču sopotnika lepo poučil: »Jože, če boš mene poslušal, boš veliko prišparal. V mestu vem za štacune, ki iz opušte-nih programov robo za majhne denar-ce dajejo.«

Potem sta obiskala več trgovin in po vsakem nakupu se je zbirka na za-pravljiviščku povečala za stol. Preme-tena nakupovalca sta kajpak vsako kupčijo sproti zalila z žlahtno kapljico, kajti Tonzel je vedel za gostilne, v ka-terih so tudi pijačo točili iz opuščenih programov.

Zvečer je Jože doma zmagoslavno razvrstil stole okoli mize in prihuljeno čakal na priznanje. Toda namesto po-hvale je slišal le skrušen ženin glas: »Jože, za božjo voljo, kaj ne vidiš, da je vsak stol drugačen!«. Jože je najprej zazijal od presenečenja, potem pa se

je kljub učinkom »rujnega« iz opuščenih vinskih pro-gramov, še kar dobro znašel. »Veš, v mestu so mi rekli, da je to sedaj mo-derno.« Zjutraj je navsezgodaj prišla sose-da in prinesla stol, ki sta ga junaka si-

noči zgubila pod vaškim klancem. Te-daj se je žena spet obrnila k strokov-njaku za moderno pohištvo in vpra-šala: »Je tudi to v modi?« »To še nek, je priznal Jože, »ta moda šele prihaja.« Leopold S.

Kdo pravi, da ne vem!

- 1. Kdo vodi priljubljeno TV od-dajo o namišljenem baru?
a) Aleksander Dolinar
b) Aleksander Hribar
c) Aleksander Gričar
- 2. Katero znamenje označuje dušik?
a) N
b) C
c) H
- 3. Največji med planeti našega osončja je:
a) Merkur
b) Venera
c) Jupiter

- 4. Kam gledamo s teleskopom?
a) blizu
b) daleč
c) okoli ogla
- 5. V kateri reki se konč-no zberó vse padavine z Grosupeljskega?
a) zdravniki
b) iskanci nafte
c) prometni policisti
- 7. Slovenijo včasih imenujemo:
a) deželo jezer
b) deželo cerkva
c) deželo pašnikov

Rešitev iz januarske številke: 1.c, 2.b, 3.a, 4.a, 5.b, 6. 100, 7.b.

- 1. Kdo hodi v obleki, a ni človek?
- 2. Kdo je svoj čas najbolj obvladal rimsko govoro?
- 3. Kako se začne zlatenica?
- 4. Kateri tiči najraje pijejo vino?

ODGOVORI: 1. bolha, 2. Rimljani, 3. s črko z, 4. v februarju, 5. (mla)tiči.

IZ SANJSKIH BUKEV

Angleža videti – pričakuj slabih prijateljev.

V Ameriko potovati – imetje se ti bo pomnožilo.

Baklo nositi – trajno ljubezen doživeti.

Brkato žensko videti – v kratkem se ti bo stan spremenil.

Nag biti – pričakuj grabežljivih sorodnikov.

Veliko papirja videti – imel boš opravke z uradniki.

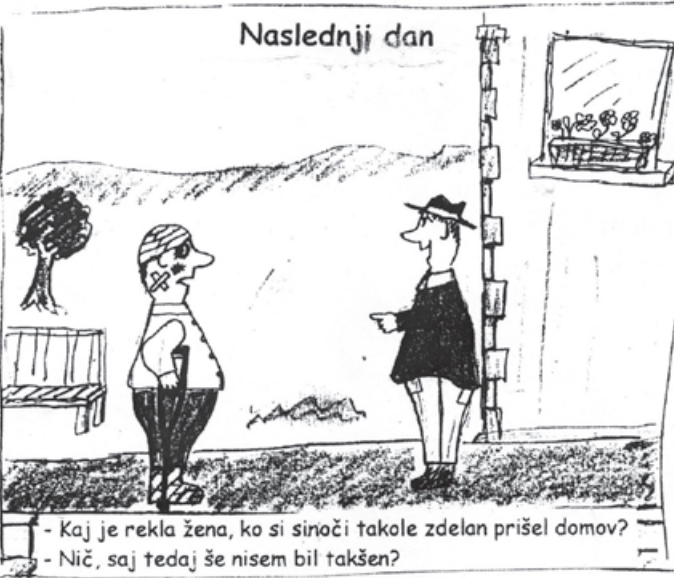
Polža videti – obeta se ti dolgo življenje.

Nebo in zvezde videti – nelepa prihodnost.

Tri burke

- 1. Prikupno dekle po cesti žene psa. Mimoidočemu fantu je bila mla-denka všeč. Hotel se ji je prikupiti, zato je zinil: »Tako rad bi šel zraven na-mesto tvojega psa.« »Samo izvoli! Mojemu psu bo zelo všeč. Pravkar ga namreč peljem k vete-rinarju, da mu bo odrezal rep,« je pojasnila mladenka.
- 2. »Oči, termometer je padel!« »Jej, spet bo sprememba vremena. Za koliko pa, sinko?« »Se ne vidi, ker se je čisto raztreščil.«
- 3. »Tončka, v trgovino pojdi po kruh in mleko, saj imaš mlajše noge kot jaz.« »To je že res, mami, toda zakaj vedno govoriš, da je treba najprej porabi-ti stare stvari!«

STARA VREMENSKA PREROKOVANJA

Če v sušcu kmet začne orati, bo v malem travnu moral počivati.

Če je na dan mučencev lepo, bo štirideset dni ostalo tako.

Tisto leto, ko v sušcu grmi, lakote bati se ni.

Če na Gabrijela dan zmrzuje, slana nič več ne škoduje.

Kar v sušcu ozeleni, se rado posuši.

Igrajo v marcu se mušice, v travnu vzemi rokavice.

Če se na Jožefa vreme zvedri, prežene za letino nam skrbi.

Kratice za vedoželjne glavice

Kombinacija LMCKKNJMT bo malo težji oreh, kot je bilo zadnje kratičje. Pomoč: Ozrite se malo na zemljevid Slovenije, pa se vam bo odprla rešitev.

Kratice iz prejšnje številke so pomenile začetne črke vseh mesecev v letu: (J)ANUAR, (F)EBRUAR in tako naprej.

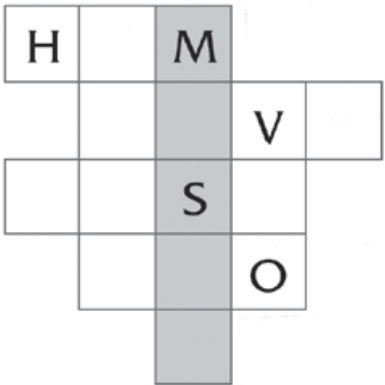
Kaj so priporočali pred sto leti

SMEŠNO LAHKA KRIŽANKA

Smešno lahka križanka V poudarjenem navpičnem stolpcu bo napisano, kaj si bomo nadeli ob koncu svečana. Opozorilo: To smejo zvedeti le tisti, ki bodo križanko rešili!

- Vodoravno: 1. ugriz (medmet) 2. jutranja osvežitna pijača 3. kapljice na travi 4. organ vida 5. četrti samoglasnik v abecedi

Rešitev iz januarske številke: KAŠELJ

SLOVESNOST OB KULTURNEM PRAZNIKU IN OB POSTAVITVI TEMELJNEGA KAMNA ZA IZGRADNJO PRIZIDKA KNJIŽNICE GROSUPLJE - nadaljevanje s 1. strani

Kvartet trobil Glasbene šole Grosuplje, ki ga vodi direktor Franc Korbar, je 8. februarja 2006 ob 16,30 v hladnem in vetrovnem vremenu začel kulturno prireditev ob položitvi temeljnega kamna za Knjižnico Grosuplje.

Pevka je končala pedagoško gimnazijo, njen cilj je bil zaključiti AGRFT. A prioritete so se začasno spremenile, ko se je po končani gimnaziji poročila in imela prvega sina. Pri nadaljnji karieri je imela doma veliko podporo, saj ima potrpežljivega moža in dobre starše. Posvetila se je študiju solopetja pri prof. Zlati Ognjanovič. Maja 1989 je postala članica Komornega zbora RTV Slovenija. Marca leta 1991 je bila sprejeta v Slovenski komorni zbor, leta 1994 pa je postala članica zbora ljubljanske Opere. Tu je dobila prvo vlogo guvernantke v Pikovski dami P. I. Čajkovskega. Kot mlada in obojavna pevka je avgusta 1996 prejela štipendijo Richarda Wagnerja. Uveljavlja se kot izvrstna koncertna pevka doma in v tujini (Avstrija, Italija, Nemčija, Portugalska, Španija, Hrvaška, Srbija in druge). Še posebej lepe ima spomine na gostovanje v Srbiji, kjer je pela s svetovno znanim dirigentom Zubinom Mehoto. Pred nastopom je celo morala k maestro na avdicijo v München. Dobro delo v kulturi po njenem mnenju terja veliko ljubezni do dela, predanosti in zvestobe, skratka, da delo postane umetnikov način življenja.

Vsaka nagrada s strani stroke Kalinovi pomeni potrditev kakovosti njenega ustvarjanja. Nagrado Prešernovega sklada je dobila relativno mlada in je bila zato še toliko bolj počaščena. Nominirana je bila tudi za Slovenko leta 2005. Kalinova je vesela, da je naslov prejela Mojca Senčar. Nominacija je bila pevki pomembna izkušnja, saj je imela možnost spoznati, kako mediji določene nagrade naredijo zelo prestižne, ker so deležne ogromne medijske pozornosti. Zanimivo, medijske pozornosti je pri Slovenski leta veliko več kot pri Prešernovih nagradah, je še dodala Kalinova.

Drugi gost večera, Goran Gluvič, sodi med izvrstne avtorje z bogato bibliografijo poezije (4 zbirke), proze (18 knjig), dramatike in radijskih iger (24). Med drugim je član Društva slovenskih pisateljev. Za razliko od Kalinove, ki redno nastopa v soju odrskih luči, je Gluvič najraje doma. Izvedli smo, da je rojen v Bileči. Rojstnega kraja ne pozna, saj je večino otroštva preživel na Bledu. Najraje se je potikal po gozdnih goščavah. Bolj »civilizirano« je začel živeti po selitvi v Ljubljano, tako da ni bil več nenehno opraskan in potolčen po kolenih in komolcih. Po knjižnih polica je iskal športne, fantovske povesti. A našel jih je bore malo. Zato si je, ko je postal pesnik, zadal načrt, da bo take zgodbe pisal sam. Tako so nastale Brčanje z glavo, Fantje, žoga, punce ter mnoge druge. Pred kratkim je izdal knjigo z zgornjim naslovom Mala šola (šala) kreativnega pisanja. Povedal je, da je namenjena vsem, ki jo bodo prebrali! »Tistim, ki vstopajo v svet pisanja, sem želel skozi zgodbo povedati, kako se tega lotiti.«

Kar se tiče odnosa do knjig, je Kalinova začela z ugotovitvijo: »S knjigo sva bili vedno prijatelji.« Veliko je brala že v otroških letih, veliko je prebrala tudi otrokoma. Z zanimanjem poseže po biografijah skladateljev in po kriminalkah. Na vprašanje, kaj meni o Prešernu, je Gluvič »predrzo« ugotovil: »Nihče ga ne bere, razen tistih, ki ga morajo.« Za Gluviča je Prešeren velik pesnik. »Ko ga primerjaš s Puškinom ali Byronom, vidiš, kakšna je njegova veličina. Pravi ljubitelji Prešerna so tisti, ki ga berejo in v tem uživajo.« je zaključil pisatelj.

Jan Pirnat in Primož Pucelj sta za intermezzo prebrala poglede nekaterih sodobnih slavistov in publicistov na ustvarjanje našega največjega pesnika. Miran Hladnik je v svojem precej kritičnem pogledu na Prešernovo življenje med drugim zapisal: »Prešeren se je s svojimi bližnjimi (tudi Slovenci) pogovarjal v nemščini, pesnil pa je v slovenščini. Se zavedamo, ljubi sodobni Slovenci, kako nenavadna in tvegana je bila tedaj njegova odločitev za literarno slovenščino?« Melita Zajc pa je zapisala:

»Prešeren je bil velik človek, ki so ga, kot se to praviloma zgodi, ljudje lahko sprejeli le tako, da so ga naredili majhnega.« France Prešeren nedvomno ostaja vodilna slovenska pesniška osebnost. Na dan resda prihaja vse več podatkov o njegovem nadvse nesrečnem in nič kaj zglednem življenju. Toda za strokovnjake je nesporno, da je Prešernova poezija čista, suverena in brez dvoma večna.

Nekaj Prešernovih pesmi so povedale igralkle Gledališča GGNeNi ter zapele pevke Ženskega pevskega zbora Magdalena.

Ob zaključku se je Simona Zorc Ramovš, vodja gledališke skupine Kulturnega društva Teater, Tatjana Lampret in Anici Kastelic, ki odhajata v pokoj, zahvalila za pomoč na področju ljubiteljske kulture ter »za dobro opravljen posel«. Izrazila je upanje, da bosta tudi v prihodnje še sodelovali z ljubiteljskimi kulturnimi umetniki, pri čemer lahko s pridom uporabita svojo modrost in izkušnje. »Pot, ki sta jo umirjali, ostaja bolj široka za tiste, ki prihajajo za vama,« je slovo in hkrati povabilo k nadaljnjemu sodelovanju sklenila Simona Zorc Ramovš.

Tatjana Jamnik Skubic

Gosta Mirjam Kalin in Gorana Gluviča je spraševala Tadeja Anžlovar.

Del zbranih pred položitvijo temeljnega kamna skupaj z županom.

Ob položnem temeljnem kamnu je ubrano zapel Ženski pevski zbor Magdalena Kulturnega društva Vokal z zborovodjem Emilom Kovačcem.

KAJ SO REKLI OB POLAGANJU TEMELJNEGA KAMNA?

Župan Janez Lesjak je ob polaganju temeljnega kamna med drugim dejal: »Ta knjižnica naj bi bila tisti združevalni kulturni hram, hram, kjer se bo pridobivalo novo znanje, kjer se bodo razvijale kulturne vrednote in kjer se bo to prebivalstvo družilo. ... To je tisto, čemur se moramo v teh krajih posvetiti. Pa ne samo knjižnica! Tudi kakšna kulturna dvorana, (direktor me bo podprl) glasbena šola nam manjka. Manjka nam še kakšna športna dvorana. Se pravi: treba bo začeti graditi tudi tiste stvari, ki jih Grosuplje zaradi hitrega razvoja ni moglo doseči - kulturni nadstandard. In to bomo s to knjižnico, ki je osrednji projekt kulturnega razvoja v teh naših krajih, danes slovesno potrdili.

Ob tej priliki želim, da bi ob zaključku tega projekta in ko se bo odprla ta dejavnost, imeli vsi krajanje kar največ glede na tisto, kar smo si začrtali z gradnjo tega objekta. Delavcem knjižnice, ki so bili že v preteklosti hvaljeni in pohvaljeni, želim, da bi v tem objektu ugodno bivali, predvsem pa da bi delovali še naprej v dobrobit in korist našega kraja. Želim, da s tem dejanjem nadaljujemo naš razvoj, druženje, predvsem pa, da dvigujemo kulturni nivo in samozavest, samobitnost Slovencev kot majhnega evropskega naroda, ki ga je skozi zgodovino predvsem kultura povezovala, skoraj vse druge družbene dejavnosti pa so ga razdvajale.

Zato dajmo kulturi glavni poudarek!»

Ravnateljica Knjižnice Grosuplje Roža Kek: »Spoštovani! So dnevi, ki se zapišejo v spomin. 8. februar 2006 bo ostal v spominu vseh nas prisotnih. Zapisan pa je tudi v kamen - kamen, na katerem gradimo prihodnost. In prihodnost leži v sedanjosti vsakega posameznika«, pravi letošnji Prešernov nagradjenec Milan Dekleva.«

Simona Zorc Ramovš: »Mi bralci, kot je dajal pesnik Tone Pavček, pa bomo brali, da nas Slovencev ne bo pobralo.«

Gradbišče v sredo, 8. 3. 2006.

Tatjana Lampret, Simona Zorc Ramovš in Anica Kastelec.

Pogled na gradbišče 8. 2. 2006.

Stari del knjižnice znotraj.

»GOSPOSKA KMETIJA« JE GOSTOVALA NA ŠTEVILNIH ODRIH

Vsa družina gospoda svetnika.

Gledališka skupina Velike in Male Loke je tudi letos pripravila zanimivo veseloigro z naslovom Gosposka kmetija. Igra Štefana Jerka v treh dejanjih prikaže zanimiv vpogled v preteklost življenja na kmetih. Ustvarjalci so se letos odločili za dve otvoritveni uprizoritvi, in sicer v soboto in nedeljo. Odločitev je bila prava - gledalcev je bila namreč oba dneva polna dvorana. V naslednjih mesecih pa je gostovala s predstavo še na številnih krajih v občini in izven nje.

Gledališka skupina Velike in Male Loke je v teh krajih postala že zelo znana. Spomnimo se je lahko iz lanskoletne uspešno odigrane igre »Trije vaški svetniki«, s katero so nastopili po vsej občini in celo izven nje. Igro si je v lanskem letu ogledalo okoli 2000 ljudi.

Za letošnjo igro so igralci kupili kar nekaj novih stvari. Tako smo gledalci lahko sedeli na udobnih novih stoli. Poleg tega so pridobili tudi novo ozvočenje oz. tehnično opremo, material za sceno in reflektorje. K temu naj dodamo, da so se odločili tudi za uvedbo vstopnine in to predvsem zaradi večanja stroškov, ki jim jih predstavlja vsakoletna postavitev igre.

Igra Gosposka kmetija govori, kako bogati svetnik iz mesta in njegova družina pridejo vsako leto na počitnice na podeželje. Do zapleta pa pride že, ko svetnik sprejme stavo z gospodarjem kmetije. Dogovorita se namreč, da za tri dni zamenjata vlogi – torej posestnik odide na dopust, svetnik pa se prelevi v gospodarja kmetije. Prepričan je namreč, da bo skupaj s svojo družino lahko ravno tako opravil vse delo na kmetiji kot to dela posestnik. Težave se vrstijo ena za drugo. »Gosposki« ljudje pač niso za na kmetijo. Povrhu vsega pričakujejo še obisk te iz mesta, kar zadevo le še bolj zaplete. In kljub temu, da je mestna družina pričarana, da bo stavo dobila, na koncu vendarle odneha.

V igranju so se letos preizkusili že znani obrazi. V vlogi višjega svetnika Ivana Bahovca nastopa Stane Zabukovec, njegova žena Klara je Zlata Bršan, njuno hčerko Ano je odigrala Erika Bršan in njunega sina Vilija Klemen Boc. Posestnika Bregarja igra Janez Roštan, njegovo nečakinjo Jerico Nina Bršan, hlapca Jaka pa Dušan Potokar. V vlogi posestnikove sestre Neže nastopa Marija Kogovšek, Peter Bršan igra hlapca Janeza, medtem ko teto iz mesta (gospo Cvetkovo) predstavlja Joža Mustar. K ekipi dobrih igralcev moramo dodati še obe šepetalki, Judito Menard in Anico Gruden, ter Antona Dremlija, ki skrbi za ozvočenje in osvetlitev.

Tekst za letošnjo igro so igralci dobili od JSKD Jesenice in so se nanjo pripravljali približno dva meseca. Dobro pripravljeni igralci pa so pripravljene tudi na nov sklop gostovanj v občini in izven nje, za katera se dogovarjajo sproti. Gotovo jih boste, ali pa ste jih že, zasledili tudi vi.

Kristina Zajc

Gledališka skupina Velike in Male Loke pri Grosupljem je do zdaj poleg dveh premiernih uprizoritev s predstavo **Gosposka kmetija** gostovala:

- v soboto, 4. februarja, v gasilskem domu na Gatini,
- v nedeljo, 5. februarja, v gasilskem domu v Zagradcu pri Grosupljem,
- v soboto, 11. februarja, v kulturnem domu v Račni,
- v nedeljo, 12. februarja, v gasilskem domu v Lučah,
- v soboto, 4. marca, v kulturnem domu v Grosupljem,
- v petek, 10. marec, v kulturnem domu na Muljavi,
- v soboto, 11. marca, v kulturnem domu v Žalni,
- v petek, 17. marca v kulturni domu v Mali Vasi (Št. Jurij)
- in v nedeljo, 19. marca v župnijski dvorani v Višnji Gori.

Pravijo pa še, da bodo v soboto, 25. marca ob 19 h gostovali na Sp. Slivnici, v petek, 7. aprila ob 18 h, v dvorani Črnuče in v soboto, 8. aprila ob 19 h, v dvorani Škofljica.

Mestna gospa Cvetkova samo še otežijo že itak težko življenje svetnikovi družini.

Na koncu ni drugače pomagalo, kot da so jim kar z brezovo metlo pokazali, da se tako pa vendarle na kmetih ne dela.

Mestni oča koso klepljejo, hčerka si pa rok'ce gledajo.

Tako je, ko mestna mati zakurijo kmečko peč.

Celotna igralska zasedba.

SOBOTA REZERVIRANA ZA PESEM, ali: KAKO (SO) SE »MAGDALENE« PRIPRAVLJAJO NA KONCERT

Pesem »Čuk se je oženil« je sobotno dopoldne (4. marec) odmevala iz prostora grosupeljskega Kulturnega doma, kot bi navkljub ostri burji in dežju, hotela le priklicati težko pričakovano pomlad. In če je pesem klic pomladi, potem bo kmalu pregnala zimo. Kajti pevke pevskega zbora Magdalena jo preganjajo že od novega leta dalje, ko se dvakrat na teden zbirajo na vajah in se tako intenzivno pripravljajo na bližajoči koncert, posvečen 10-letnici zbora.

Zbor 18 žensk, tako različnih struktur, da se človek mimogrede vpraša, kako »vozijo« skupaj že celih deset let – dekleta, žene, mamice, tudi že babice, torej tiste, ki so na vrhuncu delovnih moči in vsak dan obremenjene z različnimi delovnimi obveznostmi, pa potem one, ki so vse to že opravile in uživajo zasluženi pokoj, mimogrede pa poskrbijo tudi za vnuke... Od vsega začetka jih vodi neutrudni pevovodja Emil Kovačec, ki se kljub temu, da se trudi z njimi priti do najviš-

jega cilja – kvalitetnega petja, zna prav prijetno vključiti v njihovo družbo. Kajti, roko na srce, poleg petja jih družijo in povezuje tudi prijateljstvo ter dobra volja. Deset let v zboru že vztrajajo: Darja Zorec, Marjetka Zakotnik, Mara Podržaj, Marinka Vidic, Justina Urbančič, Helena Živkovič, Majda Fajdiga, Melita Gale in Angelca Janežič. Medtem ko jih je nekaj odšlo, so prišle nove...

Idejo o ustanovitvi pevskega zbora, o katerem govorimo, je nastala preprosto iz potrebe. Pred 12 leti je namreč prenehal delovati, (se sliši lepše, kot če zapišem, da je razpadel) ženski pevski zbor, grosupeljsko turistično društvo pa je pripravljalo različne prireditve, na katerih je manjkala zborovska pesem. – Tako strne pripoved o ideji Mara Podržaj in doda, da je misel, zbrati nekaj navdušenk za petje v obrtniških vrstah, morala opustiti, je pa našla drugačno pot: včasih so prepevali v pevskem zboru nekdanjega grosupeljskega velikana GPG-ja (morda se še komu stoji po tistih časih!) in akcijo je speljala kar z novačenjem tistih, za katere je vedela, da so kdaj prepevale v zborih. Ko pa je bila zasedba zbora zbrana, so bodoče pevke naletale na drug problem – potrebno je bilo najti pevovodjo. Kljub temu, da imamo v Grosupljem nekaj strokovnjakov s tega področja, odziva ni in ni bilo, bilo pa je sto in sto izgovorov. Zato, pravijo, so »našemu« Emilu zelo hvaležne, da je uslišal njihove želje, vedoč, da je bilo potrebno veliko obojestranskega dela, pa tudi potrpljenja, da so v desetih letih dosegle toliko, da se bodo lahko predstavile na koncertu.

Zbor 16 pevk je najprej prepeval preproste, enostavne ljudske pesmi, za katere je tudi danes v strokovnih krogih največji interes. Po dveh mesecih vaj so 25. maja 1996 že nastopile na prireditvi ob 70-letnici Županove jame. Sedaj pa, pravijo, rastejo kot zbor tudi v kvaliteti in zato same hočejo prepevati tudi bolj zahtevne pesmi, čeprav izbor repertoarja v večji meri prepuščajo pevovodji, ki pa rad prisluhne tudi njihovim željam. Sicer pa, kot je poudarila Majda Fajdiga, so ljubiteljske pevke in ne razmišljajo o profesionalizmu.

Pevski zbor Magdalena je v mesecu februarju nastopil tudi na odlični prireditvi Pesem preprostih ljudi v Šentvidu pri Stični; to jim je tudi vzpodbuda za nadaljnje delo.

»Žal pa je vnezan takšnih prireditev, na katerih se lahko predstavimo; v času našega delovanja je bilo ustanovljenih več pevskih zborov. Za pevce pa nikakor ni vzpodbudno samo vaje in vaje, brez nastopov. Zato smo se odločile našo ju-

bilejno obletnico prepevanja praznovati na prav poseben način – s koncertom, na katerem predstavljamo najljubše pesmi naših 10 let,« je povedala Darja Zorec, predsednica kulturnega društva Vokal Grosuplje.

Da kdor poje, zlo ne misli, potrjujejo pevke zbora Magdalena. Prav pristrčna družina so, med katerimi človek pozabi na vsakdanje skrbi. Prav zato tudi toliko časa vztrajajo skupaj, saj pravijo, da petje ob ljubitelstvu jemljejo tudi resno. Kajti, samo tako lahko tudi gradijo na kvaliteti. Takole pravi Jolanda Grom, ki v zboru poje že 5 let, v Ljubljani pa v Glasbeni matici, kjer ima tudi odgovorne za dolžitve in se na vaje vozi iz Ljubljane, kjer živi – na vprašanje, kaj jo vodi v Grosuplje: »V Grosupljem so moje korenine. Rada imam ta kraj moje mladosti. Rada pa imam tudi ta zbor! To je zbor, kjer poleg prepevanja, veliko dobiš tudi za svojo dušo, za dobro počutje, za prijetne trenutke.«

Zadnja se je zboru pridružila Jasna Černic in nikakor bi ga ne želela zapustiti: »Ko sem se septembra preselila v Grosuplje in sem že v domačem Kopru prepevala v pevskem zboru, sem iskala tudi primerno družbo zase v pevskih vrstah. Tako sem prišla v ženski zbor in potihoma razmišljala, ali mi ne bo morda tu dolgočasno (Jasna je namreč najmlajša – op. avtorja), pa sem hitro ugotovila, da sem se uštel. Vsako vajo sem dobila 10 do 15 not, poleg sebe imam dobre pevke, tako da sploh nisem občutila kakšnih problemov. Sploh pa je posebno poglavje prijetna družina. Toplo so me sprejele medse, krasno se počutim in prepričana sem, da sem postala prava Magdalena!«

Marinka Vidic pa je le dodala: »V zboru sem najstarejša, tako da bi mi bilo mesto pri Lastovkah, vendar se nikakor ne morem ločiti od te prekrasne družine! Človek se počuti mlad!«

Naš dopoldanski klepet v odmoru med celodnevno intenzivno vajo pa je Emil Kovačec zaključil z malce šale in resnico: »Brez mene in moje desne roke – Tamare Zdravce, ki je moja desna roka in v zboru nepogrešljiva (zakaj, je na vprašanje povedala: igra več instrumentov in je tudi prepevala v različnih zborih, preden je postala Magdalena) – tako nič ne morejo, pravzaprav, drug drugemu smo potrebni!«

Če vas je koncert Magdalen navdušil, se jim lahko pridružite. »Kdor čemi samo doma, sploh ne ve, kaj zamuja,« pravi Mara Podržaj in vse ostale ji pritrdijo.

Torej, na vas samih je vrsta, da preverite, ali imajo vrle Magdalene prav! Alenka Adamič

PESEM NA VASI

Spevoigra ljudskih pesmi na novem poliškem odru

Sobota, 4. februar 2006, bo v zgodovini Police še dolgo zapisan dan. Tega dne so v počastitev slovenskega kulturnega praznika na novi oder v večnamenski dvorani gasilskega doma poliški ljudski pevci skupaj s pritrkovalcema premierno postavili spevoigro, za katero je scenarij napisal šmarčan Dušan Mazaj in jo tudi režiral. Z enim stavkom povedano: kulturna prireditev, kakršne si Slovenci lahko samo želimo.

Dušana Mazaja našim bralcem ni potrebno posebej predstavljati. Našli ga boste povsod tam, kjer radi zapojejo, kjer zbirajo narodno blago, kjer se ljudje družijo, učijo in kjer ustvarjajo lep danes za še lepši jutri. Za to svoje delo je med drugim prejel tudi občinsko nagrado z zlatim znakom v letu 2000.

Dušan ima poleg številnih darov bogate izkušnje tudi z glasbo. Tisti, ki ga poznamo že dalj časa, vemo, da je nekoč igral kitaro v narodnozabavnem ansamblu. Že kar nekaj let pa ga srečujemo na različnih prireditvah v občini Grosuplje z njegovimi blagovžvočnimi citrami, ko nastopa sam ali spremlja pevske skupine, med njimi tudi šmarske ljudske pevce. Še ne tako dolgo nazaj smo ga srečali na odru s poliškimi ljudskimi pevci prav v dvorani poliškega gasilskega doma na veselem nedeljskem popoldnevu. In samo vprašanje časa je bilo, da je »beseda dala besedo« in je ideja o spevoigri »meso postala«.

Spevoigro si je Dušan zamislil z nizanem ljudskih pesmi v venček. Pevci brez posebnega zborovodja pojejo originalno, v dvoglasju ali največ troglasju z narodnim melosom. Sem ter tja ta ali oni pevec zapoje solistično, včasih samo uvod pesmi ali prve verze v posamezni kitici, v refrenu pa mu pritegnejo vsi ostali. Dušan jim daje intonacijo in jih tudi spremlja s citrami. Med posameznimi skladbami pevcu sami pripovedujejo smešne in nekoliko bolj resne zgodbe in pripetljaje ob teh dogodkih. Scenarij pa je napisan tudi tako, da dovoljuje igralcem nekaj improvizacije.

V spevoigri na začetku spoznamo, kako so včasih kosili. Za kosci so prišle grabljice in prinesle koscem v jerbasih ali manjših košarah malico. Pri delu spoznamo tudi perice, ki pleničke, posteljino in oblačila perejo na roko v škafih ali ob potoku. Presunljivo je zapel mladi talentirani Poličan že skoraj pozabljeni Cigansko siroto. V vsaki vasi se je našel tudi kakšen lovec, ki je imel »za jagrovskim klubom« vedno zatakjeno tudi kakšno šalo ali pa zvijačo, povito z debelo lažjo. Prijetno je bilo prisluhniti tudi modrovanju možakarjev in žena v vaški krčmi ali pa za mizo pod vaško lipo. Beseda jim lažje steče, ko prilijejo nekaj kozarčkov dobre volje in zapojejo v čast majol'ki. »Prav lepo je zares na deželi«, ugotovi tudi meščanski gospod, ki pride z ženo in avtom na obisk med svoje rojake in razmišlja, da si bo našel svoj košček tega prvinskega sveta, ko skupaj zapojejo Slomškovo – En hribček bom kupil.

Vsemu temu slikovitemu dogajanju pevci dodajo še objokovanje samskega stanu, pa razne zakonske težave in večna vprašanja, kdo pri hiši nosi hlače. Povedano nekoliko bolj po moško, ko gre za vprašanje, kdo komu bolj deli odpustke, pa se prizadeti možakar pred posmehljivo družbo izmaže iz trte izvitim odgovorom: »Dokler sem jaz gospodar pri hiši, lahko letam okoli hiše, kadar jaz hočem.« In nazadnje: beseda steče tudi o zapravljenosti žensk, pa o prepirih med sosedi, katerega žena naj bi bila lepša. Ugotavljali so celo, da je mladim danes precej lažje – še kuhati jim ni treba, saj naročijo pizzo kar na dom. Pa še otroke jim mimogrede naredijo v epruvetah, čeprav nekateri kljub vsemu še vedno prisegajo »na star način«... Tudi vaške čenče so izvabile veliko smeha pri poslušalstvu, ko so si na svoj opravljeni način razlagale »polnočne obiske in vzdihovanja strahov in duhov« na kozolcu.

Danes mladi tudi ne vedo več, kako s(m)o fantje odhajali k vojakom in kako s(m)o se poslavljali od deklet, kaj vse s(m)o jim in kaj vse so (nam) obljubljale! Tudi vasovanja pod oknom, plezanja po lestvah, trkanja na polkna in odpiranja (včasih tudi napačnih!) oken pravzaprav ni več, saj moderna subkultura v diskotekah z ropotajočo in oglušujočo »dance musko« te romantike s podoknicami ne more pričrati. So se pa menda že v starih časih fantje tudi težko odločali, katera od (treh) ljubic jim je bolj pri srcu, pa čeprav so vsovali vse do belega dne, ko je pri farni cerkvi že zvonilo. Morda so si nekdanji časi z današnjimi podobni še najbolj po tem, saj tudi danes mladina prihaja domov z belim dnevom, čeprav zvonjenja iz cerkvenih lin zaradi prevelikih zvočnikov v avtomobilih niti ne sliši več, jim pa zato toliko bolj zvoni v glavi...

Polna dvorana obiskovalcev se je v dobri uri trajajoči predstavi veselo zabavala, pevcem pa so ob zapetih pesmih in povedanih šalah namenili že med predstavo veliko aplavzov. S pritrkovalskimi vložki sta se v predstavo vključila Jože Mehle iz šmarske župnije in Janez Bijec iz župnije Šentvid pri Stični. Poleg ljudskih pevcev, režiserja in pritrkovalcev so bili na prireditvi posebej izpostavljeni tudi izdelovalci novega odra in donatorji.

Večino prikazanega na poliškem odru pa je tudi na podeželju danes, žal, že prekril prah pozabe in so ga za nekaj uric ljudski pevci skupaj z Dušanom Mazajem le odstrnili. In prav zato ima ta spevoigra še posebno ceno, saj je bilo v polni poliški dvorani kar nekaj tudi mladih in otrok, ki so si s pesmijo na vasi ustvarili vsaj približen vtis o nekdanjem življenju na vasi.

Jože Miklič

MLADI ŠMARSKI PRITRKOVALCI V CANKARJEVEM DOMU

V ponedeljek, 27. februarja 2006, so Mladi pritrkovalci iz Šmarja-Sapa nastopili v Cankarjevem domu v Ljubljani. Sodelovali so kot gostje glasbene skupine Katalena, skupaj z Vladom Kreslinom in zborom »Zagrebački dječaci«.

Zvonovi že od nekdaj privlačijo človeško pozornost. S svojim prodornim in skrivnostnim glasom se vpletajo v človeško življenje. Še posebej izrazito mesto ima pritrkavanje. Tako je glas zvonov očitno prišel tudi do glasbene skupine Katalena, ki je nas, Mlade šmarske pritrkovalce (Jože Mehle, Robert Mehle, Miroslav Zatler, Tjaša Pleško in Simona Strežek) povabila k sodelovanju pri izdelavi nove zgoščenke z naslovom Kmečka ohcet.

Začetki zasedbe Katalena so vezani na glasbeno delavnico, ki se je dogajala v poletnih mesecih leta 2001 v belokranjski vasi Črmošnjice. Skupina Katalena se ukvarja z ljudsko glasbeno zapuščino slovenskega prostora, ki jo prireja in izvaja na sebi lasten način. Cilj Katalene je oživiti to glasbeno zapuščino, ji vdihniti nove energije, potegniti jo iz zaprašenih narodov podzvesti in jo obelodaniti na čim bolj sproščen in neobremenjen način. V okviru prirejanja materiala je dovoljeno tako rekoč vse. Skupina je kmalu postala znana v širšem slovenskem krogu. Za svoje delovanje so prejeli številne nagrade in priznanja, zelo uspešno pa nastopajo tudi po koncertnih odrih v tujini.

Verjetno mi ni potrebno posebej omenjati, da smo z veseljem sprejeli sodelovanje. Kmalu smo začeli z natančnejšimi dogovori in pripravi. Na že tretji zgoščenki skupine Katalena, »Kmečka ohcet«, sta dve melodiji, v katerih sodelujemo šmarski pritrkovalci. Prva melodija je povsem klasična pritrkovalska melodija, postavljena med dve baladno orisani melodiji in kot nekakšen most poveže vsebino obeh pesmi. Druga melodija služi kot ritmična podlaga prekmurski ljudski pesmi »Nede mi več rasla«. Pri tej melodiji so poleg vokalne zasedbe dodani še drugi instrumenti, ki naredijo pravo harmonijo. Pesem je zaradi osebne vsebine in umirjenosti zamišljena kot zaključek zgodbe, ki se razpleta od začetka do konca in je kot zadnja na zgoščenki. Obe melodiji sta bili posnети v cerkvi Marijinega rojstva v Šmarju-Sapu. Za snemanje in koncert smo uporabili komplet petih mobilnih miniaturnih zvonov, ki smo si jih izposodili v župniji Šentvid pri Stični. Na tem mestu se zahvaljujemo šentvidskim pritrkovalcem za pomoč in sodelovanje. Njihov komplet miniaturnih zvonov je namreč edino primerno in dovolj natančno uglašeno zvonilo v Sloveniji, ki ga je možno uporabiti skupaj z ostalimi glasbili.

Po posnetih melodijah za zgoščenko je bil pred nami še finale-koncert v Cankarjevem domu. Ne zgodi se prav pogosto, da pritrkovalci lahko nastopajo v tako veliki koncertni dvorani. Da je bila prisotna tudi trem, je povsem razumljivo. Na koncertu smo nastopali dvakrat. Prvi del nastopa je bil samostojen in zaigrali smo klasično pritrkovalsko melodijo »Po pet« v malo predelani obliki. Druga melodija »Nede mi več rasla« je bila na koncu koncerta, ko so poleg pevcev iz skupine peli še Vlado Kreslin in »Zagrebački dječaci«. O tem, kako so nas sprejeli obiskovalci koncerta, je vse povedal bučen aplavz, ki smo ga bili obakrat deležni. In priznam, da je enkratno doživetje nastopati pred 1100 glavo publiko, še posebej, ko vidiš, da ljudje z navdušenjem sprejemajo tvoje delo.

Koncert v Cankarjevem domu je za nami. Močna in bogata izkušnja in zanimiv »izlet« iz visokega zvonika na koncertni oder. In kaj sledi sedaj? Kakor koli že, naše veselje do zvonov ostaja enako. Pritrkavati ljudem v veselje in Bogu v čast. Po tihem pa se tudi že pripravljamo, da v letošnjem poletju posnamemo tudi svojo prvo zgoščenko, na kateri nameravamo predstaviti stare in nove pritrkovalske melodije. Nam bo uspelo? Tudi nastop v Cankarjevem domu so bile nekoč le »pobožne želje«.

Jože Mehle, vodja Mladih šmarskih pritrkovalcev

TATJANA LAMPRET

, vodja Območne izpostave Javnega sklada za kulturne dejavnosti

»ČLOVEK ŽIVI ZATO, DA NEKAJ USTVARI IN DA SVOJE DOBRE SPOMINE DELI Z DRUGIMI.«

Tatjana Lampret, ki je devetnajst let uspešno in zavzeto skrbela za kulturno dogajanje v občini, odhaja v pokoj. To priložnost smo izrabili za pogovor z njo, v katerem smo želeli osvetliti zgodovinski razvoj organiziranosti ljubiteljske kulture v Grosupljem.

območnih revijah, srečanjih, koncertih. Kvalitetnejše skupine pa si vztrajno utirajo pot na medobmočne in državne revije ter srečanja. Hkrati je organizatorica vseh pomembnejših prireditev v občinah Grosuplje in Ivančna Gorica, posrednica profesionalne kulturne ponudbe in izobraževanja. Območno izpostavo Ivančna Gorica sem vodila od njenega začetka do konca leta 2005. Te dni pa bo objavljen razpis za to delovno mesto.

TJS: Ali danes država ljubiteljsko kulturo vzpodbuja? Je država na tem področju radodarna ali kaže bolj mačehovski odnos?

TL: Pogosto negodujemo, a mislim, da tudi neupravičeno. Država zagotavlja osnovne pogoje za delovanje ljubiteljske kulture. Letno ji je dodeljeno okoli 800 milijonov sit za plače 110 zaposlenih in za vse programe. To je vendar lepa številka!

TJS: Torej menite, da je država ustrezno poskrbela za finančno in svetovalno dejavnost v ljubiteljski kulturi. V ljubiteljski kulturi se verjetno pričakuje, da so motivi za delovanje veliko globlji in pomenljivi kot zgolj finančni?

TL: So notranji vzgibi, ki pripeljejo človeka v te sfere. In če si tu s srcem, tu ostaneš. Veliko dobre volje in prostega časa je potrebno darovati. A prevzame te kolektivna pripadnost, prijateljstvo!

TJS: Kateri so bili po vašem mnenju ključni projekti, ki ste jih v času vašega službovanja izpeljali v Grosupljem?

TL: Predvsem moram poudariti, da zajema JSKD OI Ivančna Gorica, kot prej Zveza kulturnih organizacij Grosuplje, področje ljubiteljske kulture vseh treh občin, torej teritorij nekdanje občine Grosuplje, saj gre za skupne programe. Seveda je imelo Grosuplje, kjer je bil sedež ZKO (do konca leta 1998), prednost, saj smo izvajali tudi vrsto lokalnih projektov. Prva leta v Grosupljem sem se veliko ukvarjala tudi s kulturno dediščino, promocijo občine (sejmi Alpe Adria), kinodejavnostjo, prirejanjem prireditev, ki jih je bilo znatno več kot danes.

V upravljanje nam je bil zaupan Kulturni dom Grosuplje (katerega lastnik je Športna zveza) in hkrati velike skrbi, saj dom iz leta v leto kliče po tehničnih izboljšavah in novih vsebinah. Avlo Kulturnega doma nam je uspelo urediti v prijazno galerijo, kjer se zadnje leto vrste razstave likovnih umetnic članic Univerze za tretje življenjsko obdobje. Sicer pa smo v Grosupljem izvedli vrsto medobmočnih in tudi nekaj državnih prireditev.

Ne bi izpostavljala kakega projekta. Mislim, da sem se resno lotevala načrtovanih programov – tistih obveznih in drugih, po moji pobudi. Predvsem sem imela vedno pred seboj žive ljudi, spoštovala sem njihova pričakovanja, najsi bodo županova ali pa najmlajšega člana velike družine kulturnikov. Saj je prav kulturno delovanje eno najbolj subtilnih.

TJS: Ljubiteljska kultura je organizirana na več nivojih preko zveze kulturnih društev (ZKD), javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD), kulturnih društev. Kakšne so medsebojne povezanosti in odvisnosti med temi organi? Kdo je zadolžen za njihovo vodenje ter kako potekajo razpisi oziroma vključevanje novih ljudi na ta mesta?

TL: Zveza kulturnih društev Grosuplje ostaja kot prostovoljno, samostojno in nepridobitno združenje kulturnih društev na lokalnem nivoju, ki skrbi za razvoj in popularizacijo ljubiteljske kulturne dejavnosti v občini, za enotno zastopanje skupnih interesov, zagotavlja pogoje za delovanje društev, organizira in soorganizira kulturne prireditve, sklepa pogodbe in sporazume za financiranje dejavnosti z lokalno skupnostjo, se povezuje z JSKD in drugimi zvezami in društvi v občini.

Javni sklad pa je državna institucija, ki prvenstveno spremlja dejavnosti društev, jim nudi strokovno in organizacijsko pomoč, organizira pregledna srečanja in revije ter izobraževanja.

Torej tudi v občini Grosuplje sistemsko pokrivata ljubiteljsko kulturno dejavnost JSKD RS OI Ivančna Gorica in ZKD Grosuplje. Osnovni cilj obeh je spodbujanje kulturne ustvarjalnosti in povezovanje kulturnih društev in skupin. ZKD je dobila novo vodstvo, s kulturo prežetega predsednika Ljuba Vilarja in člane predsedstva s svežo energijo. Želim jim uspešno delovanje in predvsem pozitivno energijo!

Zaposleni delavki na JSKD (vodja) in ZKD (administrativno finančna delavka) sva v letu 2005 zaključili aktivno delovno dobo. Vodstvo občine ugotavlja, da razvojna dejavnost tega področja zahteva v Grosupljem polno zaposlitev in tako z ZKD Grosuplje iščejo nove rešitve: mislim, da je čas za razpis in zaposlitev, ki je več kot utemeljena – občinske prireditve, pomoč kulturnim društvom, upravljanje Kulturnega doma, kino-dejavnost, varovanje kulturne dediščine - povezovalje s turizmom, gospodarstvom...

Razpis za delovno mesto strokovnega delavca na Zvezi kulturnih društev Gro-

suplje oblikuje predsedstvo ZKD in le-to tudi odloča o zaposlitvi, seveda v soglasju s financierjem - občino.

Za uspešno in usklajeno delovanje je izjemno pomembno sodelovanje z občino in strokovnimi službami. Ob slovesu se jim res lahko še enkrat najlepše zahvalim. Sodelovanje je bilo odlično.

TJS: Območna izpostava JSKD za bivre 3 občine je v Ivančni Gorici. Obstaja kakšen globlji vzrok za to?

TL: Vsaka novost prinese tudi dvome, vprašanja. Ko se je rojeval Sklad za ljubiteljske kulturne dejavnosti in v letu 1998 tudi naša območna izpostava, so se morale občine dogovoriti o sedežu. Župan Jakopič je vedel, da ima občina Dobropolje malo možnosti kljub bogati kulturni tradiciji. Župan občine Ivančna Gorica pa je ponudil dobre poslovne prostore in sedež goreče utemeljeval s pestro in tudi številčno močno kulturno dejavnostjo. Teden župan Rudolf Rome pa ni našel ustrezne utemeljitve, da bi ostal sedež v Grosupljem. In smo se selili, po 13-ih letih! Ni bilo prijetno!

TJS: Katere kulturne skupine danes delujejo v Grosupljem? Kako so organizirane in kako so povezane? Kdo jih financira?

TL: Ljubiteljsko kulturno delovanje, ki je sofinancirano iz občinskega proračuna, je živahno in pestro.

V 13 društvih pokriva domala vse kulturne dejavnosti 32 skupin: 13 pevskih zborov, 5 instrumentalnih skupin, 6 gledaliških, 1 likovna, 2 literarni, 2 folklorni, 2 etno in 1 univerzo za tretje življenjsko obdobje. Slednja je že drugo leto vključena v Zvezo kulturnih društev in je močno gibanje starejše generacije, želne novih znanj, koristne izrabe prostega časa...

Posamezna društva delujejo v skladu s pravili – s statutom Zveze, sicer pa imajo vso svobodo pri izbiri vsebin, programov in vnašanju svežine v te aktivnosti. Težko pa presejajo »vrtičkarstvo«, se premalo povezujejo med seboj. Kako lepo bi bilo, da bi nastal močan mešani pevski zbor, močna gledališka skupina in prireditve bi bile bolj obiskane, kot so. Tisto najvažnejše v skupini pa so vse-kakor medsebojni odnosi – pošten odnos do sočloveka, sprejemanje drugačnosti, spoštovanje, ljubezen do lepega in skupnega, do ustvarjanja in poustvarjanja. In če tega ni, se skupina razide.

TJS: Kako se je z leti spreminjal odnos javnosti do dosežkov ljubiteljske kulture?

TL: »Ti meni svetlo sonce, a jaz sem mesec tvoj, od tebe luč dobivam, od tebe ogenj svoj.«

Nekateri ljudje nam postanejo prijatelji in ostanejo v našem življenju kar nekaj časa. In teh se je v skoraj dveh desetletjih nabralo lepo število – kot člani delovnih skupin, mentorji, vodje, predsedniki in člani društev ali kot hvaležna publika. Zato je življenje nekaj posebnega!

Tisti, ki čutijo potrebo po kulturnem dogajanju, se nam pridružijo, nas podpirajo in razumejo, so nam hvaležni, si prihajajo nahraniti svojo dušo, prepros-to uživati.

Da se v Grosupljem nič ne dogaja, ugotavljajo običajno tisti, ki naših dogodkov ne spremljajo, jih ne potrebujejo.

TJS: Kakšno je vaše mnenje o doseženem nivoju ljubiteljske kulture v Grosupljem?

TL: Preveč svetlobe je kot preveč teme – preprečuje, da bi videli.

Sije prijazno sonce. Si lahko želimo več?

Vse lepo tudi vnaprej vsem.

TJS: Boste še delovali v ljubiteljski kulturi?

TL: Seveda.

Človek živi zato, da nekaj ustvari in svoje dobre spomine deli z drugimi. Hvala vsem, ki so mi dovolili, da sem z njimi sodelovala in prijateljevala in so pustili v mojem srcu lepe odtise.

Z go. Tatjana Lampret sem obujala spomine na uspešno in ustvarjalno pot v ljubiteljski kulturi Tatjana Jamnik Skubic.

Ga. Lampret, hvala vam za dobro voljo, pripadnost, predanost in pozitivno energijo, ki ste jo vnašali v kulturno dogajanje v Grosupljem tudi v imenu uredništva Grosupeljskih odmevov.

TJS: Kako in kdaj ste se znašli v grosupeljski ljubiteljski kulturi, če področje vašega profesionalnega dela lahko tako opišem?

TL: Začetek novega življenjskega izziva sega v leto 1986. Po devetnajstih letih sem se poslovila od dela v izobraževanju in ravno moje delovanje z otroki, zlasti na gledališkem področju, me je pripeljalo v ljubiteljsko kulturo. To so bili uspešni projekti, na katere sem še danes ponosna in opazili so jih tudi drugi. Ko je bilo prosto delovno mesto na tedanji Zvezi kulturnih organizacij, sem bila povabljen in izbrana. Slovo je bilo težko, saj sem doživela toliko lepega v razredu. A nove naloge so me vso prevzele in takoj sem »padla noter«. Nič uvajanja, takoj akcija!

TJS: V tem času se je organiziranost ljubiteljske kulture na državni ravni zelo spreminjala. Spreminjale so se tudi zakonske podlage. Je bil vzrok za to predvsem način financiranja ali tudi drugačna organiziranost ter nove vzpodbude za delovanje na tem področju?

TL: Na novosti in spremembe se na srečo hitro prilagodim in deležna sem jih bila nemalo.

Na začetku 90-ih so ukinili Kulturno skupnost Grosuplje, katere naloge je za tem prevzela Občina Grosuplje, oddelek za družbene dejavnosti. Ukinjen je bil komaj ustanovljeni Zavod za kulturo Grosuplje, v katerega je bila vključena knjižnica, glasbena šola in Jurčičev muzej. Glasbena šola in knjižnica sta postala samostojna zavoda, Jurčičev muzej pa se je priključil k Zvezi kulturnih organizacij Grosuplje (ZKO). ZKO Grosuplje so ustanovila društva leta 1973 zaradi uresničevanja skupnih interesov, povezovanja, razvijanja in izpopolnjevanja ljubiteljske kulturne dejavnosti v občini Grosuplje.

Ustanovitev novih občin je vnesla nekaj sprememb tudi v organiziranost ljubiteljske kulture. Leta 1998 so se iz ZKO Grosuplje, ki se je preimenovala v Zvezo kulturnih društev (ZKD), izločila društva iz občine Ivančna Gorica in oblikovala svojo Zvezo (ZKD Ivančna Gorica). Konec leta 2005 pa so svojo zvezo ustanovila še društva iz občine Dobropolje.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti je leta 1996 ustanovila Vlada RS z zakonom o Skladu RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti in aktom o ustanovitvi Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, da bi z njim zagotovila skladen in uravnotežen kulturni razvoj na celotnem ozemlju Slovenije. Sklad s sedežem v Ljubljani in 58-imi izpostavami po vsej Sloveniji sodi med najpomembnejše dejavnike kulturnega življenja v državi, saj sestavlja dobro organizirano kulturno, izobraževalno, svetovalno in posredniško mrežo za različne kulturno umetniške dejavnosti. Ena izmed 58-ih izpostav je tudi Območna izpostava Ivančna Gorica, ki daje podporo kulturnemu in ustvarjalnemu dogajanju na območju treh občin – Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Povezuje 36 kulturnih društev s 86 skupinami, jim nudi priložnosti za predstavitev njihovih letnih produkcij na

VABILO

V petek, 31. marca ob 19:30
bo v Slovenski filharmoniji v Ljubljani

KONCERT

Pihalnega orkestra Komen in
Pihalnega orkestra Glasbene šole Grosuplje.

Vabimo vse občanke in občane na zanimiv in prijeten večer dobre
orkestralne glasbe.

S svojo prisotnostjo boste podprli naš pihalni orkester
in razveselili mlade glasbenike,
ki žrtvujejo svoj čas za skupno dobro.

Glasbena šola Grosuplje

Šopek za mamo

Mačice ob potoku se v vetru pozibavajo,
čebele v svate veselo k njim prihajajo.
Pomlad prišla je mavrična,
za praznik vsa ozaljšana.

Zvončke, teloh, trobentice, cvetje pomladno
v šopek povežite, mamam za praznik podarite.
Mame, ne pozabite nase! Imejte se rade,
hitite počasi, ljubite življenje! PRAZNUJTE!

V marcu vse veselo je,
saj vse mame slave.
Lepšega imena na svetu ni,
ko pokličem MAMA, moj zaklad si ti.

ISKRENE ČESTITKE ob MATERINSKEM DNEVU
SONČNICAM ter bralkam
GROSUPELJSKIH ODMEVOV.

Stanka Ahlin

VINSKA KLET VIDMAR
VABIMO VAS NA

ODPRTJE VINSKE KLETI VIDMAR
v prostoru nekdanjega kegljišča (vhod zadaj) pri železniški postaji GROSUPLJE

V PETEK, 7. APRILA 2006, ob 18. URI.

Degustacija naših vin ob pršutu - sušenem na primorski burji.

Družina Vidmar

UPOKOJENCI

REDNI LETNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV GROSUPLJE

SREČA JE TISTO, KAR DELIMO Z DRUGIMI

V četrtek, 23. februarja 2006, je Društvo upokojencev (DU) Grosuplje imelo v Družbenem domu Grosuplje svoj redni letni občni zbor. Zbora so se poleg članov udeležili tudi župan Janez Lesjak, predstavnica koordinacije iz DU Šmarje-Sap Anka Fabjan, predstavnica regionalne organizacije DU Ljubljanske pokrajine Malči Žitnik, predsednik Mestne zveze DU Ljubljana Marjan Sedmak, direktorica Doma starejših občanov mag. Marta Gašparovič in podpredsednica LAS Grosuplje Angelca Likovič.

Večina gostov je poleg pozdravov s svojega zornega kota (po)iskala rešitve za še boljše možnosti izrabe in preživljanja življenja starejših. Na začetku je predstavnik policije Rudi Ribaker predaval o nasilju in možnostih zaščite pred njim, v kulturnem programu pa sta nastopila Ženski pevski zbor Lastovke pod vodstvom Mojce Intihar, ki je zapel Prešernovo Pod oknom in ljudsko »nagajvko« Jaz pa pojdem na Gorenjsko in grosupeljska pesnica Dragica Zakrajšek, ki je zrecitala svojo pesem Nova moč.

Pred uradnim začetkom občnega zbora so v DU organizirali predavanje na aktualno temo o nasilju in varovanju občanov pred njim. Predstavnik Policijske postaje Grosuplje (ki pokriva poleg območja občine Grosuplje tudi sosednji občini Ivančna Gorica in Dobrepolje) Rudi Grumbacher je v predavanju izpostavil nekatere kritične točke na tem področju v našem okolju in se pri tem dotaknil romske problematike.

Za obrambo pred nasiljem pa je nakazal, kako naj se ljudje zaščitijo. Še posebej morajo biti pozorni na nošenje in shranjevanje denarnice in torbic, saj prilika dela tatu. Prav tako ni pametno nositi vseh dokumentov v torbici ali denarnici. Pozorni morajo biti v gneči, pa tudi na bankomatih, ali pa pri nošenju dragega nakita. Prodajalci na domu in razni akviziterji, še posebej v skupinah, so lahko tudi potencialni ne-prividni.

Če bi se občanom zgodilo karkoli, ali so videli sumljivo ali storjeno kaznivo dejanje in želijo ostati anonimni, lahko dogodek prijavijo anonimno na št. 113. Nikoli pa naj kot morebitne žrtve ne izpostavljajo svojega življenja, četudi se znajdejo v takih okoliščinah. Pri tem naj le si čim bolj zapomnijo storilca in ga nato ob prijavi podrobno opišejo.

V nadaljevanju so člani DU izvolili delovne organe zbora in v delavno predsedstvo imenovali Lojzeta Gabrščka kot predsedujočega, za člana pa Martina Jesiha in Anico Koščak. Predno so začeli z delom, so se poklonili svojim umlim članom v preteklem letu.

V poročilu je predsednik DU Grosuplje Borut Hrovatin, ki je prevzel mesto predsednika lansko leto, na začetku pozdravil tudi nove članke, še posebej novopriseljene v Sončnih dvorih in jih povabil k dejavnemu sodelovanju. Nadalje je dejal, da se morajo ob povečevanju števila upokojencev v slovenski družbi tudi v DU prilagajati novim okoliščinam in skrbeti za čim bolj kvalitetno vključevanje starejših v različne programe. Pri tem je treba poudariti, da v domovih po Sloveniji živi le 5 % upokojencev, ostali živijo večinoma na svojih domovih.

Kljub temu pa še vedno precej ostarelih živi v izredno slabih razmerah in tisti, ki nimajo svojcev. Kaže tudi, da bo treba v občini organizirati center za pomoč na domu. Trenutno to delo opravlja Dom starejših občanov Grosuplje. Zaradi zaposlenosti mlajših in drugih razlogov je taka pomoč potrebna tudi invalidom in tistim, ki si sami ne morejo streči. (Celovita pomoč na domu pa je še mnogo bolj kompleksna. Del te vsebine si lahko preberete ob prispevku, kjer pišemo o soglasju občinskega sveta k višini cene socialno-varstvene storitve pomoč družini na domu za leto 2006.)

Člani DU se lahko vključujejo v razne sekcije in komisije, ki jih imajo organizirane v društvu, in v druge organizacije, ki lahko izpolnjujejo njihova pričakovanja. V društvu so zelo delavni tudi poverjeniki, ki so ob svojem delu na terenu pridno hodili še na predavanja, na katerih so se izobraževali, kako stopiti v stik z ostarelimi ljudmi, ki imajo tudi razne težave, in spoznavali tudi druga področja, zanimiva za starejšo populacijo. Med tistimi, ki pa so opravili največ obiskov na domovih, sta bili Marija Šeme in Marija Novak, ki so jima podelili posebni priznanji.

V društvu so zelo veseli sodelovanja z Zdravstvenim domom Grosuplje in njegovo patronažno službo. V krajevnih skupnostih Grosuplje, Polica, Račna, Sp. Slivnica in Žalna imajo organizirane tudi meritve krvnega tlaka. Za to delo skrbita upokojeni medicinski sestre Marija Jesih in Vladimira Slak (ga. Vladimira je bila odsotna).

Izredno pomembno je bilo tudi sodelovanje Osnovne šole Brinje, ki je poskrbela, da so se upokojenci ob mentorstvu učencev učili osnov računalništva. Že vrsto let so upokojenci dejavni tudi na raznih športnih področjih. Poleg druženja tudi tekmujejo na krajevni, medobčinski in regionalni ravni. Okoli 30 jih redno telovadi v šolski telovadnici, približno 30 parov pa obiskuje tudi plesne vaje.

Upokojenci se preizkušajo tudi na kulturnem področju. Pevke v zboru Lastovke so lani imele 21 nastopov tudi izven občine. Ustvarjalna vnema njihovih pesnic Dragice Zakrajšek, Stanke Ahlin in Jožice Sklepič ter, žal lani umrle Jožefe Skubic jih vedno preseneča. Veli-

ko možnosti za udeleževanje starejših omogoča Univerza za tretje življenjsko obdobje. V vseh njenih programih sodeluje okoli 80 članov DU. Zbor je posebej pozdravila tudi Andreja Smolič, vodja te Univerze.

Tajniško poročilo je podala Marija Kastelic. Iz njega smo lahko razbrali, da društvo trenutno šteje 846 žensk in 603 moških. Lani se je vključilo 53 novih članov, umrlo pa jih je 34. V vzajemno samopomoč je vključenih 407 članov. Upravni odbor je imel 10 sej, na katerih je bila prisotna tudi predsednica nadzornega odbora.

Poleg teh podatkov je Kastelčeva podala tudi finančno poročilo za 2005 in načrt za 2006.

Predsednik častnega rabsodišča Vinko Županič je vidno zadovoljen oznanil, da je ta sekcija v DU edina, ki nima nobenega dela in si želi, da bi tako ostalo tudi v prihodnje. Namesto odsotne predsednice nadzornega odbora Rozi Fortuna je pozitivno poročilo podala njegova članica Malči Šturm.

Na koncu so upokojenci sprejeli vsa podana poročila, med drugim tudi višino članarine za leto 2006, ki znaša to pot 8 EUROV. Po zboru pa so se še zadržali ob prigrizku in prijetnem klepetu s sovrstniki.

ŽUPANOVA SPOROČILA UPOKOJENCEM

Med razpravo po poročilih na občnem zboru Društva upokojencev Grosuplje se je oglašil tudi župan Janez Lesjak, ki je pohvalil delo društva. Le-to deluje verjetno tudi zato tako uspešno, ker se člani zavedajo, da je človek kot posameznik preveč ranljiv in da v skupnem organiziranju veliko lažje preživi tudi težke čase. Menil pa je še, da je bila tema o nasilju na začetku zbora primerno izbrana, saj je nasilje kar močno prisotno v zadnjem času v našem okolju in ga tudi mladi npr. na svojih parlamentih postavljajo kot problem na prvo mesto.

Prav tako je posebej izpostavil romsko problematiko, za katero meni, da tudi veljavna zakonodaja in organizirane institucije v državi do zdaj niso omogočale, da bi jo lahko uspešno reševali. Pri tem meni: če moramo mi vso evropsko zakonodajo urejati tako, da je primerljiva, potem naj Evropa sprejme tudi tak zakon o Romih, da ne bo prihajalo do imigracij v Slovenijo iz drugih evropskih držav. Zelo pomembno je po njegovem izobraževanje. Prva generacija Romov, ki bo naredila šolo, ne bo imela več težav s komunikacijo »s civilni«, je prepričan župan. Je pa tudi dejal, da z večino Romov dobro sodelujejo in da le problematična skupina meče slabo luč tudi na vse ostale. K temu je še dodal, da so mu Romi sami prinesli peticijo, da nočejo svojega svetnika v občinskem svetu, saj so med seboj močno sprti in bi jih ta svetnik le še dodatno sprl.

Nadalje se je župan vprašal, kaj bo s pokojninsko blagajno, ko je upokojencev vedno več? Ker imamo v naši družbi kar precej težav z medgeneracijskim sožitjem, bo tudi pobiranje davkov za ta namen vedno bolj težavno. Pri tem je tudi medsebojno odtujevanje eden od vzrokov za vrsto težav in izčrpanje državne in občinske blagajne, hkrati pa je tudi izguba vrednot obrnila nekatere stvari na glavo. Župan trdi, da je nas Slovence demokracija opijanila. »Demokracija ni samo pravica, demokracija je tudi dolžnost!«

Ob koncu se je dotaknil tudi problematične slovenske demografske situacije in nato položil upokojencem na srce. »Stari ata, pa stara mama, dajta se ukvarjati z vnuki!« in s tem nakazal možnosti obnove medgeneracijskega sožitja, saj vse otroke ne bo mogoče nikoli dati v vrtec. Tam, kjer večgeneracijske družine živijo skupaj, se lahko (ali pa še bolj!) kvalitetno razvijejo odnosi med ljudmi, otroci pa naučijo vrsto različnih spretnosti, modrosti in drugih pozitivnih lastnosti za poznejše življenje, ki zna večkrat biti tudi zelo trdo.

Na občini se bodo trudili, da bo okoli 160 društev lahko čim uspešneje delovalo. »Družba naj vam nameni tisto, kar vam pripada!« so bile ene od zadnjih županovih besed na tem zboru.

Jože Miklič

Ženski pevski zbor Lastovke.

(Desno) Marija Kastelic pri tajniškem poročilu. (Levo) Predsedujoči na občnem zboru Društva upokojencev Lojze Gabršček in člana Martin Jesih in Anica Koščak.

Poverjenici Marija Šeme in Marija Novak.

Predsednik DU Borut Hrovatin izroča priznanje Mariji Jesih.

VVZ KEKEC GROSUPLJE
Trubarjeva 15, 1290 Grosuplje

VPIS OTROK V VRTEC

VVZ Kekec Grosuplje sprejema vloge za vpis otrok v vrtec do konca meseca aprila 2006 za naslednje šolsko leto 2006/07.

Vloge oz. prijave za sprejem otrok v VVZ Kekec dobijo starši v vrtcu Kekec, Trubarjeva 15 - tajništvo, vsak delovni dan od 6.30 do 14.30. ure.

Vlogo za sprejem otrok v vrtec lahko dobite tudi preko e-pošte.

Če bo v vrtec vpisanih več otrok, kot je prostih mest, bo o sprejemu odločala Komisija za sprejem otrok v zavodu, ki bo starše o sprejemu otroka obvestila ob koncu meseca maja 2006.

»Dokler so otroci majhni, jim dajmo korenine, da poženejo. Ko postanejo malo večji, jim dajmo peruti, zato jim veliko pripovedujemo o lepem in čudežnem.«
(Indijski rek)

VRTEC ZA SREČNO IN IGRIVO OTROŠTVO

Ravnateljica Cvetka Košir, prof.

Prisotni gostje v prvi vrsti na občnem zboru Društva upokojencev Grosuplje.

ZDRAVSTVO

Majda GABRŠEK, dr. med., spec. medicine dela, prometa in športa: NOVA STROKOVNA MOČ NA MEDICINI DELA V ZDRAVSTVENEM DOMU GROSUPLJE

V Sloveniji se že vrsto let pojavlja problem kroničnega pomanjkanja zdravnikov. Na to nas opozarja minister za zdravstvo, vodstvo Kliničnega centra in mnogih bolnišnic po Sloveniji, posebno pa še direktorji zdravstvenih domov.

V zdravstvenih domovih po širni Sloveniji, posebno v bolj oddaljenih krajih, se namreč srečujejo z velikim problemom zaposlovanja zdravniškega kadra. Tudi Grosuplje pri tem ni izjema, čeprav ne sodi med »oddaljene« kraje, je pa očitno preblizu Ljubljane, kamor odhaja večina ustreznega zdravniškega kadra.

Zato si mora direktor ZD Grosuplje, dr. Janez Mervič, zelo prizadevati, da pridobi ustrezen in kvaliteten kader. Da mu to dobro uspeva, je dokazal tudi s tem, da je ob upokojitvi zdravnice, ki je do sedaj delala na medicini dela v ZD Grosuplje, pridobil priznano in uspešno gospo Majdo GABRŠEK, dr. med., spec. medicine dela, prometa in športa.

Gospa Gabršek se je na svoji življenjski poti srečala z mnogimi izzivi, ki so ji dali nova znanja in nove izkušnje. Z življenjsko energijo, ki jo je začutili ob srečanju z njo, pa ji gotovo ne zmanjka moči, da bi vse to tudi udejanjila.

ca. Dnevno sem delala v splošni ambulanti in polovično še v obratni ambulanti takratne uspešne tovarne Lipa Ajdovščina. Veliko smo dežurali vsi, ker nas je bilo malo, tako da je bil mesečni izkupiček ur za dva delovnika dnevno. Bila sem tudi športna zdravnica RK Mlinotest in RK Lipa. Ko danes pomislim na tista leta, se zgrozim, kako smo vsi skupaj zmogli takšne obremenitve, pa bili kljub temu prijatelji med seboj in prijazni s pacienti.

Leta 1983 sem se preselila v Ljubljano. Naslednjih 11 let sem delala v obratni ambulanti Lek-ZD Šiška kot kurativni in preventivni zdravnik. Leta 19-94 sem zamenjala službo - postala sem nadzorna zdravnica ZZS-OE Ljubljana in se preselila v majhno stanovanje v Grosupljem.

Leta 2000 sem opravila specialistični izpit iz medicine dela, prometa in športa, čeprav sem ves specialistični staž zaključila že 15 let prej in sem imela ves čas opraviti z medicino dela.

Dobri 2 leti sem delala pogodbeno v DC Murgle kot spec. MDPŠ in 4 leta kot izvedenka na senatih IK I. stopnje v Ljubljani.

Konec leta 2004 sem ZZS želela zapustiti, pa so me pregovorili, da sem prevzela vodenje oddelka za medicinski nadzor v OE Kranj, kjer so bili v letu 2004 zelo slabi rezultati.

V dobrem letu vodenja nam je uspelo rezultate ponovno vrniti v slovensko povprečje, tako da mi ob slovesu vsaj zaradi dobrih rezultatov ni bilo težko.

Zdaj delam v ZD Grosuplje kot spec. MDPŠ. V Grosupljem je še vedno moje stanovanje in moja hči, jaz pa se več ali manj še vedno vozim, saj veste, osebno življenje pač.

Pacientu veliko pomeni, če ga je zdravnik pripravljen poslušati, če ima občutek, da se zdravnik zavzema zanj.. Kako vi vidite in gradite ta odnos?

Sem ženska, ki imam rada ljudi. Tudi za svoj poklic sem se odločila že pri sedmih letih in glede tega nikoli nisem imela nobenih pomislekov.

Ravno zaradi medsebojnega izmenjavanja pozitivnih energij med zdravnikom in pacientom se ponovno vračam v ambulantno.

Svoj odnos gradim na pozdravu, nasmešku, prijaznosti, umirjenosti, pa tudi odločnosti, če je potrebno. Menim, da se pacienti ob meni ne počutijo nelagodno, da mi zaupajo - sicer bi pa o tem morali spregovoriti oni.

Skratka, verjamem v nasmeh, ki nič ne stane in čudežno deluje - je najboljšo naravno zdravilo. Res pa je, da smo tako kot pacienti tudi zdravniki samo ljudje in da akcija rodi reakcijo. Pri tem mislim na to, da je v zadnjih letih zaupanje v zdravnike močno padlo, kar se močno pozna tudi pri odnosu pacientov do zdravstvenih delavcev, saj so le ti premnogokrat preagresivni in prezahtevni, pri tem pa se zdravnik mora držati smernic stroke in pravil plačnika zdravstvenih storitev. Padec zaupanja je izključno v škodo pacienta, saj je znano, če verjamemo, bo pomagala že navadna voda (placebo efekt).

Pri delu na ZZS-u in na ZPIZ-u sem morala mnogokrat uporabiti precej diplomatskih pristopov, se z zavarovanci pogovoriti, jih seznanimi z drugimi možnostmi rešitve njihovih problemov, jih seznanimi z zakonodajo oziroma jim nakazati izhod, ki ni čisto povezan samo z zdravstvenim stanjem in delanežmožnostjo. Menim, da mi je vedno uspelo zavarovancu vsaj delno pomagati in se hkrati držati predpisov.

Kakšne so posebnosti, specifikke medicine dela? Kdo so vaši pacienti?

Medicina dela se bistveno razlikuje od ostalih vej medicinske stroke. Nobeno od zdravstvenih zavarovanj namreč ne vključuje naših storitev, ampak gre za direktno menjavo med naročnikom in timom medicine dela.

Opravljam različne preventivne preglede (predhodne, obdobjne, specialne,...) v ambulanti, sodelujemo z vodstvom delavnih organizacij in njihovimi inženirji za varnost pri delu pri prilagajanju delovnih mest delavcem, da bi s

tem zmanjšali obolevnost in invalidizacijo delavcev ter izdelujemo mnenja in spričevala za oceno začasne ali trajne delanežmožnosti.

Seveda je pomemben tudi pretok informacij med nami in osebnimi zdravniki.

Naše paciente običajno k nam napotijo delovne organizacije ali pa pridejo na lastno pobudo.

Kako da ste se odločili za delo v ZD Grosuplje? Od kdaj opravljate svoje delo pri nas?

Že nekaj let sem si zopet želela delati v ambulanti, zato sem se že avgusta na pobudo direktorja dr. Janeza Merviča odločila za pogodbeno delo dvakrat tedensko v popoldanskem času. Stik s pacienti in zelo prijetno vzdušje v kolektivu (zahvaljujoč sestram Andreji in Zalki) me je prepričal, da sprejem tudi ponudbo o rednem delu. S tem sem pričela pred nekaj dnevi - 1. 3. 2006.

Kaj menite o pogojih dela v ZD Grosuplje? In kakšna je vaša vizija?

Že v času pogodbenega dela je prišlo po našem predlogu do majhnih prostorskih sprememb, tako da imamo sedaj boljšo notranjo povezavo in je delo poenostavljeno. V bodoče je predvidena še posodobitev aparaturne opreme v fiziologiji dela, nabavili pa bomo tudi nove. Prešli bomo na računalniški sistem izpisa izvidov in spričeval. Skratka trudili se bomo našo ponudbo razširili in s tem upamo, da bomo pridobili še več novih naročnikov naših zdravstvenih storitev.

Kaj bi še želeli sporočiti Grosupeljčanom?

Dragi sokrajani! Vaše izkušnje z medicino dela do sedaj so lahko različne. Da boste spoznali naše kvalitete, nas morate obiskati. Potrudili se bomo, da boste zadovoljni kot pacienti in kot delodajalci, za vse dogovore in razgovore smo vam na voljo.

Naš ordinacijski čas je od torka do petka od 7.00 do 13.00, ob ponedeljkih pa od 13.00 do 19.00.

Vera Šparovec

ZDRAV ČLOVEK IMA STO ŽELJA, BOLAN LE ENO. (A. P. Čehov)

Se kdaj ob bolečem udarcu močno podrgnete po prizadetem predelu telesa in vam hitro odleže? Pomagali ste si z najbolj naravno in najstarejšo metodo naravnega zdravljenja – z metodo doktika.

Tradicionalne metode zdravljenja si v slovenskem prostoru že nekaj let trimasto utirajo pot. Dolge čakalne dobe, prezaposleno zdravstveno osebje, nezadostna oprema in togost našega dragega zdravstvenega sistema slovenskega pacienta vse bolj pogosto potiskajo v naročje zdravilcev. Dejavnost, ki jo bo v kratkem urejal poseben zakon, kot obljublja minister Bručan, se vse bolj uveljavlja. Od kar se pri nas zdravijo s pomočjo zdravilskih metod tudi nekatere vidne osebnosti javnega življenja, je zdravilstvo vedno bolj pod drobnogledom.

Večina držav v Evropi ima »pravila igre« napisana dovolj natančno, da je stranka dovolj zaščiten, hkrati pa je zdravilec dana možnost, da ob izpolnjevanju določenih pogojev opravlja svoj poklic, izdajajo račun (ki ga ponekod povrne zdravstvena zavarovalnica) in plačujejo davke. V Sloveniji žal še ni tako. Zdi se, da capljamo na evropskem repu. Malokdo pa ve, da je slovenski homeopat g. Matej Faust Gradišek že leta 1836 zdravil 200 bolnikov, obolelih za kolero, pri kateri je bila dokazana smrtnost 30 do 50 % od vseh obolelih. Od omenjenih dvestotih, ki so se zdravili s homeopatijo, jih je umrlo le pet. To pa seveda ni edina tovrstna statistika: v 19. stoletju so s homeopatijo uspešno zdravili tifus, rumeno mrzlico, malarijo in druge infekcijske bolezni. Španska gripa je leta 1918 pomorila blizu 20 milijonov ljudi. V homeopatskih bolnišnicah se je takrat dokazano zdravilo vsaj 28.000 bolnikov, beležili so le do eno-odstotno smrtnost. Homeopatija je danes pacientom na voljo v Evropi, na obeh ameriških celinah, Indiji in skoraj 100 drugih državah po vsem svetu. V januarju je bil v Londonu svetovni homeopatski kongres, katerega pobudnica je bila Svetovna zdravstvena organizacija (WHO), zraven so bili tudi slovenski homeopati.

Homeopatija je le ena od tradicionalnih metod in po nekaterih podatkih jih je uporabnikom v državi na voljo več kot sto. V tiskanih virih smo pred leti lahko prebrali, da Slovenci plačamo na leto zdravilec več kot 10 milijard tolarjev, pri tem pa marsikdo ne zna ločiti zrna od plev, t.j. dobrega zdravilca od takega, ki mu je zaslužek osnovno vodilo. Sodobni časi zahtevajo tudi od uporabnikov različnih zdravilskih storitev, da so poučeni o njihovih prednostih in slabostih. V pomoč nam je seveda cel niz revij in časopisov, na svetovnem spletu pa tovrstnih informacij kar mrgoli. Ob težavah, ki nastopijo ne-

ZDRAVILSTVO: MED MODO IN TRADICIJO

nadoma in ko se zdravstveno stanje bolnika hitro slabša, seveda nemudoma poiščemo pomoč svojega zdravnika, vendar ne bo odveč, če se hkrati poučimo, kako si lahko z uporabo tradicionalnih metod učinkovito pomagamo tudi sami ali v ta namen obiščemo izkušenega zdravilca.

Zdravilske metode imajo mnogo oblik, dejavnost pa imenujemo s (pre)večlikim številom različnih izrazov, med katerimi se običajno ne najdemo ravno najboljše.

1. Dopolnilne – komplementarne metode zdravljenja se imenujejo tako, ker dopolnjujejo metode klasične, t.j. uradne medicine. Dopolnilne metode zdravljenja imajo tudi to odlično lastnost, da ne izključujejo klasične medicinske doktrine, temveč pomagajo telesu pri samozdravljenju in pospešujejo učinke razstrupljanja. Ena takih metod je tudi reiki, s katero se v Sloveniji ukvarja približno 20.000 oseb. Življenjska energija se s pomočjo te tehnike prenaša v telo natančno tja, kjer jo telo najbolj potrebuje.

2. Izraz alternativne metode zdravljenja ali alternativna medicina nam pove, da je uporabnik izbral med dvema možnostma, se odločil za zdravilstvo in pri tem izključil možnost uporabe klasične medicine.

3. Holistična medicina je celostna medicina. Na človeka gleda kot skupen teles in duha in na ta način obravnava tudi zdravstvene težave pacientov. Te ne obsegajo le enega ali dveh znakov bolezni, pač pa so težave lahko posledica motnje v telesu ali duševnosti, vzrok išče v dražljajih iz okolice, čustvih, počutju, odnosih z ljudmi.

4. Eden najbolj ustreznih izrazov za del tradicionalnih metod zdravljenja je integrativna medicina. S tem se ukvarja neformalna skupina zdravnikov, ki želi prispevati k tvornemu povezovanju uradne medicine in komplementarnih metod zdravljenja na vseh ravneh oskrbe bolnikov. Ustanovili so odbor, njihova vizija pa je dvigniti raven komuniciranja med zdravstvenimi ustanovami, ki skrbijo za strokovnost, izobraževanje, financiranje, raziskovanje in zakonodajo ter med predstavniki odbora, ki so opremljeni z informacijami, dokazi o učinkovitosti izbranih komplementarnih metod zdravljenja ter s podatki o potrebah bolnikov.

Večina najpogostejših metod, ki se danes uporabljajo v zdravilstvu, temelji na izkušnjah starodavne kitajske, indijske medicine in homeopatije. Uspešna uporaba tradicionalnih metod zdravljenja pri živalih in otrocih je še en, pravzaprav eden najtrdnjših in neizpodbitnih dokazov, da pri alternativni medicini ne gre zgolj za vpliv na voljo in mišljenje, sugestijo oziroma efekt »placebo«. Živali in majhni otroci za vplive na svojo voljo namreč niso dovzetni in so zato njihove reakcije na tradicionalne metode zdravljenja povsem spontane.

KDAJ POIŠČEMO ZDRAVILCA?

Za obisk zdravilca – terapevta naravnega zdravljenja, kot jih tudi imenujemo, je vedno ravno pravi čas. Ko začutimo, da je naše zdravljenje v slepi ulici, je prav gotovo čas za to. Zdravilstvo ni le gašenje požara, v veliki meri deluje tudi preventivno in vpliva na dobro počutje z načinom prehranjevanja, telesne aktivnosti, prehranskih dopolnil (joga, ayurveda). Uspešno je pri nekaterih kroničnih boleznih (manualna medicina, homeopatija, Bowenova terapija). Nepogrešljivo je pri premagovanju stresa (vse vrste tradicionalnih masaž, refleksoterapija) in še bi lahko naštevali. Pomembno pa je, da – če se zdravimo za določeno boleznijo – seznanimo svojega zdravnika s svojo odločitvijo, da bomo obiskali zdravilca. Kako ga izbrati, o tem pa v enem od prihodnjih nadaljevanj.

Mojca Savojc

SPREJEM DOHODNINSKIH NAPOVEDI,

ki bodo organizirane izven sedeža Davčne izpostave Grosuplje, in sicer:

OBČINA GROSUPLJE:
29. 3. 2006, 30. 3. 2006 in 31. 3. 2006
od 8.00 – 18.00 ure v prostorih Družbenega doma Grosuplje.

REPUBLIKA SLOVENIJA, MINISTRSTVO ZA FINANCE
DAVČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, DAVČNI URAD LJUBLJANA
IZPOSTAVA GROSUPLJE

Po pooblastilu Emil Rokavc, vodja izpostave

V SPOMIN, VREME

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža,
očeta in dedka

JANEZA JANŠE

(13. 5. 1927 – 20. 2. 2006)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih osebno ali s pisnimi izrazi sožalja lajšali bolečino in nam stali ob strani. Hvala g. pomožnemu škofu Antonu Jamniku, g. župniku Andreju Šinku in drugim duhovnikom za svečan pogrebni obred in poslovilne besede, Moškemu pevskeму zboru Samorastnik za ganljivo petje, gasilcem PGD Žalna za slovesno slovo in vsem drugim, ki ste se v tako velikem številu poslovili od njega, ga spremljali na zadnji poti, mu poklonili cvetje in sveče, darovali za svete maše in dobrodelne namene.

Posebej se zahvaljujemo tudi zdravnikom in drugemu zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Grosuplje in Kliničnega oddelka za gastroenterologijo KC v Ljubljani za njihov trud pri zdravljenju, skrbi in negi.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi.

Vsi njegovi

Ne sprašujte me, zakaj!
Sledil svoji sem svetlobi
navzgor in navzdol...

In drugi so mi sledili...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega brata

MARJANA TRUNKLJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu podarili cvetje in sveče, darovali za cerkev in svete maše ter nam izrekli ustna in pisna sožalja.

Posebno se zahvaljujemo njegovim sodelavcem iz Ljubljanskih mlekarn in govorniku za poslovilne besede, grosupeljskemu župniku Janezu Šketu za lepo opravljen pogrebni obred, Moškemu pevskeму zboru Samorastnik iz Žalne in trobentaču Boštjanu Jakliču za zaigrano Tišino. Zahvaljujemo se tudi Fani Kralj in Tonetu Adamiču za nenadomestljivo pomoč.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoči sestri in brata

Izčrpal svoje si moči
in zaprl utrujene oči.

A v naših srcih
za vedno boš ostal.

ZAHVALA

Ob mnogo prezgodnji in boleči izgubi našega dragega moža, atija, brata in strica

TONETA BUČARJA

(1953-2006)
z Velikega Mlačevega 16

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani v težkih trenutkih, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše.

Iskrena hvala Prostovoljnemu gasilskemu društvu Veliko Mlačevo in g. Stanetu Jerebu za sočutne besede slovesa.

Zahvaljujemo se g. župniku Andreju Šinku za lepo opravljen pogrebni obred, pogrebce in Moškemu pevskeму zboru Samorastnik za odpete žalostinke,

Najlepša hvala vaščanom, Tatjani in Ivu Virant ter Urškinim sošolkam in sošolcem.

Prav tako se zahvaljujemo tudi osebju Zdravstvenega doma Grosuplje, patronažnima sestrama Romani in Jani ter Onkološkemu inštitutu.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči vsi njegovi.

Ko se oziramo okrog,
povsod te čutimo
- mi vsi.
Saj ni rečeno, da te ni.
Med nami si...
(R. Robič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
dragega moža, očeta in dedija

ŽELJKA POPOVIČA

(1947- 2006)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste darovali cvetje, sveče in darove ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala osebju Zdravstvenega doma Grosuplje. Hvala gospodu župniku dr. Bojanu Korošaku za lepo opravljen pogrebni obred.

Še posebej pa se zahvaljujemo MPZ Šmarje-Sap za zapete pesmi ter Ljubu Vilarju za poslovilni govor.

Žalujoči: Vsi njegovi

Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal.
Le trudne si oči zaprl
in v večnost se podal.

Življenje celo si garal,
vse za dom, družino dal.
Sledi ostale so povsod
od dela pridnih tvojih rok.

ZAHVALA

Nenadoma in nepričakovano nas je zapustil dobri mož, ata, stari ata, brat in stric

MILAN JERŠIN

(1935 – 2006)
z Rožnika pri Turjaku.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše.

Posebej se zahvaljujemo družini Tomažin za nesebično pomoč v njegovih zadnjih trenutkih, kakor tudi Martinu Tomažinu za izrečene poslovilne besede.

Zahvaljujemo se Prostovoljnemu gasilskemu društvu Škocjan za organizacijo pogreba.

Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku Edu Škulju za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem in trobentaču in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem, ki ste našega ata imeli radi, ga spoštovali in ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoči vsi njegovi

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi moža,
očeta, opija, brata in strica

MARTINA KOPRIVNIKA

iz Št.Jurija

se zahvaluemo za vso pomoč in prijazne besede vsem sosedom, sovaščanom, prijateljem, sodelavcem in sošolcem, pa tudi vsem bližnjim in daljnjim sorodnikom za vso izkazano podporo. Prav lepa hvala gospodu župniku Antonu Hostniku, Moškemu pevskeму zboru Samorastnik, gospodu Slavku Kaduncu in vsem, ki so ga z nami pospremili k zaslužnemu počitku.

Njegov korak je obstal sredi potoka pred domačo hišo.

Žalujoča žena Zdenka, hčerki Vesna z družino in Andreja

VREME V GROSUPLJEM: JANUAR IN FEBRUAR

JANUAR

Po deževnem vstopu v novo leto je nekaj centimetrov južnega snega padlo zjutraj drugega dne in nato še 5. ter 6. januarja. Sledilo je 10–dnevno obdobje z ustaljenim vremenom, saj se je nad naše kraje od severa razširilo območje visokega zračnega pritiska. Jutranje temperature so se po nekaj jasnih nočeh med 10. in 12. 1. spustile pod -12 °C, kasneje pa je nastala nizka oblačnost in takega mraza ni bilo več. V noči na 18. 1. so se ob prehodu frontalnega vala od jugozahoda pojavile padavine (padlo je 4 cm novega snega), ki so do jutra ponehale. V naslednjih nekaj dneh je sledilo razmeroma toplo in suho vreme z zdaj več, zdaj manj oblačnosti. Izrazi- ta sprememba je nastopila 22. 1. zvečer, ko nas je dosegel mrzel zrak iz- nad Rusije. Ohladilo se je za več kot 10 stopinj, občutek mraza pa je stop- njeval še vzhodnik, katerega največje hitrosti so bile prek 30 km/h. Vse do 27. 1. so bile jutranje temperature pod -10 °C (najnižja je bila 25. 1. -18,3 °C), najvišje dnevne pa okoli -6 °C. Ob koncu meseca (po 28. 1.) se je oto- plilo in zaradi sredozemskega ciklona tudi prehodno poslabšalo. Bilo je ne- kaj rahlega dežja in občasnega rosenja iz nizke oblačnosti. Temperature so bile zjutraj okoli stopinje pod, čez dan pa nekaj stopinj nad ničlo.

Snežna odeja, katere višina se je gibala med 15 in 25 cm, je obstala vse dni v mesecu. Najnižja mesečna temperatura je bila -18,3 °C (25. 1.), najvišja pa +7,7 °C (21. 1.). Bilo je 27 dni s temperaturo pod lediščem, od tega 8 s temperaturo pod -10 °C. Mesečna količina padavin je bila 52- ,5 mm/m² in ni bistveno odstopala od povprečja.

FEBRUAR

V prvih dneh se je redno pojavljala megla, ki se je razkrojila šele ob po- poldnevih (temperaturna inverzija). Ob jutrih je bilo do -6 °C, čez dan pa okoli +4 °C. 4. 2. zvečer nas je od severovzhoda dosegel hladnejši in bolj suh zrak, zaradi česar je bilo več jasnega vremena in tudi mraza ob jutrih. Najnižje se je temperatura spustila 7. 2., ko je bilo -13,7 °C. Dan kasne- je nas je od severozahoda prešla hladna fronta, ki pa je zvečer dala le ne- kaj snežink. Do sredine meseca se je nato nadaljevalo večinoma jasno in suho vreme z jutranjimi temperaturami okoli -7 °C in dnevnimi okoli +5 °C. Po 15. 2. so zapihali jugozahodni vetrovi in prinesli otoplitev ter spre- menljivo vreme z manjšimi padavinami v obliki dežja. Ker se je ob nekat- rih sončnih popoldnevih živo srebro že povzpelo nad +10 °C, od 19. 2. da- lje v Grosupeljski kotlini strnjene snežne odeje ni bilo več – pojavljale so se snežne krpe. V noči na 24. 2. je od juga pričelo rahlo snežiti in do 26. 2. zjutraj, ko se je za krajši čas razjasnilo, je padlo 8 cm snega. Še istega dne ponoči se je od severa sneženje ponovno okrepilo in do sredine na- slednjega dne ponehalo. Padlo je še 14 cm suhega snega. Zaradi dotoka hladnejšega zraka je temperatura 27. in 28. 2. tudi čez dan ostala pod le- diščem, jutro zadnjega dne pa je bilo z -12,6 °C drugo najhladnejše v me- secu.

Snežna odeja je po okoliških travnikih ležala vse dni in je 28. 2. zjutraj merila 13 cm. Najnižja temperatura je bila -13,7 °C (7. 2.), najvišja pa +1- 1,7 °C (18. 2.). V 20 dneh se je temperatura spustila pod ledišče, od tega trikrat pod -10 °C. V 11 padavinskih dneh je padlo 50,9 mm padavin, kar je približno ¼ manj od povprečja zadnjih desetih let.

Z mesecem februarjem se je zaključila meteorološka zima (december, januar, februar), za katero je bilo značilno, da je sneg ležal prav vse dni. V zadnjih petnajstih letih, od kar obstajajo podatki, zime s tolikšnim števi- lom dni s snežno odejo v Grosupljem še ni bilo.

Iztok Sinjur, dipl.inž.

KRI REŠUJE ŽIVLJENJA.
MOJA KRI - VARNA KRI -
ZAME, ZATE, ZA VSAKOGAR.
Daj majhen delček sebe za dobro drugega.

RKS Območno združenje Grosuplje Vas vljudno vabi, da se udeležite krvodajalske akcije:

- V ČETRTEK, 13. 4. 2006, OD 7. DO 13. URE,
V KULTURNEM DOMU IVANČNA GORICA,

- V PETEK, 14. 4. 2006, OD 7. DO 13. URE,
V OŠ LOUIS ADAMIČ GROSUPLJE,

13. in 14. aprila sta izredni krvodajalski akciji
in krvodajalcem ne bomo pošiljali osebnih vabil.

V jesenskem roku imamo redne krvodajalske akcije po naslednjem razporedu:

- v torek, 12. 9. 2006, od 7. do 13. ure,
v Kulturnem domu Ivančna Gorica,

- v sredo, 13. 9. 2006, od 7. do 12. ure,
v OŠ Ferdo Vesel – Šentvid pri Stični,

- v četrtek, 14. 9. 2006, od 7. do 13. ure,
v OŠ Louis Adamič – Grosuplje.

- v petek, 15. 9. 2006 od, 7. do 12. ure,
v OŠ Videm-Dobrepolje.

NOGOMETAŠI NK BRINJE GROSUPLJE V ZIMSKEM ČASU ZELO DEJAVNI

Nogometiški klub NK Brinje Grosuplje smo bili v zimskem premoru zelo dejavni. Ob tem, da so selekcije sodelovale v enem od zimskih li-

gaških tekmovanj, so se ekipe udeleževale tudi različnih turnirjev po Sloveniji in dosegle nekaj odmevnih rezultatov. Najbolj sta bili uspeš-

ni ekipi mlajših dečkov U-12 in starejših cicibanov U-10, ki sta okusili tudi slast zmage. Mlajši dečki so pod vodstvom trenerja Janeza Škranjca, na turnirju Mladi šampion Dolenjske v Kočevju, v konkurenci vseh pomembnejših dolenjskih klubov, osvojili prvo mesto. Ekipa starejših cicibanov pod vodstvom trenerja Boruta Antončiča pa je na tem istem turnirju osvojila drugo mesto. Ista selekcija pa je bila zelo uspešna v uradnem tekmovanju »Rad igram nogomet« v organizaciji Nogometne zveze Slovenije. Z zmagami na dveh področnih turnirjih se je uvrstila med štiri najboljše ekipe s področja ljubljanske in gorenjske regije, oziroma v polfinale tega vseslovenskega tekmovanja. Samo tekmovanje še ni končano, vendar je že sama uvrstitev med najboljše selekcije v Sloveniji velik uspeh za NK Brinje.

Prav tako velja pohvaliti uvrstitev v polfinale ekipe starejših dečkov U-14 na močnem mednarodnem turnirju v Portorožu ter tretje mesto ekipe mlajših cicibanov U-8 na turnirju v Kočevju.

Torej, zimski del sezone se počasi, a zanesljivo bliža koncu. Menimo, da smo to obdobje kar najboljše izkoristili v okviru danih možnosti. V prihodnjih dneh nekatere selekcije že drugič zapored odhajajo na petdnevne priprave v Medulin na Hrvaško, kjer nam zaenkrat nudijo odlične pogoje za pripravo igralcev za nadaljevanje sezone.

Starejši cicibani U-10.

Verjamemo, da bo tudi nadaljevanje prvenstva v spomladanskem delu pokazalo, da smo delali dobro in da nas bodo vse selekcije ponovno razveseljevale z dobrimi igrami in rezultati.

Sašo Šehovič in Grega Rozina

Kapetan ekipe U-12 Marko Perić.

NAŠA TAMARA BARIČ NAJBOLJŠA NA MLADINSKEM SVETOVNEM PRVENSTVU V AMERIKI Z JASNIMI CILJI PRED SEBOJ

Ko sva se o ljubezni do športa, do teka na smučeh, ki ga je tedaj trenirala Tamara Barič, nazadnje pogovarjali, je bila Tamara osmošolka. Vpeta med šolo, kjer je vedno hotela največ, in med treninge, tekme, se mi je ob pogovoru zdelo, da je to dekletce prezgodaj odraslo, da pravzaprav ni imelo časa za otroštvo. Tako resno odrasla je bila. Takšno sem poznala.

Potem je odšla novim izzivom nasproti... Konec osnovnošolskih let je zanj pomenil tudi novo športno pot, ko je prestopila v Biatlonski klub Brdo Ljubljana. V smučarskih tekih ni več videla svoje športne bodočnosti; hotela je več... Pravi, da je imela to srečo, da je bila talentirana tudi za streljanje in že

v sezoni 2004/05 zmagala na skupnem slovenskem pokalu v biatlonu, na mladinskih olimpijskih igrah v Švici v isti sezoni pristala na 16. mestu, na mladinskem svetovnem prvenstvu na Finskem je bila 13. v šprintu in 11. v zasledovalni tekmi.

Letošnjo sezono 2005/06 je začela z zmago na evropskem pokalu v kategoriji do 21 let v Avstriji. Vsi prejšnji uspehi pa so skoraj zbledeli ob mladinskem svetovnem prvenstvu v Združenih državah Amerike, ki je potekalo od 28. januarja do 6. februarja, kjer je Tamara osvojila odlično tretje mesto v šprintu mladink, in prvo kolajno za Slovenijo na tem prvenstvu, v zasledovalni tekmi pa postala mladinska svetovna prvakinja. Slovenija se tako prvič v zgodovini biatlona ponaša z zlatim odličjem.

V iztekajočih dneh februarja, zadnje trenutke pred odhodom na trening za tekmo na evropskem prvenstvu (od 28. februarja do 5. marca v Nemčiji), se s Tamaro spet zapleteva v prijeten klepet. Po treh letih je postala še bolj odrasla, a kljub temu mladostno prijetno dekle. Dijakinja 3. letnika športne gimnazije Šiška, uspešna športnica. Mladinska svetovna prvakinja, ki kljub velikim dosežkom še vedno ostaja tista prijetna Tamara, ki ji šport veliko pomeni, saj vso svojo mladost žrtvuje zanj, vendar pa šolo postavlja na prvo mesto. Hoče oboje hkrati.

Na prvo gimnazijsko leto, pravi, nima lepih spominov. Ostalo je kolebanje pri odločitvi med gimnazijo Bežigrad, tja bi sodila po odličnem uspehu v osnovni šoli in točkah, ki jih je dosegla, in športno gimnazijo, kjer lahko »vozi« kot uspešna športnica. In seveda mamino željo prav tako po bežigrajski gimnaziji.

»Bile so krize,« priznava Tamara, »saj v nogometno-smučarskem razredu res ni bilo najboljšega vzdušja. Toda, pretehtala sem med vsemi danimi možnostmi, odličnimi profesorji in – ostala. Mislim, da sem se prav odločila. Kajti nikjer drugje bi mi ne uspelo tako spretno združevati športa z rednim opravljanjem šolskih obveznosti. Z Rokom Benkovičem imava največ izostankov. V prvi konferenci sem imela 170 ur izostankov, sedaj jih imam že 250. Sošolci mi fotokopirajo učne snovi, pošiljajo mi jo po elektronski pošti. Še največ težav je pri fiziki in matematiki, kjer potrebujem razlago, ostale predmete se da naučiti. Glede na to, da smo športna gimnazija, je organizirano tako, da imamo možnost individualnega dela pred ali po pouku s profesorji, da nam razložijo manjkajočo snov. Vse nadaljnje delo je na meni. Moj cilj je – vzporedno z biatlonom v štirih letih zaključiti tudi gimnazijo,« razkriva svojo mladost Tamara, mlada športnica in uspešna dijakinja. Komajda

skromno pove, da je bila prva dva letnika odličnjakinja in se seveda na vso moč trudi obdržati ta uspeh. Kako?

Šolski učbeniki jo spremljajo na vseh poteh, vsak prosti čas tudi na treningih in tekmovanjih namenja šoli. Večere ji zapolnjujejo šolske vsebine. Delo in še enkrat delo, samo tako ji uspevajo takšni rezultati. Biatlonci v reprezentanci, katere članica je Tamara, so nekoliko na boljšem, ker so šolanje že zaključili ali pa so študenti. Sicer pa ne pozabi povedati, da imajo v reprezentanci športniki zelo dobre odnose, ne glede na to, da je v starosti tekmovalk večji razpon. Tamara ceni svojega trenerja Uroša Velepca, mu zaupa, saj jo zna vzpodbuditi tudi takrat, ko se pred tekmo bojuje s tremo.

Nit najinega pogovora so uspehi. V šoli, v športu. Decembra lani je kot izjemno zavzeta športnica prejela nagrado fundacije Roka Petroviča. Je pa tudi Zoisova štipendistka. Uspehi. Toda, ali zna prenesti, se spoprijeti tudi s porazi?

Tamara se zamisli, živo pobilisne z očmi, ki izžarevajo voljo in mladost, in pravi: »Ko sem v letošnji sezoni na evropskem pokalu dosegla normo za svetovni pokal, sem januarja v Nemčiji na svetovnem pokalu doživela katastrofalen poraz, saj sem pristala na 81. mestu. Priznam, neuspeh me je potrl, ni pa me strl. Kajti, ko sem razčlenila vse situacije, sem ugotovila, da je bila vrsta neugodnosti, ki so botrovale neuspehu. Toda, takoj ko smo se vrnili domov, smo se začeli pripravljati za svetovno prvenstvo in nujno je bilo pozabiti prejšnji poraz. Tudi po porazu moram dalje! Sploh pa – poraze moraš znati premagovati, saj so prav tako kot uspehi del življenja!«

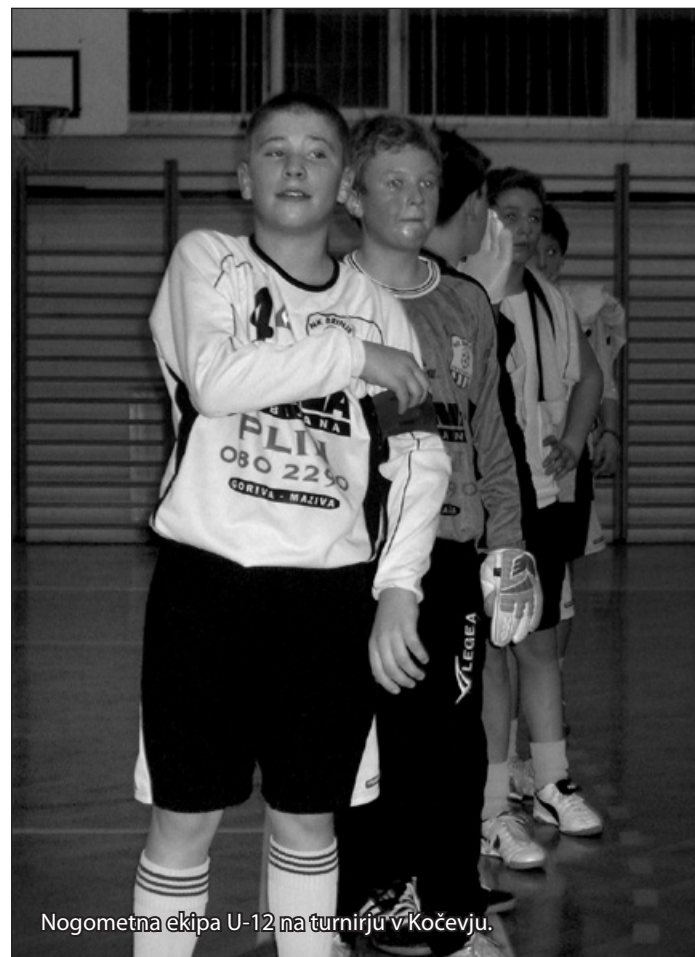
Tamari dnevi prehitro minevajo. Smuči, biatlon, knjige, študij, šola... In kje ima mesto mladost, brezskrbnost. Le-te Tamara kljub svojim rosnim sedemnajstim letom ne pozna. In vendar. Ima želje! Tudi takšne, kot njene sošolke, prijateljice iz osnovnošolskih klopi. Kadar ni na pripravah, na treningih ali tekmovanjih, je v šoli. Pogosto ostaja pri babici v Ljubljani, da prihrani na času. Lepo skrbijo zanj. Vendar pa – pravi, da se želi vrniti v svoje Grosuplje. »Tu so še vedno moji prijatelji, sošolke iz naših najlepših let, s katerimi bi se rada malo več družila, našla trenutke tudi za naše mladostniške pogovore. Kadar smo skupaj, prav dobro vemo, da si ne želimo pogovorov o belih strminah, o napetostih, uspehih ali neuspehih, saj si imamo povedati še toliko pomembnih stvari! V šoli pa je povsem drugače. Takrat, ko pridem v šolo, želim intenzivno nadoknaditi vse zamujeno, sošolci pa bi radi poslušali zgodbe in obnove mojih doživetij!« – je morda tudi to cena, ki jo plačujejo mladi uspešni športniki.

Tamara je zapisana športu. Koliko časa? »Še nekaj let, če bom seveda dosegala rezultate. Za sedaj pravim, da se nikoli ne moreš naveličati tega, saj se hkrati tudi veliko naučiš. Tudi za življenje. Spoznavam vedno nove ljudi, navezujem stike s prijatelji,« prižiga svetle utrinke, kot da ti zamegljijo vse tiste, ki ji kradejo brezskrbno mladost. Saj takšne Tamara niti ne pozna. »Če sedaj gledam nazaj na svoja osnovnošolska leta in na treninge teka na smučeh, se mi zdi, da sploh ni bilo videti mojega dela. Razen takrat, ko sem bila na tekmovanjih, sem bila ves čas v šoli in nihče ni vedel, da sem vsako jutro že ob pol šestih tekla, se ob desatih zvečer vračala s treningov na Pokljuki in bila drugo jutro že spet v šoli,« razgrinja spomine zgodnjih mladostniških let.

Življenje jemlje kot izziv in odgovornost. Šolo postavlja pred šport. Veliko razmišlja tudi o študiju. Pravo ali politologija. To so področja, ki jo zanimajo. Najbrž pravo, poudari.

Resno dekle za svojih rosnih 17 let je, naša Tamara Barič. Kako prijetno je bilo slišati njene besede, da ima rada svoj kraj, svoje Grosuplje!

Alenka Adamič

Nogometna ekipa U-12 na turnirju v Kočevju.

pr' Mrtinet

TRADICIONALNA

IV.

SALAMIADA

OCENJEVANJE IN POKUŠINA
DOMAČIH SALAM

V PETEK, 24. 3. 2006

ob 20.00 uri

PR' MRTINET V LUČAH

ZA KONTAKT POKLIČITE 041 414 200

VLJUDNO VABLJENI!

NAJŠPORTNI DOSEŽKI V LETU 2005

IZ NAGOVOROV

Na začetku prireditve je spregovoril gostitelj, predsednik Zveze športnih organizacij Grosuplje in podžupan občine Grosuplje Božidar Gabrijel, ki je dejal, da so se pri Zvezi odločili, da se spomnijo vseh dobrih rezultatov, ki so jih dosegli športniki v okviru grosupeljske športne zveze. Spomnil pa je tudi, da je Grosuplje imelo v letu 1971 eno telovadnico in da jih ima zdaj pet, ki so zasedene od jutra do večera, in bi že zdaj potrebovali vsaj še tri manjše telovadnice.

Župan Janez Lesjak je ob čestitki in zahvali športnikom, ki so ime občine nosili tudi po Sloveniji in izven nje, nanizal nekaj iz dinamičnega dogajanja v občini in da se je v zadnjih petih letih število prebivalcev v občini povečalo za skoraj 4.000 ter bo kmalu doseglo 18.000. Samo naselje Grosuplje pa bo kmalu šlo 7.000 prebivalcev. Vse to pa zahteva tudi ukrepanje v občini na področjih, ki jih ljudje potrebujejo, med drugim so to tudi ustrezni objekti za športne dejavnosti. Tako naj bi bile zgrajene tudi nadstandardne telovadnice ob podružničnih šolah, da bi jih poleg šolarjev lahko uporabljali tudi okoliški prebivalci. Ob čestitki svetovni mladinski prvakini v biatlonu Grosupeljčanki Tamari Barič pa je dejal, da občina podpira predvsem množičen šport. Iz tako široko zasnovane baze pa zrastejo tudi vrhunski športniki. Zato smo zelo veseli vrhunskih rezultatov, ki jih dosegajo naši športniki in ki nosijo naše ime po svetu. Mladim pa je Tamaro dal za zgled.

ŠPORT IN KULTURA

Športno prireditev so kulturno popestrili Luka Žitnik s klavirsko harmoniko ter Simon in Janez Smrekar s trobentama. Luka je v dvojnem nastopu dinamično zaigral skladbi Slavka in Vilka Avsenika Od vasi do vasi in Kmetič praznuje, zelo mlada Simon in Janez pa sta uglašeno zaigrala skladbo Sea Shantya Rolling home. Tudi letos je prireditel profesionalno in s kančkom humorja vodil šarmantni glas radijskega napovedovalca in voditelja Aleša Kozine.

PODELITEV

PRIZNANJ

ŠPORTNIM DELACEM

Na osnovi 22. člena statuta Zveze športnih organizacij Grosuplje, ZŠO Grosuplje vsako leto podeljuje priznanja (zlato, srebrno in bronasto) zaslužnim športnim delavcem in društvom za dolgoletno delo na področju športa. Predsedstvo ZŠO Grosuplje je na svoji 20. redni seji sklenilo, da se podelijo naslednja priznanja:

ZLATO PRIZNANJE ZA 30-LETNO DELO NA PODROČJU ŠPORTA - je prejela

VESNA TOMAŽINČIČ, članica Športnega društva Grosuplje.

Rodila se je 9. avgusta 1956 v Ljubljani. Od svojega zgodnjega otroštva živi in dela v Grosupljem. Po končani osnovni šoli se je vpisala na Gimnazijo Josipa Jurčiča v Stični, po maturi pa na Fakulteto za šport Ljubljani. Študirala je ob delu in diplomirala na smeri organizator športne rekreacije. Njena športna rekreativna pot se je pričela v srednji šoli v letih 1971 do 1975. Na Osnovni šoli Louisa Adamiča je gospa Zdenka Cerar vodila gimnastiko za mlajše in starejše deklice, Vesna pa je pričela kot pomočnica. V tem času je postala tudi članica TVD Partizan Grosuplje, katerega aktivna članica je še danes. Ge. Ani Čeferin je pomagala pri vadbi predšolskih otrok. Po opravljenih tečajih pri TVD Partizanu Slovenija v Mozirju je prevzela samostojno vlogo kot voditeljica predšolskih otrok. Sama je obiskovala tečaje karateja in rekreacijsko vadbo za ženske. Vesna je po odhodu ge. Ane Čeferin, ki je dolgo in uspešno vodila žensko rekreacijo, nadaljevala z njo. Leta 1988 je dobila priznanje za dolgoletno delo v TVD Partizan Grosuplje. Vesna vodi rekreacijo za ženske nepretrgoma že 18 let.

Na področju rekreativnega športa pa je aktivna že več kot 30 let. To delo je mnogokrat navzven nevidno, a se širi od ust do ust. Vadečih je vedno več, skupine se širijo, vadba poteka vse dni v tednu. Število članic se iz leta v leto povečuje, povečalo in razširilo se je tudi število vadbenih skupin, kar je zagotovilo posledica kvalitetnega in strokovnega dela, ki ga opravlja.

Poleg vadbe je Vesna uspešno delovala tudi na področju vodenja društva, saj je bila dva mandata in pol predsednica Športnega društva Grosuplje, ki je naslednik TVD Partizan Grosuplje. Svoje delo je v letu 2005 nadgradila še s sodelovanjem z zdravstvenim domom, kjer pomaga v »šoli hujšanja«¹ ljudem, ki si želijo povrniti zdravje in so pod vodstvom zdravstvenih in športnih strokovnjakov pripravljeni za to tudi nekaj storiti.

Od nekdanj jo zanimata človek in narava. V vodenje vadbe skuša vnesti kar največ humanosti, ljubezni do sebe in drugih, do vsega, kar je, spoštovanja in sproščenosti. Skuša najti pot, ki bi bila primerna za ženske, ki ima-

jo službo, družino, kjer ni pomembno, kaj si po izobrazbi in koliko imaš v denarnici. Ne glede na starost vodečih je namen vadbe, ki jo vodi, da v ljudeh vzbudi občutek, da cenijo sebe kot osebo, da vzljubijo svoje telo, da uživajo v gibanju, naravi, druženju in da z vsem tem, kolikor se da, prispeva k boljšemu in kvalitetnejšemu življenju.

SREBRNO PRIZNANJE ZA 20-LETNO DELO NA PODROČJU ŠPORTA je prejel

ALAIN VIDMAR, član Strelskega društva Grosuplje.

Alain se je že kot zelo mlad vključil v delo Strelskega društva Grosuplje. Svojo športno pot je pričel kot tekmovalac z zračno puško v pionirski kategoriji. Že takrat in pozneje kot mladinec je dosegal odlične rezultate. S člansko ekipo tekmuje v 1. državni ligi v streljanju z zračno puško, kjer jim je v sezoni 2004-2005 uspelo osvojiti odlično 3. mesto.

Alain je v društvu s svojim nesebičnim pristopom ter odrekanjem vzor mlajšim in starejšim tekmovalcem. Svoje znanje prenaša tudi na mlajše rodove strelcev v okviru pionirske in mladinske strelske šole. S svojim zgledom je porok za nadaljnjo uspešno delo Strelskega društva Grosuplje.

Poleg treningov in tekmovalj pa od leta 1993 neprekinjeno odgovorno vodi delo blagajnika društva. Je tudi član upravnega odbora Strelskega društva Grosuplje.

Skrb za društvo, skromnost in pravi človeški odnos so njegove vrline, ki zagotavljajo, da bo Strelsko društvo Grosuplje uspešno delovalo še vrsto let.

BRONASTO PRIZNANJE ZA 10-LETNO DELO NA PODROČJU ŠPORTA je prejel

JANKO REMIC, član Strelskega društva Grosuplje

Janko je aktiven tekmovalac Strelskega društva Grosuplje od leta 1994. Živi v Ljubljani. Preko sodelavca je spoznal prijazne in delavne dolenske strelce in se jim z veseljem pridružil, čeprav ima v svoji bližini v Ljubljani veliko boljše pogoje za streljanje. Tekmuje z zračnim, malokalibrskim in orožjem velikega kalibra.

Janko ima velike zasluge za uveljavitev disciplin na regijskem in državnem nivoju, saj je licencirani trener športnega strelstva. Svoje bogato znanje prenaša na mlajše kategorije. Poleg trenerske funkcije pa že drugi mandat odgovorno opravlja funkcijo tajnika društva.

Ekipa Strelskega društva Grosuplje je v kategoriji streljanja z zračno pištolo pod njegovim vodstvom napredovala z regijskega nivoja v III. ligo, nato v II. ligo in končno tudi v I. državno ligo.

Janko na strelišču in v društvu pušča veliko ur svojega prostega časa ter tako prispeva svoj delček v mozaiku uspešnosti društva.

POSEBNA ZAHVALA

Na tej športni prireditvi pa so posebno pozornost namenili tudi mladinski svetovni prvakini v biatlonu **TAMARI BARIČ** in njenemu trenerju **UROŠU VELEPCU**. Posebno darilo jima je izročil župan.

Rojena je 6. 9. 1988 v Ljubljani in stanuje v Grosupljem na Kozakova cesti. S športom se je začela ukvarjati pri devetih letih, sprva kot alpska smučarka, nato pa je z dvanajstimi leti prestopila k teku na smučeh. Tam je vztrajala 4 leta in kot najmlajša članica nordijske tekaške reprezentance dosegla več naslovov državne prvakine, dve zmagi in 2. mesto na Troffe Topolino, ki velja za najpomembnejšo tekmo za smučarje tekače do 14 let, ter zmago in 3. mesto v štafeti na OPA igrah do 16 let v Švici. V Švici je postala prva slovenska tekačica, ki je dosegla zmago na omenjenem tekmovanju.

Leta 2004 je tek na smučeh zamenjala z biatlonom. V prvi sezoni je kot članica mladinske reprezentance dosegla naslednje rezultate:

- štirje naslovi državne prvakine in skupna zmaga v slovenskem pokalu,
- 16. mesto na Olimpijskih dnevih za mladino v Švici – Monthey,
- 11. in 13. na mladinskem svetovnem prvenstvu na Finskem – Kontio-

V sredo, 15. februarja, so v okviru Športne zveze Grosuplje podelili priznanja najboljšim športnikom in delavcem na športnem področju. Letošnje podelitve se je udeležilo poleg športnikov, njihovih trenerjev in svojcev ter tudi precej navijačev, saj je bila avla Osnovne šole Louisa Adamiča lepo zasedena. Priznanja športnikom pa so podeljevali župan občine Grosuplje **Janez Lesjak**, predsednik Zveze športnih organizacij in podžupan občine **Božidar Gabrijel** ter vodja strokovne službe pri Športni zvezi Grosuplje **Andrej Cevc**, ki je tudi pripravil scenarij prireditve.

lahti (disciplini sprint in zasledovalno).

Letošnjo, torej drugo biatlonsko sezono, je postala članica B reprezentance, in je do sedaj dosegla naslednje rezultate:

- zmaga na državnem prvenstvu v kategoriji mladink in 2. mesto v članski kategoriji,
- 1., dvakrat 4., ter 8. mesto na evropskem pokalu v kategoriji juniork (do 21 let) – prva Slovenka, ki je zmagala na tekmi evropskega pokala,
- izpolnila je normo za nastop na svetovnem pokalu ter tudi nastopila na tekmi svetovnega pokala v Nemčiji – Oberhof, kjer se je v izredno težkih vremenskih razmerah kot najmlajša tekmovalka uvrstila na 81. mesto,
- največji uspeh je dosegla na mladinskem svetovnem prvenstvu v Presque Isle, zvezna država Maine, USA, od koder se je vrnila z bronasto in zlato medaljo: v sprinterski preizkušnji 28. januarja 2006 se je uvrstila na 3. mesto, naslednji dan v zasledovalni tekmi pa na prvo mesto in s tem postala prva svetovna biatlonska prvakinja v zgodovini Slovenije.

Naslednje veliko tekmovanje – evropsko prvenstvo do 21 let v Nemčiji – jo je čakalo od 23. februarja do 5. marca 2006 v Nemčiji.

Tamara obiskuje Gimnazijo Ljubljana Šiška, športni oddelek. Trenutno je dijakinja 3. letnika. Odličen uspeh, ki ga je dosegala vsa leta v osnovni šoli Brinje Grosuplje, je kljub velikim športnim obremenitvam uspela zadržati tudi v gimnaziji. Za »odlične športne dosežke in nadpovprečen učni uspeh«² je decembra 2005 prejela nagrado Fundacije Roka Petroviča. Po končani gimnaziji pa se namerava posvetiti študiju prava.

PODELITEV

PRIZNANJ

ŠPORTNIKOM

Predsedstvo Zveze športnih organizacij Grosuplje je na svoji 20. seji, ki je bila 30. januarja 2006 na osnovi razpisa med prispelimi predlogi izbralo za priznanja za športne dosežke v letu 2005 naslednje predloge:

NEVA SUHADOLČAN, članica Športnega društva Flip-Flop:

4. mesto na DP v odbojki na mivki, 5. mesto na pokalu Siemens (na zaključnem turnirju serije Siemens masters 2005). Neva se je s svojimi rezultati uvrstila na 14. mesto slovenske lestvice igralk odbojke na mivki v letu 2005, na kateri je 186 igralk.

MARKO ŠKRJANC, član Teniškega kluba Grosuplje:

3. mesto na DP v tenisu za člane in 3. mesto na zimskem DP v tenisu za člane.

MATIC BAVDEK, član Smučarsko skakalnega kluba Čušperk:

7. mesto v skupnem seštevku Slovenskega pokala v smučarskih skokih, v mednarodnem tekmovanju je za pokal Alpe Adria dosegel 10. in 15. mesto.

ČLANI STRELKEGA DRUŠTVA GROSUPLJE:

RENATA ORAŽEM - državna prvakinja z zračno puško, državna prvakinja z malokalibrsko puško 3 x 20; samostrel - državna prvakinja + rekord; 3. mesto na ekipnem evropskem prvenstvu; športnica mednarodnega razreda po kriterijih OKS.

ŽELJKO MOIČEVIČ - državni prvak z zračno puško, 4. mesto z malokalibrsko puško – 60 - leže; športnik državnega razreda.

MATIC BARIČ - državni prvak med mlajšimi mladinci z zračno puško (6 zmag od 7 možnih); z malokalibrsko puško - 2. mesto – 60 - leže med mladinci, 3. mesto z malokalibrskim orožjem - 3 x 40; športnik mladinskega razreda.

NAJŠPORTNI DOSEŽKI V LETU 2005

MARIO HOLOŠ - državni prvak med mlajšimi mladinci z zračno pištolo;
3. mesto na državnem prvenstvu z malokalibrsko pištolo proste izbire.
ROK IVANC - 3. mesto na državnem prvenstvu med mladinci z zračno pištolo, 4. mesto v državni ligi z zračno pištolo.
ANTON PERKO - 1. mesto in državni prvak invalidov z zračnim orožjem.

PLESALCI PLESNEGA KLUBA M GROSUPLJE:

KRISTINA KUHELJ in ANŽE JAKOPIN - 1. mesto na državnem prvenstvu in 1. mesto na Pokalnem prvenstvu v Sloveniji; športnika državne razreda po kriterijih OKS.

ŠPELA ROBLEK in BLAŽ HREN - 1. mesto na državnem prvenstvu, 1. mesto na Pokalnem prvenstvu v Sloveniji, na tekmi za svetovni pokal pa sta osvojila 19. mesto med 46 pari.

ANA ULA LEBAN in MATIC ADAMIČ - 1. mesto na državnem prvenstvu v kategoriji MINI.

ATLETSKA EKIPA STAREJŠIH DEČKOV IN DEKLIC OŠ LOUISA ADAMIČA

Ekipa učencev in učenk je v šolskem letu 2004/2005 dosegla nekaj izvrstnih rezultatov, saj so na državnem finalu v ekipni atletiki, kamor se uvrsti samo najboljših 12 šol iz cele Slovenije, dosegli 2. mesto. Prav tako so na državnem prvenstvu v atletskem mnogoboju, v postavi Černič, Ilič, Anžič, osvojili naslov državnih prvakov. Dosti niso zaostala tudi dekleta, saj so v postavi Bahovec, Zorko, Žugelj osvojile 3. mesto v atletskem mnogoboju.

PLANINSKO DRUŠTVO GROSUPLJE - PLEZALNA SEKCIJA ASCENDO

Posamezniki so dosegli nekaj dobrih rezultatov v slovenskem merilu, za kar so bili tudi nagrajeni z zastopanjem slovenskih barv na mednarodnih tekmovanjih.

EKIPA STAREJŠIH DEČKOV U-14 NOGOMETNEGA KLUBA BRINJE

Ekipa je osvojila 1. mesto v 2. ligi Medobčinske nogometne zveze Ljubljana.

EKIPA STAREJŠIH DEČKOV KOŠARKAŠKEGA KLUBA GROSUPLJE

Ekipa je osvojila v tekmovanju za naslov državnega prvaka končno 8. mesto. V tem tekmovanju je sodelovalo 72 ekip.

EKIPA MLADINCEV ROKOMETNEGA KLUBA PEKARNA GROSUPLJE

Mladinska ekipa RK Pekarna Grosuplje je v tekmovalni sezoni 2004/2005 končala z uvrstitvijo v 1. mladinsko državno ligo. Kakovost te lige potrjuje dejstvo, da so samo trije klubi, ki nimajo članske ekipe v 1. članski ligi. Posamezni igralci mladinske ekipe pa že nastopajo tudi v članski ekipi, ki nastopa v 1. B državni ligi.

ČLANI STRELSKEGA DRUŠTVA GROSUPLJE - KATEGORIJA ZRAČNA PUŠKA

- za doseženo 3. mesto v 1. slovenski ligi.

Izredna ekipa, ki s svojim delom dokazuje, da je tako posameznik kakor ekipa odvisna od pozitivnega pristopa pri treningu in na najvišjih tekmovanjih.

POSADKA EKIPE JADRALNEGA KLUBA SCORPION

Posadka Jadranskega kluba Scorpion je že drugo leto zapovrstjo osvojila 1. mesto v končni razvrstitvi za Pokal Slovenije na državnem tekmovanju Jadrane zveze Slovenije v kategoriji OPEN razreda ECHO.

ČLANSKA EKIPA NOGOMETNEGA KLUBA BRINJE

Članska ekipa je v tekmovalni sezoni 2004/2005 osvojila 1. mesto v 2. ligi Medobčinske nogometne zveze Ljubljana.

PRVAKI OBČINSKIH IN MEDOBČINSKIH REKREATIVNIH TEKMOVANJ

NAMIZNI TENIS

Medobčinskega rekreativnega prvenstva v namiznem tenisu se je udeležilo 9 ekip. Sistem tekmovanja je bil ligaški, razdeljen v spomladanski in jesenski del prvenstva.

1. mesto je osvojila ekipa ŠMARJE MLADI, 2. KGG KRKA in 3. mesto VELIKE LAŠČE.

BALINANJE

Medobčinskega prvenstva v balinanju se je udeležilo 7 ekip. Odigrano je bilo 42 tekem v 14 kolih jesenskega in spomladanskega dela.

1. mesto je osvojila ekipa PEKARNE GROSUPLJE, 2. GRADIŠČE in 3. mesto IVANČNA GORICA I.

NADALJEVANJE NA NASLEDNJI STRANI

NAJŠPORTNI DOSEŽKI IZLET PO RADENSKEM POLJU

- nadaljevanje s prejšnje strani

ODBOJKA

Medobčinskega prvenstva v ODBOJKI ZA ŽENSKES se je udeležilo 5 ekip. Po končanem spomladanskem in jesenskem ligaškem prvenstvu je naslov medobčinskega prvaka občin Dobrepolje, Ivančica Gorica in Grosuplje osvojila ekipa LIMONE, 2. mesto TRIM TRADE TIM, 3. mesto pa ekipa ŠPORTNEGA DRUŠTVA DOBREPOLJE.

Medobčinskega prvenstva občin Dobrepolje, Ivančna Gorica in Grosuplje v ODBOJKI ZA MOŠKE se je udeležilo 6 ekip iz vseh treh občin. 1. mesto je osvojila ekipa ŠPORTNEGA DRUŠTVA GROSUPLJE, 2. mesto ekipa LIMONCE, 3. pa ekipa ŠPORTNEGA DRUŠTVA DOBREPOLJE.

Po končani prireditvi so športnike in vse ostale prisotne povabili na pogo-
stitev in družabni večer.

Scenarij podelitve priznanj je pripravil Andrej Cevc, povzel pa Jože Miklič.

Prizadevnim športnim delavkam in delavcem ter uspešnim športnicam
in športnikom čestita tudi uredništvo Grosupeljskih odmevov!

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p.
Gradež 14, 1311 TURJAK
GSM: 031/356 668
Tel: 01/7881 366

Storitve:

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve

Sobota se je začela zelo klavrno. Celo ob 9. uri, ko se nas je na Boštanju zbralo že kar blizu 40 pohodnikov, je bilo vreme še vedno megleno in zoprno.

Po prijaznem pozdravu g. Krampla in uvodni predstavitvi Radenskega polja g. Peterlina v turistični pisarni s panoji in prospekti ter še pozdravljamo članice DOPPS-a ornitologinje Eve smo krenili. Tudi sonček nas je že začel pozdravljati.

Sneg je bil trd, zato je bila hoja obstrugah z nekaj vode prijetna. Mostiček pod Zagradcem smo prehodili že v dolgi koloni.

Prvi večji postanek z izčrpano razlago g. Peterlina smo imeli pri prvem prejetju – Sredn'cah. Z začetki naraščanja vode! In upadle, nalomljene ledenne plošče, ki so kazale velikost in globino kotanje.

Ornitologi so zaostajali, pravzaprav so z dvema teleskopoma opreženi za vsako premikajočo se pikico na nebu. »Ujeli« so labode in več rac.

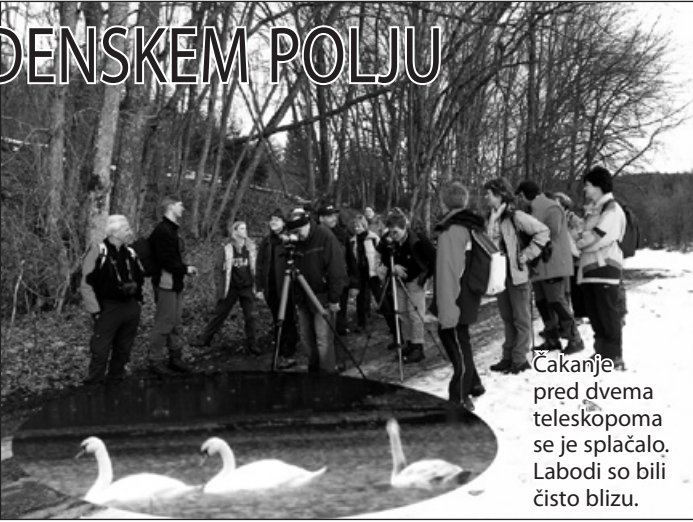
Čas je mineval. Veliko je bilo izletnikov, ki so prvič zrlji Kopanj iz drugega kota. Navdušenje!

Dve uri in pol smo rabili, da smo prišli do prve Zatočne - Lazarjeve jame. Že pri vhodu so nas pozdravili lepi ledeni kapniki. Po ogledu jame smo obrnili in se po obronku gozda začeli vračati.

Izlet po RADENSKEM POLJU je pri večini povzročil sklep: Sem se je potrebno še vrniti, v drugem letnem času, saj je ta delček Grosupljega vsakega tedna drugačen, prijeten, raznovrsten, skrivnosten, preseneča z živalmi, z rastlinami, s prehodi, ki se glede na vodo spreminjajo.

Morda še namig: že 20. maja je planiran vodeni, tradicionalni pohod, z velikim poznavalcem te pokrajine, z g. Peterlinom.

Marjan Trobec

Čakanje
pred dvema
teleskopoma
se je splačalo.
Labodi so bili
čisto blizu.

Največje retje (Sredn'ce) v fazi polnjenja. Lepo so vidne še ledene plošče po celem obrežju jame.

Zimski čar Zatočne jame
- ledeni kapniki.

A decorative border with ornate corner pieces and a central banner. The banner at the top contains the text "pr' Mrtinet" in a stylized font. Below the banner is a circular logo featuring a cyclist in a dynamic pose, with the text "kolesarsko društvo Grosuplje" curved around the top of the circle. The main text of the poster is centered and reads: "IV. tradicionalna kolesarska akcija k Mrtinet na klobaso". Below this, a paragraph describes the event: "Akcija se prične 1. 4. 2006 in traja do vključno 23. 9. 2006. Vsak udeleženec prejme brezplačni evidenčni kartonček pr' Mrtinet, v katerega bo potrebno zbrati 15 žigov. Vsak dan šteje samo en žig, kar pa ne pomeni, da ne smeš lokacije obiskati večkrat na dan. Ko udeleženec zbere 15. zaporedni žig, ga gostitelj bar pr' Mrtinet nagradi z domačo klobaso, ter po želji dobi drugi evidenčni kuponček. Zaključek akcije bo v nedeljo, 24. 9. 2006 v podu pr' Mrtinet, kjer bo velika zabava s podelitvami priznanj, srečelovom in golažem za vse udeležence akcije. Vsak udeleženec, ki bo zbral 50 obiskov, bo nagrajen z majico." At the bottom, it says "ZA VSE OSTALE INFORMACIJE SMO DOSEGLJIVI NA TEL. ŠT. 041 414 200" and "VABLJENI V LUČE!".

Glasiło prebivalcev
občine Grosuplje

OGLASNO TRŽENJE: CENIK IN POGOJI OGLAŠEVANJA

V zvezi z možnostmi za oglaševanje v Grosupeljskih odmevih objavljamo cenik oglaševanja, ki je narejen na podlagi cenika št. 006-1/95, sprejetem na občinskem svetu 29. 9. 1999.

z 1. člena

TABELA ZA OKVIRNI IZRAČUN ŠTEVILA TOČK

okvirne dimenzije oglasa v cm	površina v cm2	korekcijski faktor	točke (točka je 0,511292 EUR)
5,0 x 10,0	50	1549	77
6,0 x 10,0	60	1468	88
8,0 x 10,0	80	1306	104
10,0 x 10,0	100	1152	115
15,0 x 10,0	150	1066	160
10,0 x 20,0	200	1017	203
15,0 x 20,0	300	961	288
20,0 x 20,0	400	930	372
25,0 x 20,0	500	919	460
POL STRANI	554	912	505
30,0 x 20,0	600	907	544
40,0 x 20,0	800	878	702
CELA	1108	864	957

Točka znaša protivrednost 0,511229
EUR v SIT po srednjem tečaju BS na
dan obračuna.

TABELA OKVIRNEGA
IZRAČUNA

okvirne dimenzije oglasa v cm	tečaj EURA 17.1. 2004	neto vrednost oglasa	končni znesek z DDV
5,0 x 10,0	237,03	9387	11264
6,0 x 10,0	237,03	10675	12810
8,0 x 10,0	237,03	12662	15195
10,0 x 10,0	237,03	13962	16754
15,0 x 10,0	237,03	19379	23255
10,0 x 20,0	237,03	24651	29561
15,0 x 20,0	237,03	34941	41929
20,0 x 20,0	237,03	45085	54102
25,0 x 20,0	237,03	55689	66827
20,0 x 27,7	237,03	61234	73481
30,0 x 20,0	237,03	65955	79145
40,0 x 20,0	237,03	85126	102153
40,0 x 27,7	237,03	116022	139226

Izračun je pripravljen na podlagi tečaja EVRA 17. januarja 2004 za oglase na črno-belih straneh. Za oglase na notranjih barvnih straneh je treba znesek pomnožiti z 1,25, na zadnji strani z 1,5 in na naslovnici s faktorjem 2,00.

V CENO NI VRAČUNANO
OBLIKOVANJE OGLASA.
Račun se izstavi po izidu časopisa.
K neto vrednosti oglasa je treba doda-
ti še 20 % DDV.

2. člen

Za vmesne velikosti se število točk izračuna z interpolacijo.

Za prvo obdobje enakega oglasa ni popusta. Vsaka naslednja serijska objava je cenejša za 5 % do največ 30 %. Če se stranka odloči za celoletno redno oglaševanje, se ji lahko obračuna razliko popustov do 30 % pri sedmem nespremenjenem oglasu.

Rok za oddajo podatkov za oglas (besedila, logotipi, fotografije, ceniki in podobno) je vsak prvi petek v mesecu. Predhodno pokličite za rezervacijo časopisnega prostora za vaš oglas.

Če boste oddali digitalno oblikovan oglas, mora biti zapisan v EPS (pri vektorskem EPS-u je potrebno fonte spremeniti v krivulje), JPG (brez tiskanja), TIF zapisu (300 pik/palec - za barvne oglase v CMYK barvni razslojčitvi), ali PDF zapisu.

Digitalno izdelan oglas lahko pošljete na elektronski naslov jozem@siol.net. Lahko pa ga pošljete tudi na naslov izhajalca končne grafične postavitve amset@siol.net (Matej Macedoni, Grosuplje, Pod gozdom 3/9), vendar morate o tem obvestiti odgovornega urednika po telefonu (GSM 041/ 98 22 33) ter mu po pošti na njegov domači naslov (Jože Miklič, Zagradec 53, 1290 Grosuplje) poslati potrjeno naročilnico najpozneje en teden po roku, ki je določen za oddajo ostalih prispevkov.

ZA OGLASE, PREDSTAVITVENE
PR (piar) ČLANKE IN
ZAHVALE OB SMRTI SVOJCEV
JE TREBA NAVESTI POLN
NASLOV NAROČNIKA
OZIROMA PLAČNIKA
RAČUNA.

Prostovoljno gasilsko društvo Mala Ilva Gora
ODDA RESNEMU PONUDNIKU PROSTOR
V IZMERI 120 m².
PROSTOR JE PRIMEREN ZA STANOVANJE
ALI MIRNO DEJAVNOST.
Samo resne ponudbe sprejemamo
na tel. 01 7807-148 po 18. uri.

Minerva
VIŠJA STROKOVNA ŠOLA

VIŠJEŠOLSKI ŠTUDIJ STROJNIŠTVA

izredni študij v Ljubljani

2006/07

pridobitev VI. stopnje izobrazbe
in poklica inženir strojništva

- ❖ VEČ INFORMACIJ O VPISU:
v referatu šole na Srednji poklicni in
strokovni šoli Bežigrad, Ptujška 6, Ljubljana
(ob torkih in četrtek med 11. uro;
soba 170, Ksenija Hren);
- ❖ po telefonu 01 280 53 28 ali gsm 040 473 810;
- ❖ e-pošta: minerva.edu@siol.net;

www.institut-minerva.si

Klekljarska skupina
MJR vabi
ob 10 - letnici druženja in
učenja« klekljarskih veščin
v nedeljo, 2. aprila '06,
ob 15. uri
v prostorih Galerije
Grad Boštanj
na odprtje razstave
LEDENE ROŽE.

Razstavo si bo mogoče
ogledovati do ponedeljka,
17. aprila 2006.

IŠČEMO GOZDNE DELAVCE.

DELO JE NA OBMOČJU DO 40 km IZVEN LJUBLJANE.

ČE IMATE VESELJE DO DELA V GOZDU,
POŠLJITE PROŠNJO Z NASLEDNJIMI PODATKI:
NASLOV, STAROST, IZOBRAZBA
IN TELEFONSKA ŠTEVILKA,

NA NASLOV: GOZD LJUBLJANA d.d.,
TRŽAŠKA CESTA 2, p.p. 229, 1001 LJUBLJANA.

5. velikonočni sejem – Podeželje se predstavi

Kdaj: sobota, 8. april 2006, med 10 in 18 uro

Kraj: Grajski vrt Boštanj, Veliko Mlačevo pri
Grosupljem

SODELUJOČE OBČINE:

Grosuplje, Ig, Škofljica, MOL, Ivančna Gorica, Dobropolje in Velike Lašče
s predstavitevijo svojih dejavnosti.

DOGAJANJE:

- razstava velikonočnih jedi in idrijskih čipk,
- delavnice: izdelava rož iz papirja, velikonočnih butaric,
- izdelkov iz gline in pisank, pletenje košar, klekljanje,
- predstavitev turističnih in ekoloških kmetij,
- predstavitev društev in njihovih dejavnosti,
- tržnica – izdelki s podeželja.

SPORED:

- pozdrav župana občine Grosuplje Janeza Lesjaka,
- pozdravni nagovor županov gostujočih občin,
- voden izlet po Radenskem polju,
- predstavitev vinske kleti z degustacijo vin,
- razstava starih avtomobilov – oldtimerjev.

HRANA IN PIJAČA:

- degustacija velikonočnih jedi,
- tržnica,
- kmečko kosilo.

Prireditve bo spremljal pester kulturni program!

VABLJENI!

AVTOCENTER MALO MLAČEVO

AVTOSERVIS BOH d.o.o.

VULKANIZERSTVO

PRODAJA IN MONTAŽA AVTOPLAŠČEV
znamk KORMORAN, SAVA, DUNLOP, DOOD YEAR.
PRODAJA ALUMINIJASTIH PLATIŠČ.

AVTOMEHANIKA

Popravila vozil

Brušenje in popravilo
motornih glav za osebna
in dostavna vozila.

za osebna in dostavna vozila.

Delovni čas:
od ponedeljka do petka
od 8.00 do 18.00,
sobota zaprto.

AVTOOPTIKA

MALO MLAČEVO 36 tel: 01/ 786-17-52 GSM 041/663 - 436

POLAGAMO LAMINATNE TALNE OBLOGE.

MÜLLER INTERNATIONAL d.o.o.
tel. 041 - 723 300

PRODAJA VSEH VRST TALNIH OBLOG.

MÜLLER d.o.o., Koblarjeva 34, Ljubljana

Vsem ženam in materam ob 25. marcu
iskreno čestitamo!
Naj vas spremljata ljubezen
v družinskem krogu in sprejetost v družbi!

Vsem občankam in občanom pa hkrati voščimo
tudi vesele velikonočne praznike!

Uredniški odbor Grosupeljskih odmevov

V obrtno-poslovnem objektu v Ponovi vasi
ODDAMO

- 4 neopremljene pisarne v izmeri 110 m²,
- opremljen skladiščni prostor v izmeri 50 m² (možnost nakladanja na rampi),
- razstavni prostor,
- zunanje skladišče (lahko tudi posamezno),
- Možna souporaba mehanične delavnice.

CENA PO DOGOVORU
INFORMACIJE NA TEL.
781 00 40

GABER
servis

PETER KASTELIC s.p.

Servisiramo:

TV, video, radio,
HI-FI aparate,
daljinski upravljalci,
kamere...

PARTIZANSKA 8
1290 GROSUPLJE

tel.: 041-774-274

del. čas: pon., sre., pet. 9-12 in 14-16

POZOR!

Konec leta je čas, ko potegnemo
črto pod svojim poslovanjem.

Vam Vaš rezultat ni všeč?

Vam za vodenje knjig primanjkuje časa?

Bodite strokovnjak in jih zaupajte nam!

RAČUNOVODSKI SERVIS
DRAGO KASTELEC s.p.
Tel: 041/ 741 500

Vodenje poslovnih knjig

Pri nas opravljamo računovodske storitve in
svetovanja za:

- podjetja,
- samostojne podjetnike,
- društva...

Če se odločite za nas do 31.12.2005, Vam prvi mesec
ne izstavimo računa za naše storitve,
kartica Obrtnik pa Vam prinese še dodatni 5% POPUST!

Obiščete nas lahko tudi na
www.racunovodja-grosuplje.si

Vrtnarija Grosuplje

SALF trgovina pri pokopališču

Vse cenjene stranke obveščamo,
da se s pomladjo
vračamo tudi mi!

Od 23. marca dalje vas pričakujemo vsak dan:
od ponedeljka do petka od 10. do 17. ure,
v soboto od 9. do 17. ure.

V nedeljo zaprto.

NUDIMO VAM:
macehe, trobentice, enoletnice, balkonsko cvetje,
sadike zelenjave, trajnice, okrasno grmičevje,
substrate za presajanje,
SPREJEMAMO TUDI NAROČILA
ZA ZASADITVE KORIT.

ELTEHNIKA

ELEKTROMEHANIKA IN TEHNIČNA TRGOVINA
JOŽE AHLIN s.p., Kolodvorska cesta 1, 1290 Grosuplje
01/ 787 14 51, GSM: 031/ 640 100

MOBILNA TELEFONIJA

POOBlašČeni ZASTOPNIK

VELIKA IZBIRA
AKCIJSKIH APARATOV

ADSL

EN INTERNET,
PROSIM.

Modri ADSL zagotavlja hitro, zanesljivo in varno 24 urni dostop do interneta. In to preko navadne telefonske
linije ali celo brezžično, če želite. Širokopolovna povezava omogoča namreč naložnje MP3-jev, gledanje
filmov, zanesljivo pošiljanje elektronske pošte, igranje igrice preko mreže, dostop do videoposnetkov in še in še.
V času promocije* pa velja za naročnike navadne telefonske linije posebna "naredi sam komplet" ponudba:
- MODEM 24000-64K 1 SIT
- PRILJUČNA 14300-64K 1 SIT

Gramat
Gril d.o.o.

Del. čas: pon.-pet. 7-18^h, sob. 7-12^h

PRODAJNI PROGRAM

- keramične ploščice
 - granitogres
 - masažne kadi
 - tuš kabine
- sanitarna keramika
- kopalniško pohištvo
 - laminati
 - talne obloge
- gradbeni material in orodja
- barve, laki, lepila
- mavčne plošče
- pohištveno železo z možnostjo razreza

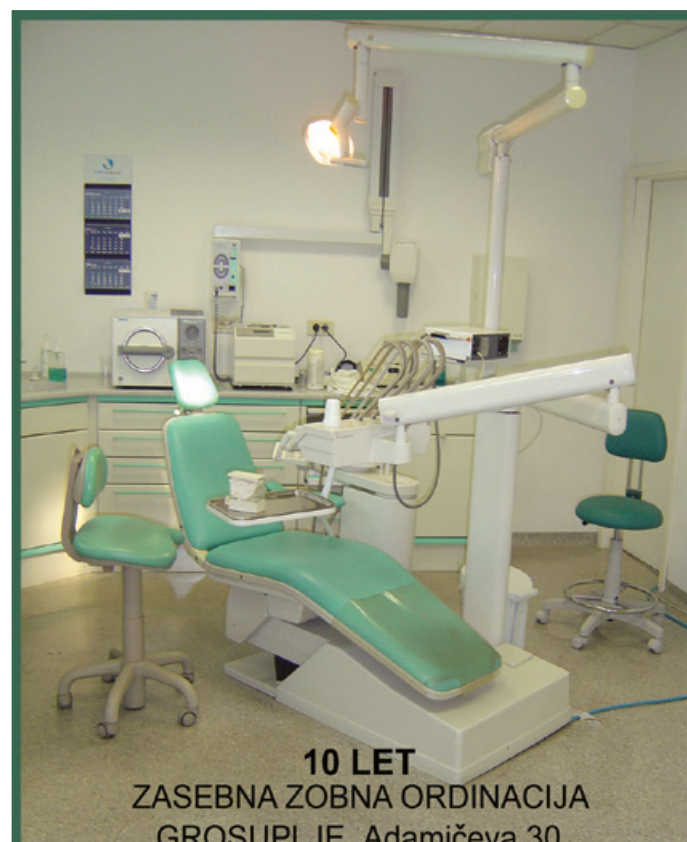
SVETOVANJE

BLAGOVNI CENTER

Grosuplje, Rožna dolina 9

01 786-33-66, 786-33-63

10 LET
ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
GROSUPLJE, Adamičeva 30
01 787 34 13, 041 723 731

Petrovič Goran dr.dent.med

PE GROSUPLJE
Kolodvorska 3
01/78 62 925

HRANILNICA

LON d.d., Kranj

varčevanje, krediti, plačilni promet,
osebni in podjetniški računi e-lon

VARČEVANJA Z ODLIČNO OBRESTNO MERO DONOSNO - VARNO - NAJBOLJŠE

- LON KREDIT - STANOVANJSKI KREDIT DO 25 LET
- BANKOMAT HRANILNICE NA KOLODVORSKI CESTI VAM JE NA VOLJO 24 UR
- PREJEMANJE PLAČE NA OSEBNI RAČUN (plačilne kartice, limiti, trajniki)
- POTROŠNIŠKI KREDITI v enem dnevu - tudi do 6 let
- MENJALNICA IN PLAČILO POLOŽNIC PO NAJUGODNJEŠI TARIFI

www.lon.si

e-pošta:
info@lon.si

Bančne storitve na Ljubezniv Osebni Način